

Udskriftsdato: 19. december 2025

2019/1 LSF 25 (Gældende)

Forslag til Lov om ændring af pensionsbeskatningsloven, pensionsafkastbeskatningsloven, ligningsloven, selskabsskatteloven og skatteforvaltningsloven (Videregivelse af oplysninger om diskvalificerende pensionsudbetalinger, smidiggørelse af regler for flytning af pensionsindbetalinger og justering af reglerne om omdannelse af pensionskasser til livsforsikringsselskaber m.v.)

Ministerium: Skatteministeriet

Journalnummer: Skattemin.

Forslag

til

Lov om ændring af pensionsbeskatningsloven, pensionsafkastbeskatningsloven, ligningsloven, selskabsskatte- loven og skatteforvaltningsloven

(Videregivelse af oplysninger om diskvalificerende pensionsudbetalinger, smidiggørelse af regler for flytning af pensionsindbetalinger og justering af reglerne om omdannelse af pensionskasser til livsforsikringsselskaber m.v.)

§ 1

I pensionsbeskatningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1088 af 3. september 2015, som ændret bl.a. ved § 4 i lov nr. 1883 af 29. december 2015, § 1 i lov nr. 1682 af 26. december 2017, § 2 i lov nr. 1463 af 11. december 2018, § 125 i lov nr. 1703 af 27. december 2018 og senest ved § 4 i lov nr. 496 af 1. maj 2019, foretages følgende ændringer:

1. I § 2, stk. 1, nr. 4, litra f, indsættes efter »der opfylder litra e,«: »eller hvis udbetalinger efter en kollektiv aftale i øvrigt kan tilfalde den forsikredes børn eller stedbørn eller børn af personer, der opfylder litra e,«.

2. I § 2, stk. 2, 2. pkt., og § 11 A, stk. 3, 2. pkt., udgår »og pantebreve«, og »1,5 procentpoint« ændres til: »2 procentpoint«.

3. § 16, stk. 1, 6. pkt., affattes således:

»Er der af en arbejdsgiver m.v. foretaget indbetaling til en ordning som nævnt i 1. eller 2. pkt. for ejeren, nedsættes de årlige grundbeløb i 1. pkt. og 2. pkt. med disse indbetalinger.«

4. § 22 D affattes således:

»§ 22 D. Beløb, der i løbet af kalenderåret er indbetalt til en arbejdsgiveradministreret pensionsordning med løbende udbetalinger, rateforsikring, rateopsparing, aldersforsikring, aldersopsparing eller supplerende engangssum, kan senest den 19. januar i det følgende kalenderår helt eller delvist overføres til en anden arbejdsgiveradministreret pensionsordning med løbende udbetalinger, rateforsikring, rateopsparing, aldersforsikring, aldersopsparing eller supplerende engangssum for samme person hos samme pensionsudbyder, uden at dette betragtes som en afgiftspligtig udbetaling. Den indbetaling på den modtagende pensionsordning, der sker som led i overførslen, anses for sket på tidspunktet for indbetalingen til den afgivende pensionsordning og med det beløb eller den del af beløbet, som blev indbetalt på den afgivende pensionsordning, opgjort uden afkast m.v., jf. stk. 3.

Stk. 2. Beløb, der i løbet af kalenderåret er indbetalt til en privat pensionsordning med løbende udbetalinger, rateforsikring, rateopsparing, aldersforsikring, aldersopsparing eller supplerende engangssum, kan senest den 19. januar i det følgende kalenderår helt eller delvist overføres til en anden privat pensionsordning med løbende udbetalinger, rateforsikring, rateopsparing, aldersforsikring, aldersopsparing eller supplerende engangssum for samme person hos samme pensionsudbyder, uden at dette betragtes som en afgiftspligtig udbetaling. Den indbetaling på den modtagende pensionsordning, der sker som led i overførslen, anses for sket på tidspunktet for indbetalingen til den afgivende pensionsordning og med det

beløb eller den del af beløbet, som blev indbetalt på den afgivende pensionsordning, opgjort uden afkast m.v., jf. stk. 3.

Stk. 3. Det enkelte pensionsinstitut kan vælge at overføre beløbet som nævnt i stk. 1 og 2 med eller uden afkast m.v. af beløbet fra indbetalingstidspunktet til overførselstidspunktet.«

5. I § 25 A, stk. 7, indsættes som *nr. 14-17*:

»14) Ved udbetaling af børnepension.

15) Ved udbetaling af supplerende engangsydelse og supplerende engangssum.

16) Ved engangsudbetalinger af og dispositioner over en hel pensionsordning, der ikke overstiger 1.000 kr.

17) Ved påbegyndelse af løbende eller ratevise udbetalinger fra en hel pensionsordning, når de årlige udbetalinger ved påbegyndelsen ikke overstiger 500 kr. årligt i det omfang, at den anvendte afkastforudsætning, jf. § 2, stk. 2, eller anvendte amortisationsrente, jf. § 11 A, stk. 3, mindst udgør 0 pct. «

6. Efter § 25 A indsættes:

»§ 25 B. Et pensionsinstitut kan fra og med den 1. juli i året før det indkomstår, hvor instituttets kunder bliver omfattet af § 16, stk. 1, 2. pkt., videregive cpr-numre på de pågældende kunder til told- og skatteforvaltningen med henblik på, at told- og skatteforvaltningen identificerer de kunder, der har modtaget udbetaling af eller foretaget afgiftspligtige dispositioner over en rateforsikring, rateopsparing, pensionsordning med løbende udbetalinger eller indeksordning omfattet af § 25 A, stk. 6, 1. pkt.

Stk. 2. Told- og skatteforvaltningen anvender cpr-numrene til at identificere de kunder, der er nævnt i stk. 1.

Stk. 3. Told- og skatteforvaltningen videregiver ikke-følsomme oplysninger til det enkelte pensionsinstitut om, hvilke kunder i pensionsinstituttet, der er identificeret i henhold til stk. 2. Told- og skatteforvaltningen må ikke videregive oplysninger til det enkelte pensionsinstitut om, hvilke udbetalinger eller dispositioner omfattet af § 25 A, stk. 6, 1. pkt., der er sket.

Stk. 4. Pensionsinstitutterne må ikke anvende oplysningerne til andre formål end rådgivning i det enkelte pensionsinstitut om den skattemæssige konsekvens af indbetaling til en aldersforsikring, aldersopsparing eller supplerende engangssum.

Stk. 5. Det enkelte pensionsinstitut bestemmer selv, hvorvidt det ønsker at være tilmeldt udsøgningsordningen efter stk. 1-4.«

7. I § 41 indsættes som *stk. 11 og 12*:

»*Stk. 11.* Har en efterlevende opnået ret til udbetaling af en rateforsikring i pensionsøjemed eller en rateopsparing i pensionsøjemed, anses en hel overførsel af pensionsordningen til en nyoprettet rateforsikring i pensionsøjemed eller en rateopsparing i pensionsøjemed i et andet pensionsinstitut ikke som ind- og udbetaling. Det er en betingelse, at sidste udbetaling fra den nyoprettede ordning aftales tidligst at skulle ske i det kalenderår, hvor sidste udbetaling fra den overførte ordning ville være sket, hvis dette er aftalt med det afgivende pensionsinstitut. Frem til førstkommende kalenderårs begyndelse fastholdes de hidtidige udbetalingers terminer og størrelse, hvis sådanne er aftalt med det afgivende pensionsinstitut. De nye rater beregnes i givet fald med virkning fra førstkommende kalenderårs begyndelse. De terminer for de enkelte udbetalinger, der oprindeligt er aftalt med det afgivende pensionsinstitut, kan alene ændres til månedlige eller kvartalsvise terminer. Ved overførsel til en rateopsparing i pensionsøjemed finder § 11 A, stk. 2, tilsvarende anvendelse.

Stk. 12. Har en efterlevende opnået ret til udbetaling af en pensionsordning med løbende udbetalinger, anses en hel overførsel af pensionsordningen til en nyoprettet pensionsordning af samme type i et andet pensionsinstitut ikke som ind- og udbetaling. Det er en betingelse, at de hidtidige udbetalingers terminer fastholdes, hvis sådanne er aftalt med det afgivende pensionsinstitut, jf. dog § 30, stk. 1, 10. pkt. «

8. I § 41 A indsættes som stk. 4:

»Stk. 4. Har en efterlevende opnået ret til udbetaling af en aldersopsparing, aldersforsikring eller supplerende engangssum, anses en hel overførsel af pensionsordningen til en nyoprettet aldersopsparing, aldersforsikring eller supplerende engangssum i et andet pensionsinstitut ikke som ind- og udbetaling.«

§ 2

I pensionsafkastbeskatningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1126 af 10. oktober 2014, som ændret bl.a. ved § 3 i lov nr. 1883 af 29. december 2015 og senest ved § 6 i lov nr. 324 af 30. marts 2019, foretages følgende ændringer:

1. I § 17, stk. 2, 1. pkt., og stk. 6, 1. pkt., ændres »og 10« til: »og 10-12«.

2. I § 17, stk. 3, nr. 2, og stk. 4, nr. 2, ændres »15 pct.« til: »procentdelen, som er angivet i § 2,«.

3. I § 17, stk. 4, ændres »nr. 10« til: »nr. 10-12«.

4. I § 18, stk. 2, indsættes som 2. og 3. pkt.:

»Hvis det i forbindelse med en fusion som nævnt i stk. 1, nr. 2, mellem en overdragende institution, der er skattepligtig efter § 7, og en modtagende institution, der er skattepligtig efter § 8, i fusionsdokumenterne er aftalt, at der i fusionsåret helt eller delvist overføres egenkapital fra den overdragende institution til de ufordelte midler, kan der foretages en tilsvarende regulering af egenkapitalen og de ufordelte midler i åbningsbalancen for den modtagende institution. 2. pkt. finder tilsvarende anvendelse, hvor den overdragende institution er en pensionskasse omfattet af § 1, stk. 2, nr. 9.«

5. I § 18, stk. 3, 2. pkt., indsættes efter »regnskabsår«: », jf. dog § 18 a«.

6. § 18, stk. 5, ophæves.

Stk. 6 bliver herefter stk. 5.

7. I § 18 indsættes som stk. 6:

»Stk. 6. En institution, der er skattepligtig efter § 8, som i forbindelse med en fusion som nævnt i stk. 1, nr. 2, får overført egenkapital fra en institution, der er skattepligtig efter § 7, kan i beskatningsgrundlaget fradrage den andel af den overførte egenkapital, som institutionen medregner i indkomstopgørelsen efter skattelovgivningens almindelige regler, reduceret med den del, der hidrører fra opsparet overskud på omkostnings- og risikoelementerne. Pensionsinstitutter, der ikke kan redegøre for, hvor stor en del der hidrører fra omkostnings- og risikooverskud, kan opdele midlerne således:

- 1) Opsparet omkostningsoverskud beregnes som den overførte indkomstbeskattede egenkapital ganget med forholdet mellem på den ene side det positive, gennemsnitlige årlige omkostningsresultat for de 3 indkomstår umiddelbart forud for fusionsåret og på den anden side summen af de positive, gennemsnitlige årlige omkostnings-, risiko- og renteresultater for de 3 indkomstår umiddelbart forud for fusionsåret.
- 2) Opsparet risikooverskud beregnes som den overførte indkomstbeskattede egenkapital ganget med forholdet mellem på den ene side det positive, gennemsnitlige årlige risikoresultat for de 3 indkomstår umiddelbart forud for fusionsåret og på den anden side summen af de positive, gennemsnitlige årlige omkostnings-, risiko- og renteresultater for de 3 indkomstår umiddelbart forud for fusionsåret.«

8. Efter § 18 indsættes:

»§ 18 a. Uanset § 18, stk. 3, 2. pkt., finder § 18, stk. 1 og 2, fortsat anvendelse ved:

- 1) Omdannelse af en skattepligtig institution efter § 7 til en skattepligtig institution efter § 8, jf. § 18, stk. 1, nr. 1, hvis overdragelsesdatoen er sammenfaldende med tidspunktet for indtræden af selskabsskattepligt for den modtagende institution, jf. selskabsskattelovens § 5 D, stk. 1.
- 2) Fusion, jf. § 18, stk. 1, nr. 2, hvor indkomsten i et selskab, som deltager i fusionen, opgøres efter reglerne i selskabsskattelovens § 31, stk. 5, som følge af, at koncernforbindelsen er ophørt eller etableret inden eller i forbindelse med fusionen, hvis overdragelsesdatoen er sammenfaldende med fusionsdatoen efter fusionsskattelovens § 5, stk. 3, eller selskabsskattelovens § 8 A, stk. 2, 3. pkt., for den modtagende institution.
- 3) Overdragelse af en livsforsikringsbestand efter § 18, stk. 1, nr. 4, hvis overdragelsesdatoen er sammenfaldende med den overdragelsesdato, der lægges til grund ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst for den overdragende og modtagende institution efter skattelovgivningens almindelige regler.

Stk. 2. Det er en betingelse for anvendelsen af stk. 1, nr. 1 og 2, at den modtagende institution indgiver en opgørelse af beskatningsgrundlaget og den skattepligtige del heraf for perioden fra og med den 1. januar i overdragelsesåret til og med den 31. december i overdragelsesåret. Skatten beregnes, indeholdes og indbetales som en del af skatten efter § 21 for den modtagende institution.

Stk. 3. Ved omdannelse efter stk. 1, nr. 1, laves en opgørelse af beskatningsgrundlaget efter § 7 for den overdragende institution på overdragelsesdatoen, jf. § 24. Beskatningsgrundlaget efter § 8 opgøres fra overdragelsesdatoen til udgangen af indkomståret, hvor værdien af de ufordelte midler på overdragelsesdatoen for den overdragende institution anses for at være værdien af de ufordelte midler ved indkomstårets begyndelse for den modtagende institution efter § 8.

Stk. 4. Ved fusion efter stk. 1, nr. 2, opgøres værdien af de ufordelte midler ved indkomstårets begyndelse for den modtagende institution som værdien af de ufordelte midler den 1. januar i overdragelsesåret tillagt værdien af de ufordelte midler for den overdragende institution den 1. januar i overdragelsesåret.

Stk. 5. Ved overdragelse af en livsforsikringsbestand efter stk. 1, nr. 3, laves en opgørelse af beskatningsgrundlaget af livsforsikringsbestanden efter § 8 på overdragelsesdatoen, jf. § 24. Skatten beregnes, indeholdes og indbetales som en del af skatten efter § 21 for den overdragende institution. Ved opgørelsen af beskatningsgrundlaget for den modtagende institution opgøres værdien af de ufordelte midler ved indkomstårets begyndelse som værdien af de ufordelte midler ved indkomstårets begyndelse for den modtagende institution tillagt værdien af de ufordelte midler for livsforsikringsbestanden på overdragelsesdatoen.«

9. I § 27, stk. 5, 3. pkt., ændres »§ 23, stk. 1, 2. pkt.« til: »§ 23, stk. 1, 2. og 3. pkt.«

§ 3

I ligningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 806 af 8. august 2019, som ændret ved § 2 i lov nr. 359 af 29. april 2018, § 1 i lov nr. 396 af 2. maj 2018, § 1 i lov nr. 1727 af 27. december 2018, § 6 i lov nr. 1729 af 27. december 2018 og § 6 i lov nr. 84 af 30. januar 2019 foretages følgende ændringer:

1. I § 9 L, stk. 2, indsættes som nr. 7:

»7) Udbetaling af børnepension.«

§ 4

I selskabsskatteloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1164 af 6. september 2016, som ændret bl.a. ved § 16 i lov nr. 688 af 8. juni 2017, § 7 i lov nr. 1729 af 27. december 2018 og senest ved § 7 i lov nr. 324 af 30. marts 2019, foretages følgende ændringer:

1. I § 5 D, stk. 9, indsættes efter 2. pkt. som nyt punktum:

»Ved omdannelse af en pensionskasse omfattet af § 3, stk. 1, nr. 9, eller et arbejdsmarkedsrelateret livsforsikringsaktieselskab omfattet af § 3, stk. 1, nr. 18, til et livsforsikringsselskab omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1, anvendes dog i alle tilfælde handelsværdien på tidspunktet for indtræden af skattepligt efter stk. 1.«

2. I § 13 H, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter »skattepligtige indkomst«: », jf. dog stk. 4 og 5«.

3. I § 13 H indsættes som *stk. 4* og *5*:

»*Stk. 4.* Modtager et livsforsikringsselskab omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1, ved en fusion med en pensionskasse omfattet af § 3, stk. 1, nr. 9, eller med et arbejdsmarkedsrelateret livsforsikringsaktieselskab omfattet af § 3, stk. 1, nr. 18, egenkapitalen i pensionskassen eller det arbejdsmarkedsrelaterede livsforsikringsaktieselskab, medregnes den andel af egenkapitalen, som livsforsikringsselskabet i forbindelse med fusionen efter pensionsafkastbeskatningslovens § 18, stk. 2, 2. pkt., har overført til de ufordelte midler, ikke ved opgørelsen af livsforsikringsselskabets skattepligtige indkomst. Uanset § 13, stk. 3, har livsforsikringsselskabet ikke fradrag for beløb, der i forbindelse med fusionen efter pensionsafkastbeskatningslovens § 18, stk. 2, 2. pkt., overføres til de ufordelte midler. 1. og 2. pkt. finder tilsvarende anvendelse ved fusion med et i udlandet hjemmehørende livsforsikringsselskab, hvis de indskudte aktiver og passiver m.v. knyttes til selskabets faste driftssted eller faste ejendom her i landet.

Stk. 5. Stk. 1 og 3 gælder for fusioner, der er gennemført med skattemæssig virkning til og med den 31. december 2019.«

§ 5

I skatteforvaltningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 678 af 31. maj 2018, som ændret ved § 23 i lov nr. 1555 af 19. december 2017, § 7 i lov nr. 278 af 17. april 2018, § 12 i lov nr. 1130 af 11. september 2018 og § 6 lov nr. 1726 af 27. december 2018, foretages følgende ændring:

1. I § 17 indsættes som *stk. 5*:

»*Stk. 5.* Uanset bestemmelsen i stk. 1 kan told- og skatteforvaltningen videregive oplysninger til et pensionsinstitut om kunder i pensionsinstituttet, der er identificeret i henhold til pensionsbeskatningslovens § 25 B, stk. 2.«

§ 6

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2020.

Stk. 2. § 1, nr. 4, har virkning for overførsler, der sker i kalenderåret 2019 eller senere.

Stk. 3. Pensionsbeskatningslovens § 25 A, stk. 7, nr. 16 og 17, som indsat ved denne lovs § 1, nr. 5, har virkning for udbetalinger og dispositioner, der er sket den 1. april 2018 eller senere.

Stk. 4. Pensionsbeskatningslovens § 25 A, stk. 6, finder ikke anvendelse for indbetalinger til aldersopsparing, aldersforsikring og supplerende engangssum, der sker i indkomståret 2019.

Stk. 5. § 1, nr. 7 og 8, har virkning for overførsler, der sker den 1. januar 2020 eller senere.

Stk. 6. § 2, nr. 1-3, 8 og 9, har virkning fra og med indkomståret 2020.

Stk. 7. § 2, nr. 4-7, og § 4 har virkning for fusioner og omdannelser, der gennemføres med skattemæssig virkning den 1. januar 2020 eller senere.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

- 1. Indledning*
- 2. Lovforslagets indhold*
 - 2.1. Videregivelse af oplysninger om diskvalificerende pensionsudbetalinger*
 - 2.1.1. Gældende ret*
 - 2.1.2. Den foreslåede ordning*
 - 2.2. Smidiggørelse af reglerne for flytning af årets indbetalinger mellem livrente, ratepension og aldersopsparing*
 - 2.2.1. Gældende ret*
 - 2.2.2. Den foreslåede ordning*
 - 2.3. Mindre justeringer og præciseringer af pensionsbeskatningsreglerne*
 - 2.3.1. Præcisering af reglerne for børnepension*
 - 2.3.1.1. Gældende ret*
 - 2.3.1.2. Den foreslåede ordning*
 - 2.3.2. Beregningsrenten for pensionsordninger med løbende ydelser og amortisationsrenten for rateopsparinger*
 - 2.3.2.1. Gældende ret*
 - 2.3.2.2. Den foreslåede ordning*
 - 2.3.3. Bagatelgrænser m.v. for diskvalificerende pensionsudbetalinger*
 - 2.3.3.1. Gældende ret*
 - 2.3.3.2. Den foreslåede ordning*
 - 2.3.4. Efterladtes overførsel af pensionsordninger*
 - 2.3.4.1. Gældende ret*
 - 2.3.4.2. Den foreslåede ordning*
 - 2.3.5. Præcisering af prioriteringsregel for indbetalinger til aldersopsparing*
 - 2.3.5.1. Gældende ret*
 - 2.3.5.2. Den foreslåede ordning*
 - 2.4. Justering af reglerne om skattefri omstrukturering af pensionsinstitutter*
 - 2.4.1. Fradrag for overførsel af pensionskassens tidligere beskattede egenkapital (fradragssmodellen)*
 - 2.4.1.1. Gældende ret*
 - 2.4.1.2. Den foreslåede ordning*
 - 2.4.2. Omdannelse af egenkapital til ufordelte midler i forbindelse med fusion (primoreguleringsmodellen)*
 - 2.4.2.1. Gældende ret*
 - 2.4.2.2. Den foreslåede ordning*
 - 2.4.3. Lempelse af kravet om, at skattefri overdragelse, fusion og porteføljeoverdragelse skal ske pr. 1. januar*
 - 2.4.3.1. Gældende ret*
 - 2.4.3.2. Den foreslåede ordning*
 - 2.4.4. Afskaffelse af obligatorisk skattefri omstrukturering efter fusionsskatteloven ved skattefri omstrukturering efter pensionsafkastbeskatningsloven*

- 2.4.4.1. *Gældende ret*
- 2.4.4.2. *Den foreslåede ordning*
- 2.4.5. *Ændringer af regler om udbetaling af uudnyttet negativ skat*
 - 2.4.5.1. *Gældende ret*
 - 2.4.5.2. *Den foreslåede ordning*
- 2.4.6. *Ændring af indgangsværdien for fast ejendom ved skattefri omdannelse til livsforsikrings-selskab*
 - 2.4.6.1. *Gældende ret*
 - 2.4.6.2. *Den foreslåede ordning*
- 3. *Forholdet til databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven*
- 4. *Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige*
- 5. *Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.*
- 6. *Administrative konsekvenser for borgerne*
- 7. *Miljømæssige konsekvenser*
- 8. *Forholdet til EU-retten*
- 9. *Hørte myndigheder og organisationer m.v.*
- 10. *Sammenfattende skema*

1. Indledning

Formålet med lovforslaget er at foretage en række tekniske ændringer på pensionsbeskatningsområdet. Der er bl.a. tale om etablering af adgang til information fra Skatteforvaltningen til pensionsinstitutterne om skattepligtige pensionsudbetalinger, smidiggørelse af reglen for flytning af årets pensionsindbetalinger og justering af reglerne for skattefri omstrukturering af pensionsinstitutter.

Baggrunden for forslaget om at give pensionsinstitutter mulighed for at få adgang til information om udbetalinger fra ratepension og livrente m.v. er et ønske fra pensionsbranchen, fordi disse udbetalinger spiller en rolle for muligheden for indbetalinger til aldersopsparing omfattet af det aldersbetingede, forhøjede loft på 50.200 kr. (2020-niveau), og med adgang til information om udbetalingerne vil pensionsudbyderne kunne yde en fyldestgørende rådgivning af kunder, som påtænker at indbetale til aldersopsparing sidst i arbejdslivet. Pensionsbranchen og Skatteforvaltningen har været i dialog om en løsning, hvorefter det enkelte pensionsinstitut til Skatteforvaltningen kan indsende cpr-numre på pensionskunder, som vil kunne foretage indbetalinger til aldersopsparing omfattet af det aldersbetingede, forhøjede loft, med henblik på at Skatteforvaltningen oplyser, om de pågældende kunder i et tidligere indkomstår har modtaget diskvalificerende pensionsudbetalinger.

Baggrunden for forslaget om at smidiggøre reglerne for flytning af årets indbetalinger mellem pensionsordninger med løbende udbetalinger, ratepensioner og aldersopsparinger er, at sådanne flytninger efter gældende ret forudsætter godkendelse fra Skatteforvaltningen, når der er tale om flytninger mellem en ratepension og en pensionsordning med løbende udbetalinger, og generelt når der er tale om flytninger mellem private pensionsordninger. Det giver anledning til unødigt ressourceanvendelse både i pensionsinstitutterne og i Skatteforvaltningen, hvorfor der foreslås en generel flytteret af pensionsindbetalinger internt i det enkelte pensionsinstitut.

Baggrunden for forslaget om at justere reglerne for skattefri omstrukturering af pensionsinstitutter er en dialog med pensionsbranchen om de skattemæssige vilkår for skattefri omdannelse af pensionskasser til livsforsikringsselskaber. Dialogen har afdækket utilsigtede konsekvenser af samspillet mellem pensionsafkastbeskatningsloven og selskabsskatteoven, herunder, at de gældende regler i pensionsafkastbeskatningsloven kan medføre, at en pensionskasses tidligere beskattede egenkapital ved overdragelse til et livsforsikringsselskab i forbindelse med en skattefri fusion beskattes igen, når den udloddes til

pensionsopsparerne. Det foreslås desuden at give pensionsinstitutterne øget fleksibilitet i forbindelse med omstruktureringer.

Endeligt indeholder forslaget en række mindre justeringer af pensionsbeskatningsloven og pensionsafkastbeskatningsloven.

2. Lovforslagets indhold

2.1. Videregivelse af oplysninger om diskvalificerende pensionsudbetalinger

2.1.1. Gældende ret

Med lov nr. 1682 af 26. december 2017 blev aldersopsparringen målrettet den pensionsopsparring, der foretages sidst i arbejdslivet.

Udbetaling af aldersopsparring fører ikke til indkomstaftapning af folkepensionen. Den målretning af aldersopsparringen, der skete med lov nr. 1682 af 26. december 2017, sikrer tilskyndelse til pensionsopsparring i den del af arbejdslivet, hvor samspilsproblemet for fradragsberettigede pensionsordninger er størst, og hvor manglende tilskyndelse til pensionsopsparring kan bidrage til tidlig tilbagetrækning fra arbejdsmarkedet. Samspilsproblemet skyldes primært et samspil mellem egen pensionsopsparring og offentlige pensioner, idet udbetalinger fra private pensionsordninger normalt medfører en indkomstaftapning af offentlige pensionsydelser. Indkomstaftapningen betyder, at én kroners ekstra udbetaling fra pensionsordninger efter skat fører til mindre end én kroners indkomstfremgang, fordi de offentlige pensioner reduceres. Lovændringerne trådte i kraft d. 1. januar 2018.

En aldersopsparring er en pensionsordning, som kan oprettes som en individuel pensionsaftale eller som led i en arbejdsmarkedspension. Med de nævnte lovændringer blev beløbsgrænsen for indbetaling til aldersopsparring gjort aldersbetinget, således at beløbsgrænsen for hvor meget, der kan sættes ind på en aldersopsparring, ikke længere er den samme for alle aldersgrupper. Reglerne medfører således, at personer, der har mere end 5 år til folkepensionsalderen, årligt kan indbetale 5.300 kr. på aldersopsparring (2020-niveau). Fra og med det femte indkomstår før det indkomstår, hvor pensionsopspareren når folkepensionsalderen, kan der årligt indbetales op til 50.200 kr. (2020-niveau). Dette beløb hæves gradvist frem mod 2023.

Hvis en person påbegynder udbetalinger fra ratepensioner, pensionsordninger med løbende udbetalinger eller indeksordninger – såkaldt diskvalificerende pensionsudbetalinger – betales der af indbetalinger til aldersopsparring omfattet af det aldersbetingede, forhøjede loft, som sker i efterfølgende indkomstår, en afgift på 40 pct. af den del af det indbetalte beløb, der overstiger den lave indbetalingsgrænse på 5.300 kr. (2020-niveau). En pensionskunde, der bliver afgiftspligtig af sin indbetaling til aldersopsparring, kan dog efter konkret aftale med pensionsinstituttet i løbet af det indkomstår, der følger efter det indkomstår, hvori der er sket indbetaling til aldersopsparring, overføre det indbetalte beløb til ratepension eller livrente, hvorved afgiften nedsættes til 4 pct.

Det er alene pensionsudbetalinger m.v., der sker fra og med det 10. indkomstår før det indkomstår, hvor pensionsopspareren når folkepensionsalderen, der fører til, at efterfølgende indbetalinger til aldersopsparring pålægges afgift på 40 pct. Dermed er afgiften målrettet mod det tidsrum, hvor incitamentet til at hæve pensionsordninger til finansiering af indskud på aldersopsparring er størst.

Baggrunden for værnsreglen er, at det ikke er hensigtsmæssigt frit at lade eksisterende pensionsopsparring flytte til aldersopsparring. Hvis det uden konsekvenser for mulighederne for indskud på aldersopsparring var muligt at påbegynde udbetaling af en ratepension eller livrente m.v., ville det være muligt at nedbringe eksisterende pensionsopsparring, som til sin tid kan føre til aftapning af offentlige ydelser – og lade udbetalingerne finansiere indskuddene på aldersopsparring, der ikke medfører aftapning. Reelt ville der altså ikke være tale om nye og ekstra pensionsindbetalinger, men om en omlægning af eksisterende

opsparing med henblik på optimering af offentlige ydelser ved pensionering. Dermed ville målretningen af bl.a. pensionstillæg mod de pensionister, som har mindst, blive svækket.

Pensionsbranchen har på baggrund af værnsreglen efterspurgt en adgang til information om, at en pensionskunde har modtaget diskvalificerende pensionsudbetalinger, således at det undgås, at der på uoplyst grundlag indbetales på aldersopsparing med afgift på 40 pct. til følge.

Det vurderes, at pensionskunden – når den pågældende har modtaget diskvalificerende udbetalinger – oftest vil have viden herom. Da der imidlertid kan være tale om pensionsudbetalinger, der i forhold til tidspunktet for indbetalingen til aldersopsparingen kan være sket relativt langt tilbage i tiden, nemlig fra og med det 10. indkomstår før det indkomstår, hvor pensionsopspareren når folkepensionsalderen, kan mange kunder have glemt dette. Den enkelte kunde kan herunder være i tvivl om, hvorvidt den diskvalificerende udbetaling er sket i det 10. eller 11. indkomstår før folkepensionsalderen. Endelig er der en række pensionsudbetalinger, der ikke anses som diskvalificerende pensionsudbetalinger, selv om de sker i den relevante periode. Det gælder bl.a. udbetaling af invalidepension m.v., udbetaling af ægtefælle- eller samleverpension, udbetaling, der sker til efterladte, udbetalinger af tjenestemandspension i en række tilfælde og automatiske udbetalinger af små hvilende pensionsordninger (klatpensioner).

Selv om mange kunder således vil have viden om, hvorvidt de har modtaget en diskvalificerende pensionsudbetaling i det relevante tidsrum, vil andre kunder ikke have sådan eksakt viden. Resultatet kan være, at der foretages indbetaling på aldersopsparing på trods af en diskvalificerende pensionsudbetaling, hvorved der svares afgift på 40 pct. af indbetalingen. Resultatet kan omvendt være, at der ikke foretages indbetaling på aldersopsparing, selv om der ikke er sket en diskvalificerende pensionsudbetaling, hvorved udbredelsen af aldersopsparing ikke bliver understøttet.

Der er i gældende ret ikke hjemmel til, at Skatteforvaltningen videregiver oplysninger til et pensionsinstitut om, hvorvidt en given borger, der er kunde i instituttet, har modtaget diskvalificerende pensionsudbetalinger, dvs. udbetaler fra ratepension, livrente eller tjenestemandspension m.v. i de sidste 10 indkomstår før borgerens folkepensionsalder.

Skattemyndighederne har tværtimod under ansvar efter straffelovens §§ 152, 152 a og 152 c -152 f ubetinget tavshedspligt over for uvedkommende med hensyn til oplysninger om en fysisk eller en juridisk persons økonomiske, erhvervsmæssige eller privatlivet tilhørende forhold, som de under varetagelsen af deres arbejde bliver bekendt med. Det følger af reglen om skattemyndighedernes særlige tavshedspligt efter skatteforvaltningslovens § 17, stk. 1.

Tilvejebringelse af sådan hjemmel vil skulle ske med respekt af Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (databeskyttelsesforordningen) og lov nr. 502 af 23. maj 2018 om supplerende bestemmelser til forordningen om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (databeskyttelsesloven).

Databeskyttelsesforordningen finder efter forordningens artikel 2, stk. 1, anvendelse på behandling af personoplysninger, der helt eller delvist foretages ved hjælp af automatisk databehandling, og på anden ikke-automatisk behandling af personoplysninger, der er eller vil blive indeholdt i et register. Ved behandling forstås enhver aktivitet eller række af aktiviteter – med eller uden brug af automatisk behandling – som personoplysninger eller en samling af personoplysninger gøres til genstand for, f.eks. indsamling, registrering, organisering, systematisering, opbevaring, tilpasning eller ændring, genfindning, søgning, brug, videregivelse ved transmission, formidling eller enhver anden form for overladelse, sammenstilling eller samkøring, begrænsning, sletning eller tilintetgørelse, jf. artikel 4, nr. 2.

De grundlæggende principper for behandling af personoplysninger fremgår af forordningens artikel 5, stk. 1, og gælder for alle behandlinger af personoplysninger omfattet af forordningen. Bestemmelsen fast-

sætter bl.a., at personoplysninger skal behandles lovligt, rimeligt og på en gennemsigtig måde i forhold til den registrerede (»lovlighed, rimelighed og gennemsigtighed«), at personoplysninger skal indsamles til udtrykkeligt angivne og legitime formål og ikke må viderebehandles på en måde, der er uforenelig med disse formål (»formålsbegrænsning«), og at personoplysninger behandles på en måde, der sikrer tilstrækkelig sikkerhed for de pågældende personoplysninger, herunder beskyttelse mod uautoriseret eller ulovlig behandling og mod hændeligt tab, tilintetgørelse eller beskadigelse, under anvendelse af passende tekniske eller organisatoriske foranstaltninger (»integritet og fortrolighed«).

Efter forordningens artikel 6, stk. 2, kan medlemsstaterne opretholde eller indføre mere specifikke bestemmelser for at tilpasse anvendelsen af forordningens bestemmelser om behandling med henblik på overholdelse af artikel 6, stk. 1, litra e, ved at fastsætte mere specifikke krav til behandling og andre foranstaltninger for at sikre lovlig og rimelig behandling, herunder for andre specifikke databehandlings-situationer som omhandlet i forordningens kapitel IX.

Efter forordningens artikel 6, stk. 3, skal grundlaget for behandlingen i henhold til stk. 1, litra e, fremgå af EU-retten eller medlemsstaternes nationale ret. Formålet med behandlingen skal være fastlagt i dette retsgrundlag eller for så vidt angår den behandling, der er omhandlet i artikel 6, stk. 1, litra e, være nødvendig for udførelsen af en opgave i samfundets interesse eller som henhører under offentlig myndighedsudøvelse. Dette retsgrundlag kan indeholde specifikke bestemmelser med henblik på at tilpasse anvendelsen af bestemmelserne i forordningen, blandt andet de generelle betingelser for lovlighed af den dataansvarliges behandling, hvilke typer oplysninger der skal behandles, berørte registrerede, hvilke enheder personoplysninger må videregives til, og formålet hermed, formålsbegrænsninger, opbevaringsperioder og behandlingsaktiviteter samt behandlingsprocedurer, herunder foranstaltninger til sikring af lovlig og rimelig behandling såsom i andre specifikke databehandlingssituationer som omhandlet i forordningens kapitel IX. EU-retten eller medlemsstaternes nationale ret skal opfylde et formål i samfundets interesse og stå i rimeligt forhold til det legitime mål, der forfølges. Efter forordningen er det således muligt at opretholde og indføre mere specifikke bestemmelser for at tilpasse anvendelsen i forbindelse med artikel 6, stk. 1, litra e, vedrørende behandling på baggrund af en retlig forpligtelse eller i samfundets interesse.

Efter databeskyttelseslovens § 6, stk. 1, må behandling af personoplysninger kun finde sted, hvis mindst en af betingelserne i forordningens artikel 6, stk. 1, litra a-f, er opfyldt.

For så vidt angår cpr-numre er det fastsat i forordningens artikel 87, at medlemsstaterne nærmere kan fastsætte de specifikke betingelser for behandling af et nationalt identifikationsnummer. Efter databeskyttelseslovens § 11, kan offentlige myndigheder behandle oplysninger om cpr-nummer med henblik på en entydig identifikation eller som journalnummer.

Forordningens artikel 14 indeholder regler om oplysningspligt for den dataansvarlige, når personoplysningerne ikke er indsamlet hos den registrerede. Efter artikel 14, stk. 1, skal den dataansvarlige give den registrerede de oplysninger, der følger af bestemmelsens litra a-f. Den registrerede skal bl.a. have besked om, hvem der er dataansvarlig, om formålet med behandlingen, om eventuelle modtagere af oplysningerne, og om de berørte kategorier af personoplysninger m.v. Efter artikel 14, stk. 2, skal der desuden gives oplysning om hvilken kilde personoplysningerne hidrører fra m.v. Oplistningen i bestemmelsen er udtømmende.

Opdelingen i forordningens artikel 14 med et stk. 1 med oplysninger, der altid skal meddeles den registrerede, og et stk. 2 med oplysninger, der er nødvendige for at sikre en rimelig og gennemsigtig behandling, betyder, at den dataansvarlige i medfør af artikel 14, stk. 2, skal foretage en konkret vurdering af, om der skal gives den registrerede yderligere oplysninger, ud over hvad der allerede kræves efter artikel 14, stk. 1.

Det følger af forordningens artikel 14, stk. 4, om oplysningspligt, at hvis den dataansvarlige agter at viderebehandle personoplysningerne til et andet formål end det, hvortil de er indsamlet, giver den

dataansvarlige forud for denne viderebehandling den registrerede oplysninger om dette andet formål og andre relevante yderligere oplysninger, jf. artikel 14, stk. 2.

Efter artikel 14, stk. 5, litra c, finder artikel 14, stk. 1-4, ikke anvendelse, hvis en indsamling eller videregivelse er udtrykkeligt fastsat i EU-ret eller medlemsstaternes nationale ret, som den dataansvarlige er underlagt, og som fastsætter passende foranstaltninger til beskyttelse af den registreredes legitime interesser.

Af forordningens artikel 5, stk. 1, litra e, følger, at personoplysninger skal opbevares på en sådan måde, at det ikke er muligt at identificere de registrerede i et længere tidsrum end det, der er nødvendigt til de formål, hvortil de pågældende personoplysninger behandles.

2.1.2. Den foreslåede ordning

Med nærværende forslag foreslås det at etablere en informationsudvekslingsordning om udbetalinger fra ratepension og pensionsordninger med løbende udbetalinger, herunder tjenestemandspensioner. Ordningen vil gøre det muligt at udsøge personer, der har modtaget diskvalificerende pensionsudbetalinger, dvs. skatte- eller afgiftspligtige pensionsudbetalinger, der er sket fra og med det tiende indkomstår før det indkomstår, hvor pensionsopspareren når folkepensionsalderen. Skatteforvaltningen modtager løbende oplysninger om diskvalificerende udbetalinger med henblik på udførelsen af Skatteforvaltningens almindelige opgaver på pensionsbeskatningsområdet. Adgangen til oplysninger om diskvalificerende pensionsudbetalinger gælder kun de af pensionsinstituttets kunder, der har eller inden for kort tid får mulighed for at indbetale det forhøjede beløb på aldersopsparing. Fra og med det femte indkomstår før det indkomstår, hvor pensionsopspareren når folkepensionsalderen, kan der således årligt indbetales op til 50.200 kr. (2020-niveau).

Det foreslås, at pensionsinstitutterne fra og med den 1. juli i året før det indkomstår, hvor instituttets kunder vil kunne foretage indbetalinger omfattet af det aldersbetingede, forhøjede loft for indbetaling til aldersopsparing, kan videregive cpr-numre på de pågældende kunder til Skatteforvaltningen med henblik på, at Skatteforvaltningen identificerer kunder, som har modtaget diskvalificerende pensionsudbetalinger, og som derfor kan have behov for rådgivning i det enkelte pensionsinstitut om den skattemæssige konsekvens af indbetaling til en aldersforsikring, aldersopsparing eller supplerende engangssum. Dermed vil det kunne undgås, at der på uoplyst grundlag foretages indbetalinger til de pågældende kunders aldersopsparing, i hvilket tilfælde kunderne vil skulle betale afgift på 40 pct. af indbetalingen.

Med forslaget vil pensionsinstitutterne og Skatteforvaltningen alene udveksle ikke-følsomme personoplysninger. Pensionsinstituttet vil ikke få adgang til oplysninger om, hvor meget den pågældende kunde har fået udbetalt, eller hvilken type pension, herunder ratepension, livrente og tjenestemandspension, der har været tale om.

Pensionsinstitutterne vil udelukkende modtage et be- eller afkræftende svar på, om en person, der er kunde i det pågældende pensionsinstitut, har modtaget en diskvalificerende pensionsudbetaling, og i bekræftende fald med angivelse af tidspunktet for diskvalifikationen. Er der sket flere indberetninger af diskvalificerende pensionsudbetalinger, f.eks. fordi den pågældende har modtaget diskvalificerende pensionsudbetalinger fra flere pensionsinstitutter, oplyses alene tidspunktet for den første diskvalifikation.

Diskvalifikationstidspunktet er relevant, fordi det først er i de indkomstår, der følger efter det år, hvor diskvalifikationen er sket, at der skal betales afgift på 40 pct. af den del af det indbetalte beløb, der overstiger den lave indbetalingsgrænse for aldersopsparing på 5.300 kr. (2020-niveau).

Den videre dialog og rådgivning om aldersopsparing foretages af det enkelte pensionsinstitut.

Hvis pensionsinstituttet har modtaget en oplysning om, at en given pensionskunde har modtaget diskvalificerende pensionsudbetalinger, vil instituttet ikke i efterfølgende år have behov for at indhente

oplysning om, hvorvidt kunden har modtaget sådanne udbetalinger. Når først en kunde har modtaget én diskvalificerende pensionsudbetaling, gælder afgiften på 40 pct. i alle efterfølgende indkomstår.

Pensionsinstitutterne må ikke bruge oplysningerne til andre formål end rådgivning om aldersopsparing.

Dataudvekslingsordningen vil konkret understøtte, at den enkelte kunde ikke kommer i den situation, at der på uoplyst grundlag foretages indbetaling på aldersopsparing på trods af en diskvalificerende pensionsudbetaling med den konsekvens, at der pålægges afgift af indbetalingen på 40 pct. Således vil der i stedet kunne foretages indbetaling til ratepension eller livrente, eller helt undlades at foretage indbetaling til pension. Dataudvekslingsordningen vil desuden understøtte, at der ikke på uoplyst grundlag undlades at foretage indbetaling på aldersopsparing, selv om der ikke er sket en diskvalificerende pensionsudbetaling.

Dataudvekslingsordningen vil mere overordnet understøtte, at pensionsinstitutterne kan bidrage til at løse den væsentlige samfundsmæssige opgave, det er at sikre befolkningens incitament til hensigtsmæssig pensionsopsparing, herunder i form af aldersopsparing. Pensionsbranchen kan således bidrage til at håndtere samspilsproblemet ved at understøtte udbredelsen af aldersopsparing, både når der er tale om aldersopsparing som led i arbejdsmarkedspension og privat aldersopsparing.

Konkret foreslås det, at der etableres en it-løsning, hvor det enkelte pensionsinstitut til Skatteforvaltningen kan indsende cpr-numre på pensionskunder, som vil kunne foretage indbetalinger til aldersopsparing omfattet af det aldersbetingede, forhøjede loft. Skatteforvaltningen oplyser på baggrund heraf, om de pågældende kunder fra og med det tiende indkomstår før det indkomstår, hvor pensionsopspareren når folkepensionsalderen, har modtaget diskvalificerende pensionsudbetalinger.

På baggrund heraf vil pensionsinstituttet enten med kunden konkret kunne aftale, på hvilken type pension, der skal foretages indbetaling, eller med udgangspunkt i det bestående pensionsaftalegrundlag kunne fordele pensionsindbetalingen mellem ratepension, livrente og aldersopsparing.

Databehandlingen vil alene medføre udveksling af ikke-følsomme personoplysninger – og således at pensionsinstitutterne ikke modtager oplysninger om, hvor meget den pågældende kunde har fået udbetalt eller hvilken type pension, herunder ratepension, livrente og tjenestemandspension, der har været tale om.

Databehandlingen foreslås således at indebære følgende: 1) Pensionsinstitutterne vil kunne videregive de relevante cpr-numre på pensionskunder til Skatteforvaltningen til brug for Skatteforvaltningens identifikation af den rigtige målgruppe, 2) Skatteforvaltningen vil få pligt til at stille egne oplysninger om diskvalificerende pensionsudbetalinger til rådighed til brug for pensionsinstitutterne 3) Skatteforvaltningen vil skulle sammenholde pensionskundernes cpr-numre med oplysninger om de omhandlede skatteyderes cpr-numre med henblik på at finde ud af, om pensionskunden har modtaget diskvalificerende pensionsudbetalinger, og 4) Skatteforvaltningen vil skulle give pensionsinstitutterne oplysninger på individniveau om, hvilke kunder, der har modtaget diskvalificerende pensionsudbetalinger.

For at skabe tryghed og gennemsigtighed om ordningen, herunder at sikre, at der ikke videregives oplysninger, som ikke er nødvendige til at opfylde formålet med ordningen, foreslås det, at det fremgår direkte af loven, at Skatteforvaltningen ikke må videregive oplysninger til det enkelte pensionsinstitut om, hvor meget den pågældende kunde har fået udbetalt, eller hvilken type pension, herunder ratepension, livrente og tjenestemandspension, der har været tale om. Pensionsinstitutterne vil udelukkende modtage et be- eller afkræftende svar på, om en person, der er kunde i det pågældende pensionsinstitut, har modtaget en diskvalificerende pensionsudbetaling, og i bekræftende fald med angivelse af tidspunktet for diskvalifikationen. Er der sket flere indberetninger af diskvalificerende pensionsudbetalinger, oplyses alene tidspunktet for den første diskvalifikation.

Det foreslås videre, at det fremgår direkte af lovteksten, at pensionsinstituttet ikke må anvende de udvekslede oplysninger til andre formål end det, der foreslås i dette lovforslag.

Endelig foreslås det, at reglen om skattemyndighedernes særlige tavshedspligt efter skatteforvaltnings-

lovens § 17, stk. 1, ikke gælder oplysninger om diskvalificerende pensionsudbetalinger, som Skatteforvaltningen som led i dataudvekslingen sender til pensionsinstitutterne.

2.2. Smidiggørelse af reglerne for flytning af årets indbetalinger mellem livrente, ratepension og aldersopsparing

2.2.1. Gældende ret

Efter pensionsbeskatningslovens § 22 D kan beløb, der i løbet af kalenderåret er indbetalt til en arbejdsgiveradministreret aldersforsikring, aldersopsparing eller supplerende engangssum – i det følgende benævnt aldersopsparing – afgiftsfrit helt eller delvist overføres til en arbejdsgiveradministreret pensionsordning med løbende udbetalinger, en rateforsikring eller en rateopsparing. Omvendt kan beløb, der i løbet af kalenderåret er indbetalt til en arbejdsgiveradministreret pensionsordning med løbende udbetalinger, rateforsikring eller rateopsparing, afgiftsfrit overføres til en arbejdsgiveradministreret aldersopsparing.

Det er en betingelse, at det indbetalte beløb er overført inden den 20. januar i det efterfølgende kalenderår. Det er også et krav, at den pensionsordning, beløbet overføres til, er oprettet hos den samme pensionsudbyder, som har oprettet den pensionsordning, hvor beløbet overføres fra. Indbetalingerne kan altså ikke overføres til en pensionsordning, som pensionsopspareren allerede har oprettet, eller får oprettet, hos en anden pensionsudbyder.

Når betingelserne for overførsel er opfyldt, anses det overførte beløb ikke for en afgiftspligtig udbetaling fra pensionsordningen, som beløbet overføres fra. Der skal således ikke betales afgift af det overførte beløb efter reglerne i pensionsbeskatningslovens §§ 28 og 29. Efter pensionsbeskatningslovens § 28, stk. 2, betales der en afgift på 20 pct. af udbetalinger fra aldersopsparing, når der sker udbetaling før pensionsudbetalingsalderen. Efter pensionsbeskatningslovens § 29, stk. 1, betales der en afgift på 60 pct. af udbetalinger fra ratepension og pensionsordninger med løbende udbetalinger, både når der sker udbetaling før pensionsudbetalingsalderen, og når udbetalingen sker som en engangsudbetaling.

Ved overførsel efter pensionsbeskatningslovens § 22 D bliver det overførte beløb anset for en indbetaling på den pensionsordning, beløbet er overført til. Indbetalingen på denne pensionsordning anses for at være sket på det tidspunkt, hvor beløbet blev indbetalt på den oprindelige pensionsordning.

Pensionskunden stilles skattemæssigt, som om den overførte pensionsindbetaling var foretaget direkte til den modtagende pensionsordning.

Andre typer af overførsler end overførsler fra arbejdsgiveradministreret aldersopsparing til arbejdsgiveradministreret ratepension/pensionsordning med løbende udbetalinger og omvendt er ikke omfattet af muligheden for afgiftsfri flytning efter pensionsbeskatningslovens § 22 D.

Flytning af årets indbetalinger mellem en pensionsordning med løbende udbetalinger, herunder en livrente, en ratepension og en aldersopsparing uden afgiftsmæssige konsekvenser kræver efter gældende ret således godkendelse fra Skatteforvaltningen, når der er tale om flytninger mellem arbejdsgiveradministrerede ratepensioner og pensionsordninger med løbende udbetalinger, og generelt når der er tale om flytninger mellem private pensionsordninger.

2.2.2. Den foreslåede ordning

Kravet om godkendelse fra Skatteforvaltningen dels af flytninger af årets indbetalinger mellem arbejdsgiveradministrerede pensionsordninger med løbende udbetalinger og ratepensioner, dels generelt, når der er tale om flytninger mellem private pensionsordninger, giver anledning til unødigt ressourceanvendelse både i pensionsinstitutterne og i Skatteforvaltningen, hvorfor det foreslås at udvide pensionsbeskatningslovens § 22 D, således at der vil være en generel flytteret af pensionsindbetalinger internt i det enkelte pensionsinstitut.

Ved siden af muligheden for afgiftsfrit at flytte indbetalinger til arbejdsgiveradministrerede aldersopsparinger til arbejdsgiveradministrerede pensionsordninger med løbende udbetalinger eller ratepensioner, og omvendt, foreslås det med forslaget at gøre det afgiftsfrit – uden krav om godkendelse – helt eller delvist at overføre kalenderårets indbetalinger

- fra en arbejdsgiveradministreret ratepension til en arbejdsgiveradministreret pensionsordning med løbende udbetalinger,
- fra en arbejdsgiveradministreret pensionsordning med løbende udbetalinger til en arbejdsgiveradministreret ratepension,
- fra en privattegnet ratepension til en privattegnet aldersopsparing eller pensionsordning med løbende udbetalinger,
- fra en privattegnet aldersopsparing til en privattegnet ratepension eller pensionsordning med løbende udbetalinger,
- fra en privattegnet pensionsordning med løbende udbetalinger til en privattegnet aldersopsparing eller ratepension.

Det vil fortsat være en generel betingelse for anvendelsen af § 22 D, at det indbetalte beløb er overført inden den 20. januar, dvs. senest den 19. januar i det efterfølgende kalenderår. Det er også fortsat et krav, at den pensionsordning, beløbet overføres til, er oprettet hos den samme pensionsudbyder, som har oprettet den pensionsordning, hvor beløbet overføres fra.

Den indbetaling på den modtagende pensionsordning, der sker som led i overførslen, anses for sket på tidspunktet for indbetalingen til den afgivende pensionsordning og med det beløb, som blev indbetalt på den afgivende pensionsordning. Det betyder eksempelvis, at en indbetaling til aldersopsparing, som flyttes til en ratepension, er fradragsberettiget på tidspunktet for indbetaling til aldersopsparing, uanset at flytning først sker i perioden fra og med den 1. januar til og med den 19. januar i det følgende kalenderår. Videre betyder det eksempelvis, at i det omfang, der sker overførsel fra en livrente eller aldersopsparing til en ratepension, vil det beløb, der er indbetalt på livrenten eller aldersopsparingen, indgå ved opgørelsen af, om loftet for indbetaling til ratepension er overskredet.

Det foreslås desuden præciseret, at det vil være op til det enkelte pensionsinstitut, om det beløb, der overføres efter pensionsbeskatningslovens § 22 D, overføres med eller uden afkast og omkostninger m.v. fra indbetalingstidspunktet til tidspunktet for overførsel. Det bemærkes, at overførsel inkl. afkast m.v. vil forudsætte, at pensionsinstituttet laver en forholdsmæssig fordeling af afkastet m.v. mellem på den ene side afkastet m.v. af indkomstårets indbetaling(er) og på den anden side afkastet m.v. af værdien af aldersopsparingen før indkomstårets indbetaling(er).

2.3. Mindre justeringer og præciseringer af pensionsbeskatningsreglerne

2.3.1. Præciseringer af reglerne for børnepension

2.3.1.1. Gældende ret

For at en pensionsordning med løbende udbetalinger er omfattet af pensionsbeskatningslovens regler om fradragsret m.v., skal pensionsordningen gå ud på at sikre pension i form af løbende ydelser, der bortfalder ved den pensionsberettigedes død.

En pensionsordning med løbende udbetalinger kan ud over alderspension til pensionsoppareren selv (livrente) bestå af invalidepension, ægtefælle- og samleverpension og børnepension.

For så vidt angår børnepension er det efter pensionsbeskatningslovens § 2, stk. 1, nr. 4, litra f, en betingelse, at udbetalingerne kun kan tilfalde afdødes efterlevende børn eller stedbørn m.v., og kun i det omfang, at udbetalingerne ikke kan løbe længere end barnets 24. år eller den følgende policedag.

I kollektive arbejdsmarkedspensioner forekommer det dog, at børnepension kan komme til udbetaling

i forbindelse med pensionsopsparerens – dvs. forælderens – invaliditet eller alderspensionering. Sådanne børnepensioner anses i praksis også for at opfylde betingelserne for at blive anskuet som en pensionsordning med løbende udbetalinger omfattet af pensionsbeskatningslovens fradrags- og beskatningsregler.

Med virkning fra og med 2018 blev der indført et ekstra pensionsfradrag for indbetalinger til fradragsberettiget pension, jf. lov nr. 724 af 8. juni 2018 om ændring af ligningsloven og personskatteloven. Det ekstra pensionsfradrag giver incitament til at spare op til alderdommen og medvirker til at reducere samspilsproblemer mellem opsparing til pension og reduktion af offentlige ydelser til pensionister.

Det ekstra pensionsfradrag beregnes af pensionsopsparerens fradragsberettigede indbetaling, men dette beregningsgrundlag reduceres med indkomstskattepligtige udbetalinger fra ratepensioner og pensionsordninger med løbende udbetalinger m.v. Der sker således en modregning i grundlaget for det ekstra pensionsfradrag med pensionsudbetalinger, der har en karakter, så de direkte eller indirekte reducerer personens opsparing til fremtidige pensionsudbetalinger. Et typisk eksempel herpå vil være en pensionist, som i samme indkomstår både modtager skattepligtige pensionsudbetalinger og foretager fradragsberettigede pensionsindbetalinger.

Idet der dog også er en række pensionsudbetalinger, der ikke reducerer personens egne fremtidige pensionsrettigheder, herunder invalidepension, ægtefælle- og samleverpension og pension til efterladte, fragår sådanne udbetalinger ikke i grundlaget for beregning af personens ekstra pensionsfradrag.

Pension til efterladte er undtaget efter ligningslovens § 9 L, stk. 2, nr. 5, hvorefter pension til efterladte ikke fragår i grundlaget for beregning af det ekstra pensionsfradrag. Som denne undtagelse er formuleret, fremgår det imidlertid ikke tydeligt, om heller ikke børnepension, som udbetales i andre tilfælde end pensionsopsparerens, dvs. forælderens død, skal undtages fra at fragå i grundlaget for beregning af det ekstra pensionsfradrag. Det bemærkes i den forbindelse, at udbetalinger af børnepension ikke reducerer barnets egne fremtidige pensionsrettigheder.

2.3.1.2. Den foreslåede ordning

Det foreslås at præcisere pensionsbeskatningslovens afgrænsning af børnepension, således at også børnepension, som i kollektive aftaler kan komme til udbetaling i forbindelse med pensionsopsparerens, dvs. forælderens, invaliditet eller alderspensionering, anses for at opfylde betingelserne for at blive anset som en pensionsordning med løbende udbetalinger.

Det foreslås desuden at præcisere ligningsloven, således at heller ikke udbetaling af børnepension, som udbetales som følge af forælderens invaliditet eller alderspensionering, fragår i grundlaget for beregning af det ekstra pensionsfradrag.

Det bemærkes, at der med lovforslaget også foreslås en præcisering af, at udbetaling af børnepension ikke anses som en diskvalificerende pensionsudbetaling for forælderen, når udbetalingen sker i forbindelse med forælderens invaliditet eller alderspensionering. Der henvises til afsnit 2.3.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

2.3.2. Beregningsrenten for pensionsordninger med løbende ydelser og amortisationsrenten for rateopsparinger

2.3.2.1. Gældende ret

Efter gældende ret i henhold til pensionsbeskatningslovens § 2, stk. 2, og § 11 A, stk. 3, anvendes en rente svarende til det forventede langsigtede afkast af obligationer og pantebreve, der fremgår af de til Finanstilsynet senest meddelte samfundsforudsætninger for pensionsfremskrivninger, som grundlag for beregning af den maksimale afkastforudsætning for fastsættelsen af ydelserne i en pensionsordning med løbende udbetalinger, henholdsvis den såkaldte amortisationsrente for ratepensioner i pengeinstitutter.

En pensionsordning med løbende udbetalinger skal efter pensionsbeskatningslovens § 2, stk. 1, gå ud

på at sikre pension i form af lige store løbende ydelser. Kravet om lige store ydelser er opfyldt, hvis pensionsinstituttets beregningsgrundlag på det tidspunkt, hvor udbetalingen starter, forventes at medføre lige store ydelser over hele ordningens udbetalingsperiode. Ved beregningen af ydelserne kan pensionsinstituttet maksimalt benytte en rente svarende til det langsigtede afkast af obligationer og pantebreve, der fremgår af de til Finanstilsynet senest meddelte samfundsforudsætninger for pensionsfremskrivninger, plus 1,5 procentpoint og korrigeret for pensionsafkastskat.

Til brug for pensionsfremskrivninger udarbejdede Finans Danmark og Forsikring & Pension indtil 2018 årligt en række fælles forudsætninger (samfundsforudsætninger) med hensyn til forrentningen af pensionskundernes indbetalte midler, herunder afkast af relevante aktivkategorier, inflationsniveau og skattesatser etc. En af aktivkategorierne var benævnt »obligationer og pantebreve«, og det forventede afkast heraf var opdelt i et langsigtet og et kortsigtet forventet afkast.

Reglen om en maksimal rente sikrer, at ydelsen ikke kan beregnes med udgangspunkt i en afkastforudsætning, der overstiger, hvad der med rimelighed kan forventes af faktisk afkast i udbetalingsperioden. Var der mulighed for at anvende en urealistisk høj afkastforudsætning, ville udbetalingerne i de første år af udbetalingsforløbet markant overstige udbetalingerne i resten af forløbet. Og blev afkastforudsætningen sat ekstremt højt, ville det i grænsetilfælde kunne føre til, at størstedelen af alderspensionens værdi ville kunne blive udbetalt over ganske få år, mens den resterende lille del skulle fordeles over resten af perioden.

For så vidt angår ratepensioner i pengeinstitutter kan kontohaveren efter pensionsbeskatningslovens § 11 A, stk. 2, før rateudbetalingen indledes, vælge et udbetalingsforløb med en årlig rateudbetaling, der udgør et beløb, som ved uændret rente i hele udbetalingsperioden vil resultere i lige store årlige rater (annuitetsprincippet). Årsraten opgøres ved hvert kalenderårs begyndelse som en annuitet på grundlag af ordningens værdi på dette tidspunkt og en nærmere fastsat maksimal amortisationsrente. Den maksimale amortisationsrente beregnes på samme måde som den maksimale beregningsrente for pensionsordninger med løbende udbetalinger.

Samfundsforudsætningerne for 2019 er – som en del af et nyt tiltag fra pensionsbranchens side om at sikre pensionskunderne mere gennemsigtighed og gøre det nemmere for dem at sammenligne selskaberne – fastsat af et uafhængigt og sagkyndigt råd nedsat af Forsikring & Pension og Finans Danmark. De gamle forudsætninger var fastsat direkte af Forsikring & Pension og Finans Danmark.

Aktivkategorien benævnt »obligationer og pantebreve« er udgået af samfundsforudsætningerne for 2019. I samfundsforudsætningerne for 2019 er der i stedet dels oplistet det forventede afkast af en række forskellige obligationsklasser på kort sigt, dels det forventede langsigtede afkast af en aktivkategori benævnt »obligationer«.

Den nye langsigtede aktivkategori »obligationer« har et lidt andet indhold end den gamle klasse »obligationer og pantebreve« (af hvilket det langsigtede afkast er blevet anvendt som beregningsgrundlag for maksimal afkastforudsætning og amortisationsrente i pensionsbeskatningsloven).

Den gamle obligationsklasse »obligationer og pantebreve« har været opfattet som en bred obligationsklasse indeholdende ikke alene stats- og realkreditobligationer i udviklede lande (developed markets) – som er de obligationstyper, som den største del af pensionsopsparingen er placeret i – men også mere risikofyldte obligationer som high-yield obligationer og emerging markets-statsobligationer. Det sagkyndige råd, som har fastsat de nuværende samfundsforudsætninger, har til forskel herfra valgt at definere den nye langsigtede obligationsklasse mere snævert som stats- og realkreditobligationer i udviklede lande (developed markets).

Den gamle langsigtede obligationsklasse var således en bredere og dermed lidt mere risikofyldt obligationsklasse end den nye langsigtede obligationsklasse.

2.3.2.2. Den foreslåede ordning

Det foreslås at ændre pensionsbeskatningslovens § 2, stk. 2, og § 11 A, stk. 3, således at ved fastsættelsen af ydelserne i en pensionsordning med løbende udbetalinger, henholdsvis ved beregning af amortisationsrenten for ratepensioner i pengeinstitutter tages udgangspunkt i den nye måde at opstille samfundsforudsætninger på. Det foreslås således, at der tages udgangspunkt i renten svarende til det langsigtede afkast af obligationer, der fremgår af de til Finanstilsynet senest meddelte samfundsforudsætninger fastsat af det sagkyndige råd. Renten er i de seneste samfundsforudsætninger fastsat til 3,5 procent.

Det foreslås endvidere at forhøje det faste procenttillæg i beregningsreglen i pensionsbeskatningsloven fra 1,5 procentpoint til 2 procentpoint, idet der derved tages højde for, at det hidtidige langsigtede afkast af obligationer og pantebreve har udgjort 4 procent. Det skal ses i lyset af, at den gamle langsigtede obligationsklasse var en bredere og lidt mere risikofyldt obligationsklasse end den nye langsigtede obligationsklasse. Med forhøjelsen af det faste procenttillæg i beregningsreglen i pensionsbeskatningsloven fra 1,5 procentpoint til 2 procentpoint sker der ingen ændringer i den aktuelle amortisationsrente eller maksimale afkastforudsætning, som pt. udgør 4,6585 pct.

2.3.3. Bagatelgrænser m.v. for diskvalificerende pensionsudbetalinger

2.3.3.1. Gældende ret

Hvis en person påbegynder udbetalinger fra en ratepension, en pensionsordning med løbende udbetalinger eller en indeksordning, dvs. en diskvalificerende pensionsudbetaling, betales der af indbetalinger til aldersopsparing omfattet af det aldersbetingede, forhøjede loft, som sker i efterfølgende indkomstår, en afgift på 40 pct. af den del af det indbetalte beløb, der overstiger den lave indbetalingsgrænse på 5.300 kr. (2020-niveau), jf. også afsnit 2.1 ovenfor. Der er tale om en værnsregel, som forhindrer, at eksisterende pensionsopsparing i form af ratepensioner og livrenter m.v. flyttes til aldersopsparing. Hvis det uden konsekvenser for mulighederne for indskud på aldersopsparing var muligt at påbegynde udbetaling af en ratepension eller livrente m.v., ville det være muligt at nedbringe eksisterende pensionsopsparing, som til sin tid kan føre til aftrapning af offentlige ydelser, og lade udbetalingerne finansiere indskuddene på aldersopsparing, der ikke medfører aftrapning.

Reglen gælder ikke udbetalinger af eller dispositioner over aldersopsparinger og kapitalpensioner, ligesom den ikke gælder pensionsordninger omfattet af pensionsbeskatningslovens § 53 A, dvs. ikke-fradragsberettigede pensioner og forsikringer, herunder forsikring mod kritisk sygdom. Fælles for disse ordninger er, at udbetalingen af dem ikke fører til indkomstaftapning af offentlige pensioner. Der er således ingen fordel forbundet ved at hæve dem tidligt med henblik på at reducere indkomstaftapningen til sin tid.

Forskellige typer af pensionsudbetalinger fra ratepensioner, pensionsordninger med løbende udbetalinger og indeksordninger anses ikke som diskvalificerende pensionsudbetalinger. Det gælder bl.a. udbetaling af invalidepension m.v., udbetaling af ægtefælle- eller samleverpension, udbetaling, der sker til efterladte, herunder efterladte børn, udbetalinger af tjenestemandspension i en række tilfælde og automatiske udbetalinger af små hvilende pensionsordninger (klatpensioner), som det enkelte pensionsinstitut vil kunne foretage uden kundens samtykke, i det omfang det fremgår af aftalegrundlaget for pensionsordningen. Fællestrækket for disse udbetalingstyper er, at de beror på omstændigheder, som ikke vil kunne tilskrives et ønske om at reducere pensionsudbetalingerne i de år, hvor der er indkomstaftapning af offentlige pensioner.

Børnepension, der udbetales i andre tilfælde end pensionsopsparerens, dvs. forælders, død, kan ikke tilskrives et ønske om at reducere pensionsudbetalingerne i de år, hvor der er indkomstaftapning af offentlige pensioner, men sådan børnepension er ikke tydeligt undtaget fra at blive anset som en

diskvalificerende udbetaling, som vil betyde, at forælderen skal betale afgift på 40 pct. af indbetalinger til aldersopsparing i de efterfølgende indkomstår.

Frivillig ophævelse af klatpensioner vil ikke være omfattet af undtagelsen om automatiske udbetalinger af små hvilende pensionsordninger, heller ikke selv om de er endog meget små. Finans Danmark angiver i sit høringssvar at have kendskab til sager, hvor der er sket frivillig udbetaling af klatpensioner med indeståender på helt ned til 20 kr. En sådan frivillig udbetaling vil isoleret set typisk være hensigtsmæssig, men vil ikke desto mindre blive anset som en diskvalificerende udbetaling, uagtet at den ikke – henset til dens yderst begrænsede størrelse – vil kunne tilskrives et ønske om at reducere pensionsudbetalingerne i de år, hvor der er indkomstaftapning af offentlige pensioner.

I mange pensionskasser er der mulighed for, at der i forbindelse med pensionering eller død udbetales en supplerende engangsydelse som en kapitaludbetaling. Det er en betingelse, at udbetalingen af den supplerende engangsydelse først sker efter, at medlemmet har nået pensionsudbetalingsalderen, medmindre lavere aldersgrænse er godkendt af Skatterådet, er tilkendt invalidepension, eller har fået en livstruende sygdom.

Fra og med 2013 er den supplerende engangsydelse blevet afløst af den ikke-fradragsberettigede supplerende engangssum, som skattemæssigt behandles på samme måde som en aldersopsparing. En supplerende engangsydelse kan efter pensionsbeskatningsloven mod betaling af afgift på 40 pct. konverteres til en supplerende engangssum.

Selv om den del af opsparingen, der anvendes til den supplerende engangsydelse, principielt er en del af pensionsordningen med løbende udbetalinger, kunne den del af det årlige pensionsbidrag, der finansierede den supplerende engangsydelse til og med indkomståret 2012, fradrages efter samme regler som gjaldt for indbetalinger til kapitalpensionsordninger, herunder sådan, at indbetalingerne blev medregnet ved opgørelsen af det dagældende loft for indbetalinger til kapitalpension, ligesom udbetalinger af supplerende engangsydelser skattemæssigt behandles på samme måde som udbetalinger af kapitalpension. Den skattemæssige behandling af kapitalpensioner og supplerende engangsydelser var og er således grundlæggende den samme, selvom den supplerende engangsydelse er en del af en pensionsordning med løbende ydelser.

Udbetaling af en supplerende engangsydelse – som altså teknisk set er en udbetaling af en pensionsordning med løbende udbetalinger – er ikke tydeligt undtaget fra at blive anset som en diskvalificerende udbetaling, selvom supplerende engangsydelser i øvrigt skattemæssigt behandles på samme måde som kapitalpensioner og selvom udbetalingen af en supplerende engangsydelse ikke fører til indkomstaftapning af offentlige pensioner. Ligesom for kapitalpensioner er der således ingen fordel forbundet ved at hæve den tidligt med henblik på at reducere indkomstaftapningen til sin tid.

Heller ikke udbetaling af en supplerende engangssum er tydeligt undtaget fra at blive anset som en diskvalificerende udbetaling, selvom supplerende engangssummer i øvrigt skattemæssigt behandles på samme måde som aldersopsparinger og selvom udbetalingen af en supplerende engangssum ikke fører til indkomstaftapning af offentlige pensioner. Kun i det omfang, at den supplerende engangssum i den enkelte pensionskasse er udskilt som et selvstændigt pensionsprodukt – og altså ikke er en del af en pensionsordning med løbende udbetalinger – vil udbetalinger af den supplerende engangssum klart ikke blive anset som en diskvalificerende udbetaling.

2.3.3.2. Den foreslåede ordning

Det foreslås at præcisere, at udbetaling af børnepension ikke anses som en diskvalificerende pensionsudbetaling for forælderen, når udbetalingen sker i forbindelse med forælderen's invaliditet eller alderspensionering, idet det bemærkes, at udbetaling i forbindelse med forælderen's død i sagens natur ikke kan få betydning for forælderen's fremtidige indbetalinger på aldersopsparing.

Det foreslås desuden at præcisere, at udbetaling af en supplerende engangsydelse og supplerende engangssum ikke anses for en diskvalificerende pensionsudbetaling.

Det foreslås endvidere at indføre beløbsmæssige bagatelgrænser for diskvalificerende pensionsudbetalinger, således at hverken en engangsudbetaling af/eller disposition over en hel pensionsordning på mindre end 1.000 kr. eller ratevise eller løbende udbetalinger, der ikke overstiger 500 kr. årligt, af en hel pensionsordning, ikke anses som diskvalificerende pensionsudbetalinger. De nævnte bagatelgrænser og størrelsen heraf svarer til forslaget fra Finans Danmark i organisationens høringssvar til lovforslaget.

2.3.4. Efterladtes overførsel af pensionsordninger

2.3.4.1. Gældende ret

Hel eller delvis overførsel af en fradragsberettiget pensionsordning til en anden fradragsberettiget pensionsordning anses skattemæssigt ikke som udbetaling fra eller indbetaling til en pensionsordning, når overførslen sker til enten en anden bestående eller nyoprettet ordning for samme person, eller til en ægtefælle efter udlodning af pensionsordningen til denne i forbindelse med skilsmisse m.v., i hvilken forbindelse ægtefællen i større eller mindre udstrækning vil kunne disponere over den udloddede del af pensionsordningen. Det følger af pensionsbeskatningslovens § 41.

At overførslen skattemæssigt ikke behandles som en udbetaling indebærer, at det beløb, der overføres fra en pensionsordning, ikke er en udbetaling i utide, der skal betales enten indkomstskat eller afgift af. At overførslen skattemæssigt ikke behandles som en indbetaling indebærer, at det beløb, der overføres til en anden pensionsordning, ikke anses som en fradragsberettiget indbetaling.

Hel eller delvis overførsel af en aldersopsparing til en anden aldersopsparing behandles ikke som ind- og udbetaling, når overførslen sker til enten en anden bestående eller nyoprettet aldersopsparing for samme person, eller til en ægtefælle efter udlodning til denne i forbindelse med skilsmisse m.v., i hvilken forbindelse ægtefællen i større eller mindre udstrækning vil kunne disponere over den udloddede del af aldersopsparingen. Det følger af pensionsbeskatningslovens § 41 A, stk. 1.

At overførslen skattemæssigt ikke behandles som en udbetaling indebærer, at det beløb, der overføres fra aldersopsparingen, ikke er en udbetaling i utide, der skal betales afgift af. At overførslen skattemæssigt ikke behandles som en indbetaling indebærer, at det beløb, der overføres til den anden aldersopsparing, ikke medregnes ved opgørelsen af, om lofterne for indbetaling til aldersopsparing er overskredne.

Muligheden for flytning efter pensionsbeskatningslovens § 41 og § 41 A gælder ikke efterladte, som har opnået ret til pensionsudbetalinger som begunstigede. Retten til at modtage pensionsudbetalinger som begunstigede er alene en betinget ret, nemlig retten til at modtage udbetalinger fra pensionsordningen, når ejeren af ordningen er afgået ved døden. Den efterladte (herunder en begunstiget ægtefælle, bortset fra en ægtefælle, der har fået pensionsordningen udloddet ved skilsmisse m.v.), bliver ikke ejer af pensionsordningen som følge af ejerens dødsfald, og er derfor ikke omfattet af den personkreds, der uden skattemæssige konsekvenser kan flytte en pensionsordning, hverken til et andet pensionsinstitut eller internt i pensionsinstituttet, fra eksempelvis en ratepension til en livrente.

2.3.4.2. Den foreslåede ordning

I situationer, hvor den efterladte ikke er tilfreds med det pensionsinstitut, i hvilket ordningen er oprettet, kan skattereglerne – hvorefter flytning ikke er mulig uden skattemæssige konsekvenser – i princippet være medvirkende til at fastholde den pågældende i dette pensionsinstitut.

Det foreslås på den baggrund at ændre pensionsbeskatningslovens § 41, således at også efterladte vil kunne foretage overførsel af en ratepension, som de har opnået ret til udbetalinger fra som følge af ejerens død, til en ratepension i et andet pensionsinstitut, uden at det skattemæssigt anses som en udbetaling fra eller indbetaling til en pensionsordning.

Det foreslås videre at ændre pensionsbeskatningslovens § 41, således at efterladte vil kunne foretage overførsel af en pensionsordning med løbende udbetalinger, som de har opnået ret til udbetalinger fra som

følge af ejerens død, til en pensionsordning med løbende udbetalinger af samme type i et andet pensionsinstitut, uden at det skattemæssigt anses som en udbetaling fra eller indbetaling til en pensionsordning.

Endelig foreslås det at ændre pensionsbeskatningslovens § 41 A, således at efterladte vil kunne foretage overførsel af en aldersopsparing, som de har opnået ret til udbetalinger fra som følge af ejerens død, til en aldersopsparing i et andet pensionsinstitut, uden at det skattemæssigt anses som en udbetaling fra eller indbetaling til en aldersopsparing.

Det bemærkes, at de foreslåede regler vil kunne anvendes både før den første udbetaling til den efterladte er sket i det afgivende pensionsinstitut, og undervejs i udbetalingsforløbet.

2.3.5. Præcisering af prioriteringsregel for indbetalinger til aldersopsparing

2.3.5.1. Gældende ret

Efter pensionsbeskatningslovens § 16, stk. 1, kan personer, der har mere end 5 år til folkepensionsalderen, indbetale 5.300 kr. på aldersopsparing (2020-niveau). Fra og med det femte indkomstår før det indkomstår, hvor pensionsopsparerens når folkepensionsalderen, kan der indbetales op til 50.200 kr. (2020-niveau).

En pensionsopsparer kan have både privat aldersopsparing og arbejdsgiveradministreret aldersopsparing. Det samlede beløb, der årligt kan indbetales på de forskellige ordninger, kan dog ikke overstige de nævnte beløbsgrænser. Ved opgørelsen af, om beløbsgrænserne er overholdt, går indbetalinger til arbejdsgiveradministrerede aldersopsparinger forud for indbetalinger til private aldersopsparinger. Det følger af pensionsbeskatningslovens § 16, stk. 1, 6. pkt., men prioriteringsreglen hviler i øvrigt på det almindelige princip, der tidligere også gjaldt loftet for indbetalinger til kapitalpension og stadig gælder loftet for indbetaling til ratepension, jf. pensionsbeskatningslovens § 18, stk. 2, hvorefter indbetalinger på arbejdsgiveradministrerede aldersopsparinger går forud for indbetalinger til private aldersopsparinger ved opgørelsen af, om beløbsgrænserne er overholdt.

I forbindelse med indførelsen af en aldersbetinget, forhøjet indbetalingsgrænse for indbetaling til aldersopsparing, jf. lov nr. 1682 af 26. december 2017, blev pensionsbeskatningslovens § 16, stk. 1, 6. pkt., imidlertid ikke konsekvensændret, således at den i sin nuværende formulering umiddelbart alene opstiller en prioriteringsregel knyttet til indbetalinger omfattet af loftet på 5.300 kr. (2020-niveau).

2.3.5.2. Den foreslåede ordning

Det foreslås at præcisere pensionsbeskatningslovens § 16, stk. 1, 6. pkt., således at det tydeligt fremgår, at prioriteringsreglen både gælder indbetalinger omfattet af loftet på 5.300 kr. (2020-niveau) og indbetalinger omfattet af det aldersbetingede, forhøjede loft på 50.200 kr. (2020-niveau).

2.4. Justering af reglerne om skattefri omstrukturering af pensionsinstitutter

2.4.1. Fradrag for overførsel af pensionskassens tidligere beskattede egenkapital (fradragmodellen)

2.4.1.1. Gældende ret

Pensionsafkastbeskatningslovens § 18 giver under visse betingelser pensionsinstitutter mulighed for skattefrit at fusionere m.v., dvs. at der ikke sker ophørsbeskatning af det overdragende pensionsinstitut eller beskatning af det modtagende pensionsinstitut, og at eventuel uudnyttet negativ skat kan overføres og anvendes i det modtagende pensionsinstitut. Reglerne er generelt formuleret og finder således også anvendelse på omstruktureringer mellem pensionskasser m.v. og livsforsikringsselskaber, selv om de grundlæggende beskattes forskelligt.

Efter pensionsafkastbeskatningslovens § 7 beskattes pensionskasser m.v. af indkomstårets formueafkast

med fradrag for hensættelser til de forsikrede m.v. Forenklet beskrevet betaler pensionskasser m.v. skat af den del af formueafkastet, der ikke tilskrives pensionsopsparerne, mens pensionsopsparerne betaler skat af den del af indkomstårets formueafkast, der tilskrives deres depoter, jf. pensionsafkastbeskatningslovens §§ 4 eller 4 a.

Efter pensionsafkastbeskatningslovens § 8 beskattes livsforsikringsselskaber som udgangspunkt af forskellen mellem de ufordelte midler ved indkomstårets udgang og de ufordelte midler ved indkomstårets begyndelse. Beskatningsgrundlaget for livsforsikringsselskaberne opgøres således ikke som for pensionskasserne m.v. direkte på baggrund af indkomstårets formueafkast, men derimod som udgangspunkt på baggrund af indkomstårets ændring i visse regnskabsmæssige passivposter. Livsforsikringsselskaberne har ligesom pensionskasserne m.v. fradrag for de beløb, der tilskrives pensionsopsparernes depoter, og som beskattes hos pensionsopsparerne, når beløbene overføres fra de ufordelte midler til pensionsopsparernes depoter.

I modsætning til pensionskasser m.v. beskattes livsforsikringsselskaber også efter selskabsskatteloven. Efter selskabsskattelovens § 13, stk. 3, har livsforsikringsselskaber fradrag for den betalte pensionsafkastskat og for forsikringsmæssige hensættelser og særlige bonushensættelser. Forenklet beskrevet betaler livsforsikringsselskaber herved kun selskabsskat af den del af indkomstårets formueafkast, der kan henføres til egenkapitalen.

Hvis to livsforsikringsselskaber eller to pensionskasser m.v. foretager en skattefri fusion efter pensionsafkastbeskatningslovens § 18, ændres der ikke på, hvad der indgår i beskatningsgrundlaget, da begge institutter har samme beskatningsform før og efter fusionen. Det er derimod ikke tilfældet ved en skattefri fusion mellem en pensionskasse m.v. og et livsforsikringsselskab med livsforsikringsselskabet som det fortsættende selskab.

Efter skattelovgivningens almindelige regler om skattepligtig indkomst ville den egenkapital, som et livsforsikringsselskab modtager fra en pensionskasse m.v. uden at yde vederlag, indgå i den selskabsskattepligtige indkomst som et selskabsskattepligtigt tilskud. Der er imidlertid indført en særlig bestemmelse i selskabsskattelovens § 13 H, stk. 1, der medfører, at en pensionskasse m.v. kan overdrage sin egenkapital og sine pensionsforpligtelser og aktiver til livsforsikringsselskabet, uden at livsforsikringsselskabet selskabsbeskattes af den modtagne egenkapital.

For at undgå at den overdragede egenkapital kan udloddes skattefrit til ejerne eller danne grundlag for skattefradrag, f.eks. ved hensættelse til de forsikrede, indeholder selskabsskattelovens § 13 H, stk. 3, en genbeskatningsregel, som skal sikre, at den overdragede egenkapital ikke efterfølgende direkte eller indirekte medvirker til at skabe skattemæssige fradrag, og at der sker beskatning, hvis egenkapitalen efterfølgende udloddes til ejerne. Reglen indebærer, at efterfølgende nedgang i den egenkapital, som fremgik af det modtagende selskabs åbningsbalance ved fusionen, skal medregnes ved opgørelsen af den selskabsskattepligtige indkomst i livsforsikringsselskabet.

De gældende regler indebærer – ved en skattefri fusion mellem en pensionskasse m.v. og et livsforsikringsselskab med sidstnævnte som det fortsættende selskab – at pensionskassens m.v. egenkapital, som er opbygget i pensionskassen m.v. af pensionsafkastbeskattede midler, pensionsafkastbeskattes igen ved overførsel af den overdragede egenkapital til de ufordelte midler eller kunderne.

Hvis pensionskassen m.v. og livsforsikringsselskabet ikke havde fusioneret, ville sådanne overførsler ikke have udløst pensionsafkastbeskatning igen. Dette skyldes dels, at overførsler fra egenkapitalen til de ufordelte midler ikke ville have medført en ændring i beskatningsgrundlaget for pensionskassen m.v., dels at overførsler fra egenkapitalen til pensionsopsparerne ville have udløst et tilsvarende fradrag i beskatningsgrundlaget for pensionskassen.

Livsforsikringsselskaber pensionsafkastbeskattes derimod som nævnt af indkomstårets ændringer i de ufordelte midler. Overførsler fra egenkapitalen til de ufordelte midler i et livsforsikringsselskab vil

derfor medføre et tilsvarende højere beskatningsgrundlag, ligesom overførsler fra egenkapitalen til pensionsopsparene ikke vil påvirke livsforsikringsselskabets beskatningsgrundlag og derfor ikke, ligesom for pensionskassen, vil medføre et fradrag.

2.4.1.2. Den foreslåede ordning

Det foreslås at ændre reglerne, således at den egenkapital – eventuelt reguleret i åbningsbalancen, jf. det foreslåede § 18, stk. 2, 2. pkt., i pensionsafkastbeskatningsloven – som et livsforsikringsselskab modtager i forbindelse med en fusion med en pensionskasse m.v., ikke længere skal være fritaget for selskabsbeskatning. Dette vil indebære, at den overtagne egenkapital beskattes hos det modtagende livsforsikringsselskab i fusionsåret som et skattepligtigt tilskud, hvis der ikke betales vederlag herfor. Som modstykke til denne beskatning ved fusionen foreslås det, at efterfølgende års nedgang i egenkapitalen i forhold til åbningsbalancen ikke skal være selskabsskattepligtig.

Det foreslås således fremadrettet, at den overførte egenkapital selskabsbeskattes endeligt allerede i fusionsåret, og at forbruget af den overførte egenkapital ikke i efterfølgende år udløser genbeskatning, jf. det foreslåede stk. 5 i selskabsskattelovens § 13 H. De foreslåede regler om fradrag i pensionsafkastskatten og selskabsbeskatning af egenkapitalen foreslås kun at gælde for fusioner, der gennemføres med skattemæssig virkning den 1. januar 2020 eller senere. For fusioner, der er gennemført med skattemæssig virkning til og med den 31. december 2019, finder de hidtil gældende regler fortsat anvendelse.

I tilknytning til selskabsbeskatningen af den overtagne egenkapital foreslås det at indsætte en ny bestemmelse i pensionsafkastbeskatningslovens § 18, der medfører, at livsforsikringsselskabet får et fradrag i beskatningsgrundlaget for pensionsafkastskatten i fusionsåret for den del af den overførte egenkapital, som livsforsikringsselskabet skal medregne i den skattepligtige indkomst, og som pensionskassen m.v. før fusionen er blevet beskattet af efter pensionsafkastbeskatningslovens regler (fradragsmodellen).

Forslaget om selskabsbeskatning af egenkapitalen kombineret med et fradrag i pensionsafkastskatten er en forenkling i forhold til de gældende regler og medfører, at en pensionskasse m.v. og et livsforsikringsselskab, der fusionerer skattefrit efter pensionsafkastbeskatningsloven, kan undgå dobbeltbeskatning af den overførte egenkapital.

Forslaget skal herudover ses i sammenhæng med den i lovforslagets § 2, nr. 4, foreslåede primoreguleringsmodel, der beskrives i afsnit 2.4.2.2. Tilsammen vil forslagene give øget fleksibilitet i forbindelse med skattefri fusion af pensionsinstitutter, der med adgangen til regulering af åbningsbalancen vil få mulighed for at nedjustere den egenkapital, der efter forslaget danner grundlag for den foreslåede selskabsbeskatning og fradragsretten efter pensionsafkastbeskatningsloven.

Den foreslåede selskabsbeskatning af den modtagne og eventuelt regulerede vederlagsfrie egenkapital skal ses i sammenhæng med, at den overførte egenkapital med forslaget om fradrag efter pensionsafkastbeskatningsloven er optjent pensionsafkastskattefrit, og at efterfølgende overførsel til pensionsopsparene udløser fradrag i livsforsikringsselskabets selskabsskattepligtige indkomst og en endelig pensionsafkastbeskatning af pensionsopsparene.

Fradraget i pensionsafkastskatten foreslås begrænset, så det svarer til den del af pensionskassens (evt. regulerede) egenkapital, der tidligere enten er blevet pensionsafkastbeskattet eller fritaget for pensionsafkastbeskatning. For den tekniske udformning af fradraget henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 2, nr. 7.

Reglen i selskabsskatteloven om skattefri overførsel af pensionskassens egenkapital til livsforsikringsselskabet og den modsvarende genbeskatning i takt med forbrug af den skattefrit overførte egenkapital, jf. den gældende udformning af selskabsskattelovens § 13 H, vil efter forslaget fortsat bestå for fusioner foretaget til og med den 31. december 2019. Derved ændres der ikke i de regler, der er gældende for pensionskasser og selskaber, som har gennemført fusioner med skattemæssig virkning til og med den 31. december 2019.

2.4.2. Omdannelse af egenkapital til ufordelte midler i forbindelse med fusion (primoreguleringsmodellen)

2.4.2.1. Gældende ret

Pensionsafkastbeskatningslovens § 18 giver under visse betingelser pensionsinstitutter mulighed for skattefrit at fusionere m.v., dvs. at der ikke sker ophørsbeskatning af det overdragende pensionsinstitut eller beskatning af det modtagende pensionsinstitut, og at eventuel uudnyttet negativ skat kan overføres og anvendes i det modtagende pensionsinstitut.

Ifølge pensionsafkastbeskatningslovens § 18, stk. 2, er det en betingelse for, at omstruktureringen kan ske skattefrit, at den første endelige skatteopgørelse for det første indkomstår, der påvirkes heraf, er udformet under denne forudsætning. Betingelsen indebærer, at åbningsbalancen for den fortsættende institution skal svare til en sammenlægning af ultimobalancerne for de to fusionerende institutioner i indkomståret forud for fusionsåret. Efter gældende regler er det derfor ikke muligt at foretage en regulering af åbningsbalancen i forbindelse med fusionen, hvis den skal være pensionsafkastskattefri.

Gældende regler medfører, at en pensionskasse og et livsforsikringsselskab, der planlægger at fusionere med livsforsikringsselskabet som det fortsættende selskab, ikke uden skattemæssige konsekvenser kan overføre pensionskassens egenkapital til de ufordelte midler i forbindelse med fusionen. Det skyldes, at selv om fusionsparterne træffer beslutning om omdannelse af egenkapital til ufordelte midler i forbindelse med fusionen, er beslutningen betinget af, at fusionen godkendes på generalforsamlingen i fusionsåret. Omdannelsen vil dermed først kunne tillægges skattemæssig virkning fra fusionsåret, hvilket medfører, at omdannelsen af egenkapital til ufordelte midler vil blive pensionsafkastbeskattet i livsforsikringsselskabet, selv om midlerne tidligere er blevet pensionsafkastbeskattet i pensionskassen.

En overførsel af egenkapital til ufordelte midler i en pensionskasse pensionsafkastbeskattes ikke, men en sådan ubetinget beslutning kan være uhensigtsmæssig at træffe i indkomståret forud for fusionsåret, hvor der endnu ikke er sikkerhed om fusionens gennemførsel. En pensionskasse kan kun vanskeligt leve videre uden egenkapital, hvilket vil være konsekvensen i tilfælde af, at fusionen ikke gennemføres.

2.4.2.2. Den foreslåede ordning

Det foreslås at indsætte en ny bestemmelse i pensionsafkastbeskatningslovens § 18, stk. 2, som skal muliggøre en regulering af åbningsbalancen i det fortsættende livsforsikringsselskab i forbindelse med en fusion med en pensionskasse m.v. (primoreguleringsmodellen). Herved sikres det, at en overførsel af egenkapital til ufordelte midler, der fremgår af fusionsdokumenterne, ved en fusion mellem en pensionskasse m.v. og et livsforsikringsselskab skattemæssigt behandles som om, den var foretaget i indkomståret forud for fusionsåret, selv om den først sker i fusionsåret.

Det er en betingelse, at fusionsparterne i fusionsdokumenterne har aftalt hel eller delvis omdannelse af pensionskassens egenkapital til ufordelte midler, og at den andel af pensionskassens egenkapital, der omdannes til ufordelte midler, fremgår af de fusionsdokumenter, der skal godkendes på generalforsamlingen og af Finanstilsynet samt sendes til Skatteforvaltningen.

Betingelsen skal ses i lyset af, at en adgang til regulering af åbningsbalancen vil udgøre en fravigelse af det hidtidige, ubetingede krav om, at åbningsbalancen i den fortsættende institution skal svare til en sammenlægning af ultimobalancerne for de to fusionerende institutioner i det forudgående indkomstår.

Den foreslåede primoreguleringsmodel skal ses som et alternativ eller supplement til fradragsmodellen, der beskrives i afsnit 2.4.1.2. Sammen understøtter de to modeller for den skattemæssige behandling af pensionskassens egenkapital ved skattefri fusion mellem en pensionskasse m.v. og et livsforsikringsselskab, at det er forretningsmæssige årsager, der afgør, i hvilket omfang egenkapital i den ophørende pensionskasse m.v. eventuelt helt eller delvist overføres til ufordelte midler og er med til at skabe større fleksibilitet for fusionsparterne i planlægningen af den skattefri fusion.

2.4.3. Lempelse af kravet om, at skattefri overdragelse, fusion og porteføljeoverdragelse skal ske pr. 1. januar

2.4.3.1. Gældende ret

Pensionsinstitutter har under visse betingelser bl.a. mulighed for skattefrit at omdanne sig til en anden skattepligtig institution, jf. pensionsafkastbeskatningslovens § 18, stk. 1, nr. 1, eller adgang til skattefrit at fusionere, jf. pensionsafkastbeskatningslovens § 18, stk. 1, nr. 2. Det indebærer, at der ikke sker ophørsbeskatning af det overdragende pensionsinstitut eller beskatning af det modtagende pensionsinstitut, og at eventuel uudnyttet negativ skat kan overføres og anvendes i det modtagende pensionsinstitut. Efter pensionsafkastbeskatningslovens § 18, stk. 1, nr. 4, er det også muligt for en skattepligtig institution at foretage en pensionsafkastskattefri overdragelse af en livsforsikringsbestand til en anden skattepligtig institution.

Efter pensionsafkastbeskatningslovens § 18, stk. 3, er det en betingelse for at anvende reglerne om skattefri omstrukturering, at overdragelsesdatoen er sammenfaldende med skæringsdatoen for den modtagende institutions regnskabsår. Regnskabsåret for pensionskasser m.v. og livsforsikringsselskaber er kalenderåret. Skattefri omstruktureringer efter pensionsafkastbeskatningsloven skal derfor ske den 1. januar.

I de fleste omstruktureringssituationer mellem pensionsinstitutter giver dette krav ikke anledning til problemer, enten fordi der er tale om omstrukturering mellem pensionskasser m.v., der udelukkende er skattepligtige efter pensionsafkastbeskatningsloven, eller fordi overdragelsen også kan ske med skattemæssig virkning den 1. januar efter selskabsskattelovens regler.

I to situationer kan der imidlertid kun vanskeligt efter selskabsskattelovens regler laves en omstrukturering med selskabsskattemæssig virkning den 1. januar. Det drejer sig for det første om omdannelse af et pensionsinstitut, der er skattepligtig efter pensionsafkastbeskatningslovens § 7 – f.eks. et arbejdsmarkedsrelateret livsforsikringsaktieselskab – til et livsforsikringsselskab, jf. pensionsafkastbeskatningslovens § 18, stk. 1, nr. 1, idet selskabet inden omdannelsen er selskabsskattefrit.

Et livsforsikringsselskab er skattepligtig efter pensionsafkastbeskatningslovens regler for livsforsikringsselskaber, når det er skattepligtig efter selskabsskatteloven. Efter selskabsskattelovens § 5 D, stk. 1, får overgangen fra selskabsskattefrihed til selskabsskattepligtig virkning for selskabet på tidspunktet for påbegyndelsen af den virksomhed, der begrunder skattepligten eller tidspunktet for påbegyndelse af aktiviteter, der ikke er skattefritaget, herunder ved ændring af vedtægter, der indebærer, at selskabet overgår fra selskabsskattefrihed til selskabsskattepligt, dvs. på generalforsamlingstidspunktet.

Adgang i pensionsafkastbeskatningslovens § 18, stk. 1, nr. 1, til pensionsafkastskattefri omdannelse kræver derfor indirekte også, at livsforsikringsselskabet bliver selskabsskattepligtig på skæringsdatoen for den modtagende institutions regnskabsår, dvs. den 1. januar. Dette forudsætter, at vedtægterne ændres på en generalforsamling, der er nødt til at blive afholdt den 31. december, hvis omdannelsen skal ske efter pensionsafkastbeskatningslovens regler for skattefri omstrukturering.

Den anden situation, hvor der kun vanskeligt kan foretages en omstrukturering med selskabsskattemæssig virkning den 1. januar, er, når der ved fusion sker ophør eller etablering af en koncernforbindelse, jf. selskabsskattelovens § 31 C, og der for et af de omfattede selskaber skal laves delårsopgørelse efter selskabsskattelovens § 31, stk. 5. I disse tilfælde følger det af fusionsskattelovens § 5, stk. 3, ved skattefri fusion og af selskabsskattelovens § 8 A, stk. 2, 3. pkt., ved skattepligtig fusion, at det eller de selskaber, hvor det er tilfældet, skal anvende tidspunktet for ophøret henholdsvis etableringen af koncernforbindelsen som skattemæssig fusionsdato, dvs. generalforsamlingsdatoen.

Betingelsen i pensionsafkastbeskatningslovens § 18, stk. 3, om, at reglerne om skattefri omstrukturering kun finder anvendelse, når overdragelsesdatoen er sammenfaldende med skæringsdatoen for den modta-

gende institutions regnskabsår, dvs. den 1. januar, medfører derfor også i disse tilfælde, at fusionen m.v. skal vedtages på en generalforsamling den 31. december.

2.4.3.2. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at det skal være muligt at anvende reglerne om skattefri omstrukturering i pensionsafkastbeskatningslovens § 18 ved omdannelse af et arbejdsmarkedsrelateret livsforsikringsaktieselskab til et livsforsikringsselskab, selv om overdragelsesdatoen ikke er sammenfaldende med skæringsdatoen for den modtagende institutions regnskabsår, dvs. den 1. januar.

Tilsvarende foreslås det, at det også bliver muligt at anvende reglerne om skattefri omstrukturering i pensionsafkastbeskatningslovens § 18, selv om overdragelsesdatoen ikke er sammenfaldende med skæringsdatoen for den modtagende institutions regnskabsår, dvs. den 1. januar, ved fusion mellem livsforsikringsselskaber, når der sker ophør eller etablering af en koncernforbindelse, jf. selskabsskatteovens § 31 C, og der for det eller de omfattede selskaber skal laves delårsopgørelse, jf. selskabsskatteovens § 31, stk. 5.

I de nævnte to situationer kan omstruktureringen efter forslaget gennemføres pensionsafkastskattefrit efter § 18, stk. 1 og 2, selv om omstruktureringen ikke gennemføres pr. 1. januar. Den pensionsafkastskattemæssige omstrukturingsdato skal i dette tilfælde følge den dato, som fastsættes selskabsskattemæssigt. Formålet med ændringerne er at undgå, at det i disse situationer er nødvendigt at holde generalforsamling den 31. december for at kunne anvende pensionsafkastbeskatningslovens regler om skattefri omstrukturering.

Herudover foreslås det, at det også bliver muligt at anvende reglerne om skattefri overdragelse af livsforsikringsbestande i pensionsafkastbeskatningslovens § 18, stk. 1, nr. 4, selv om overdragelsesdatoen ikke er sammenfaldende med skæringsdatoen for den modtagende institutions regnskabsår, dvs. den 1. januar. Det er en betingelse for at fravige hovedreglen om, at overdragelsesdatoen efter pensionsafkastbeskatningsloven er den 1. januar, at overdragelsesdatoen svarer til overdragelsesdatoen ved opgørelsen af den selskabsskattepligtige indkomst for det overdragende og modtagende livsforsikringsselskab efter skattelovgivningens almindelige regler.

Formålet med denne del af forslaget er at imødekomme et ønske fra branchen om større fleksibilitet til at foretage skattefri overdragelse af livsforsikringsbestande i løbet af indkomståret. I modsætning til f.eks. fusioner, der sædvanligvis planlægges over længere tid, og hvor der ofte er adgang til at gennemføre fusionen med tilbagevirkende kraft, er planlægnings- og beslutningsprocessen for en porteføljeoverdragelse ofte hurtigere, og livsforsikringsselskaberne vil ofte have et ønske om at overføre forsikringsporteføljen i løbet af indkomståret i stedet for at vente til skæringsdatoen for det modtagende livsforsikringsselskabs regnskabsår, dvs. den 1. januar.

2.4.4. Afskaffelse af obligatorisk skattefri omstrukturering efter fusionsskatteoven ved skattefri omstrukturering efter pensionsafkastbeskatningsloven

2.4.4.1. Gældende ret

For fusioner, spaltninger eller overdragelser, hvor både den overdragende og den modtagende institution er skattepligtige efter pensionsafkastbeskatningsloven og selskabsskatteoven (livsforsikringsselskaber), er det et krav efter gældende regler i pensionsafkastbeskatningslovens § 18, stk. 5, at der kun kan ske skattefri omstrukturering efter pensionsafkastbeskatningsloven, hvis der samtidig sker skattefri omstrukturering efter fusionsskatteoven.

Det indebærer, at et livsforsikringsselskab ikke længere kan fremføre selskabsskattemæssige underskud, hvis det ønsker at succedere i uudnyttet negativ skat efter pensionsafkastbeskatningsloven. Reglen indebærer desuden, at overdragelsen skal gennemføres som skattepligtig overdragelse både i selskabsskatte-

mæssig og pensionsafkastskattemæssig henseende, hvis omstruktureringen ikke kan foretages skattefrit efter fusionsskatteloven.

2.4.4.2. Den foreslåede ordning

Det foreslås at ophæve pensionsafkastbeskatningslovens § 18, stk. 5, og dermed kravet om, at der samtidig med skattefri omstrukturering efter pensionsafkastbeskatningsloven skal ske skattefri omstrukturering efter fusionsskatteloven.

De gældende regler indebærer, at det for visse pensionsinstitutter kan være uhensigtsmæssigt at omstrukturere, selv om det anses for at være forretningsmæssigt fornuftigt. Den foreslåede ophævelse vil bidrage til øget fleksibilitet for pensionsinstitutter i forbindelse med omstruktureringer.

Pensionsafkastbeskatningen blev i 2010 opdelt i to dele, en såkaldt institutskat og en såkaldt indvidskat. Inden omlægningen af pensionsafkastbeskatningen i 2010 var der fradrag for den selskabsskattepligtige indkomst ved opgørelsen af pensionsafkastbeskatningsgrundlaget. Kombineret med den dagældende realisationssaldo på obligationsgevinster, som skulle straksbeskattes ved ophørsbeskatning, var der behov for at forhindre, at der kunne spekuleres i at vælge skattepligtig fusion i relation til selskabsbeskatningen og skattefri fusion i relation til pensionsafkastbeskatningen.

Efter omlægningen af pensionsafkastbeskatningen i 2010 opgøres pensionsafkastbeskatningsgrundlaget i et livsforsikringsselskab uafhængigt af den skattepligtige indkomst efter selskabsskatteloven. Der er ikke længere det samme værnsbehov, når beskatningsgrundlaget efter pensionsafkastbeskatningsloven og den selskabsskattepligtige indkomst ikke længere er gensidigt forbundne.

Der vurderes derfor ikke at være tungtvejende argumenter for at fastholde kravet om, at omstruktureringerne skal foretages skattefrit eller skattepligtigt både i relation til pensionsafkastbeskatningsreglerne og i relation til selskabsskatte reglerne, når det i øvrigt sammenholdes med, at ophævelsen vil smidiggøre pensionsinstitutternes manøvre muligheder i omstruktureringsprocessen.

2.4.5. Ændringer af regler om udbetaling af uudnyttet negativ skat

2.4.5.1. Gældende ret

Hvis pensionsinstituttets beskatningsgrundlag bliver negativt, skal der efter pensionsafkastbeskatningslovens § 17, stk. 1, beregnes en negativ skat med den sats, der er angivet i pensionsafkastbeskatningslovens § 2, dvs. 15,3 pct.

Efter gældende regler i pensionsafkastbeskatningslovens § 17, stk. 2, kan visse pensionsinstitutter få udbetalt den beregnede negative skat, der ikke er fradraget i de førstkomende fem indkomstår efter indkomståret, hvor den negative skat er beregnet. Det omfatter således pensionskasser, pensionsfonde, der er selskabsskattefritaget, arbejdsmarkedsrelaterede livsforsikringsaktieselskaber, administrationsboer, der administrerer en lukket bestand af pensionstilsagn fra en likvideret pensionskasse eller en lukket bestand af livsforsikringer fra et likvideret arbejdsmarkedsrelateret livsforsikringsaktieselskab og livsforsikringsselskaber.

Udbetalingen af uudnyttet negativ pensionsafkastskat er dog begrænset efter nærmere regler i pensionsafkastbeskatningslovens § 17, stk. 3 og stk. 4. For pensionskasser beregnes grænsen som summen af skatten betalt efter pensionsafkastbeskatningsloven fra og med indkomståret 2010 og 15 pct. af en evt. nedgang i den del af egenkapitalen og de ufordelte midler, der består af overskud på renteelementerne den 31. december 2009, sammenlignet med størrelsen af disse midler ved udgangen af indkomståret. For livsforsikringsselskaber beregnes grænsen på samme måde, idet en evt. nedgang i egenkapitalen dog ikke indgår i beregningen, da egenkapitalen ikke indgår i opgørelsen af beskatningsgrundlaget efter pensionsafkastbeskatningsloven for livsforsikringsselskaber. De 15 pct. svarer til den tidligere gældende skattesats for pensionsafkast.

2.4.5.2. Den foreslåede ordning

Det foreslås at udvide bestemmelsen om udbetaling af uudnyttet negativ skat i pensionsafkastbeskatningslovens § 17, stk. 2, herunder loftet for udbetaling af uudnyttet negativ skat i pensionsafkastbeskatningslovens § 17, stk. 4, til også at omfatte forsikringsselskaber med en lukket bestand af livsforsikringer fra et likvideret livsforsikringsselskab, jf. pensionsafkastbeskatningslovens § 1, stk. 2, nr. 11, og administrationsboer, der administrerer en lukket bestand af livsforsikringer fra et likvideret livsforsikringsselskab, jf. pensionsafkastbeskatningslovens § 1, stk. 2, nr. 12. Herved sikres det, at forsikringsselskaber eller administrationsboer, der har overtaget eller administrerer en lukket bestand af livsforsikringer fra et likvideret livsforsikringsselskab, kan få udbetalt uudnyttet negativ skat efter de samme regler, som gælder for livsforsikringsselskaber.

Herudover foreslås det, at grænsen for udbetaling af uudnyttet negativ skat i pensionsafkastbeskatningslovens § 17, stk. 3, nr. 2, og stk. 4, nr. 2, beregnes på baggrund af den til enhver tid gældende skattesats for pensionsafkast. Der er dels tale om en konsekvensrettelse, idet procentsatsen i loftberegningen ikke blev tilsvarende korrigeret, da skattesatsen for pensionsafkast blev forhøjet fra 15 pct. til 15,3 pct., dels tale om en fremtidssikring af henvisningen.

2.4.6. Ændring af indgangsværdien for fast ejendom ved skattefri omdannelse til livsforsikringsselskab

2.4.6.1. Gældende ret

Når en pensionskasse eller et arbejdsmarkedsrelateret livsforsikringsaktieselskab omdannes til et livsforsikringsselskab, overgår pensionsinstituttet fra at være fritaget for selskabsskat efter selskabsskattelovens § 3, stk. 1, nr. 9 henholdsvis nr. 18, til at være selskabsskattepligtig efter selskabsskattelovens § 1. Både før og efter omdannelsen er pensionsinstituttet pensionsafkastbeskattet, men omdannelsen indebærer, at pensionsinstituttets beskatningsgrundlag efter pensionsafkastbeskatningsloven opgøres efter en anden metode, jf. pensionsafkastbeskatningslovens §§ 7-8.

Når opgørelsesmetoden for beskatning efter pensionsafkastbeskatningsloven ændres, anses aktiver og passiver i relation til pensionsafkastskat som udgangspunkt for afstået til handelsværdien på overdragelsestidspunktet af den overdragende institution til den fortsættende institution, jf. pensionsafkastbeskatningslovens § 18, stk. 6. Bestemmelsen indeholder dog visse muligheder for, at den fortsættende institution kan indtræde i den overdragende institutions pensionsafkastskattemæssige stilling for de værdier, der indgår i opgørelsen af beskatningsgrundlaget for den fortsættende institution (succession).

Når et selskab overgår fra selskabsskattefrihed til at være selskabsskattepligtig, er det nødvendigt at fastlægge værdien af selskabets aktiver og passiver på overgangstidspunktet (indgangsværdien) efter selskabsskatteloven.

For fast ejendom fastsættes indgangsværdien ved overgangen til selskabsskattepligt til den seneste offentlige ejendomsværdi, jf. selskabsskattelovens § 5 D, stk. 9.

Efter gældende regler afregnes der således pensionsafkastskat op til ejendommens handelsværdi frem til omdannelsen, men ved opgørelsen af den selskabsskattepligtige ejendomsavance indgår ejendommens offentlige ejendomsværdi forud for omdannelsen som anskaffelsessum.

Når den offentlige ejendomsværdi og ejendommens handelsværdi ikke er ens, indebærer de gældende regler derfor en risiko for dobbeltbeskatning (hvis handelsværdien er større) og en risiko for dobbelt ikke-beskatning (hvis handelsværdien er mindre end den offentlige ejendomsværdi).

2.4.6.2. Den foreslåede ordning

Det foreslås som selskabsskattelovens § 5 D, stk. 9, 3. pkt., at handelsværdien skal anvendes som indgangsværdien for fast ejendom i relation til selskabsskat ved omdannelse af en selskabsskattefri pensionskasse eller et selskabsskattefrit arbejdsmarkedsrelateret livsforsikringsaktieselskab til et selskabsskattepligtigt livsforsikringsselskab.

bsskattepligtigt livsforsikringsselskab. Hermed kommer den værdi af ejendommen, som lægges til grund ved opgørelsen af selskabsskat af avancen, til at svare til den værdi, der allerede i dag anvendes ved opgørelsen af pensionsafkastbeskatningen.

Baggrunden herfor er, at pensionsinstituttet før omdannelsen til et livsforsikringsselskab allerede vil være blevet pensionsafkastbeskattet af værdireguleringen mellem den offentlige ejendomsværdi og ejendommens handelsværdi. Med forslaget vil den nuværende mulighed for dobbeltbeskatning og dobbelt ikke-beskatning kunne undgås.

3. Forholdet til databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven

Forslaget om at etablere en informationsudvekslingsordning om diskvalificerende pensionsudbetalinger, jf. afsnit 2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger, har til formål at skabe en hjemmel til, at et pensionsinstitut til Skatteforvaltningen kan indsende cpr-numre på kunder, som vil kunne foretage indbetalinger til aldersopsparing omfattet af det aldersbetingede, forhøjede loft, med henblik på at Skatteforvaltningen oplyser, om de pågældende kunder i et tidligere indkomstår har modtaget diskvalificerende pensionsudbetalinger. Der vil med forslaget ske databehandling i form af udsøgning og videregivelse af ikke-følsomme personoplysninger.

Databehandlingen vil ske i henhold til national lov efter den foreslåede § 25 B i pensionsbeskatningsloven, jf. nærmere nedenfor.

Det er Skatteministeriets vurdering, at den behandling, der lægges op til, vil være i overensstemmelse med forordningens artikel 5 om principperne for behandling af personoplysninger.

Databehandlingen efter forslaget til § 25 B vil understøtte, at den enkelte kunde ikke på uoplyst grundlag kommer i den situation, at der foretages indbetaling på aldersopsparing på trods af en diskvalificerende pensionsudbetaling, eller omvendt, at der på et uoplyst grundlag undlades at indbetale på aldersopsparing, selv om der ikke er sket en diskvalificerende pensionsudbetaling. Dermed kan pensionsinstitutterne bidrage til at løse den væsentlige samfundsmæssige opgave, det er at sikre befolkningens incitament til hensigtsmæssig pensionsopsparing, herunder i form af aldersopsparing. Dermed understøttes, at der sker en øget anvendelse af aldersopsparing med henblik på håndtering af samspilsproblemet.

Det er blevet overvejet, om formålet kan opnås via andre midler, det vil sige, om pensionsinstituttet og pensionskunden vil kunne tilvejebringes oplysninger om, hvorvidt der er sket diskvalificerende pensionsudbetalinger og på denne baggrund tage beslutning om indbetaling til aldersopsparing eller ratepension/livrente.

Erfaringsmæssigt reagerer pensionskunderne dog kun i meget begrænset omfang, når de modtager opfordringer fra pensionsinstitutterne om at tilvejebringe relevante oplysninger. Dertil kommer, at pensionskunderne – også selv om de ønsker at tilvejebringe oplysning om, hvorvidt de har modtaget diskvalificerende pensionsudbetalinger – ikke altid har eksakt viden om det, jf. de nævnte problemstillinger knyttet til tidsperspektivet af sådanne udbetalinger og de forholdsvist talrige undtagelser.

Da manglende oplysninger om diskvalificerende pensionsudbetalinger kan medføre utilsigtede konsekvenser for kunden, hvis der foretages indbetaling på aldersopsparing på trods af en diskvalificerende pensionsudbetaling, eller omvendt, at der ikke indbetales på aldersopsparing, selv om der ikke er sket en diskvalificerende pensionsudbetaling. Med pensionsinstituttets adgang til oplysningerne om diskvalificerende pensionsudbetalinger sættes instituttet på en effektiv og forholdsvist simpel måde i stand til sammen med kunden – eller i øvrigt på kundens vegne med afsæt i aftalegrundlaget for pensionsordningen – at allokere kundens pensionsindbetalinger på de forskellige pensionstyper, dvs. aldersopsparing og ratepension/livrente.

Efter forslaget til § 25 B i pensionsbeskatningsloven foreslås det, at der vil blive videregivet almindelige personoplysninger efter forordningens artikel 6. Det drejer sig om oplysninger om, hvorvidt personen

fra og med det tiende indkomstår før folkepensionsalderen har modtaget en udbetaling af en ratepension, pensionsordning med løbende ydelser eller en indeksordning. Udvekslingen af oplysninger kan ske uden samtykke fra kunderne.

Det vurderes, at den foreslåede § 25 B udgør en national særregel for behandling af ikke-følsomme personoplysninger, og at der er mulighed for at indføre bestemmelsen i overensstemmelse med forordningen og dennes rammer for særregler om behandling af personoplysninger.

For så vidt angår den foreslåede § 25 B og behandlingen af ikke-følsomme personoplysninger i medfør heraf, er det vurderingen, at der er hjemmel hertil i forordningens artikel 6, stk. 1, litra e, idet behandlingen er med til at indfri forudsætningerne om målretning af aldersopsparing, der følger af Aftale om flere år på arbejdsmarkedet, og behandlingen dermed er nødvendig af hensyn til en opgave i samfundets interesse.

I medfør af databeskyttelseslovens § 11 kan en offentlig myndighed behandle oplysninger om personnummer med henblik på en entydig identifikation. Det vurderes, at pensionsinstitutternes videregivelse af kundeoplysninger (personnummer) kan ske i overensstemmelse med § 117 i lov om finansiel virksomhed, idet der med lovforslaget foreslås at skabe en hjemmel til, at videregivelsen kan ske.

Efter forordningens artikel 5, stk. 1, litra e, skal personoplysninger opbevares på en sådan måde, at det ikke er muligt at identificere de registrerede i et længere tidsrum end det, der er nødvendigt til de formål, hvortil de pågældende personoplysninger behandles. Bestemmelsen forpligter således den dataansvarlige til at slette af egen drift. Det er op til den enkelte dataansvarlige at vurdere, hvor længe det er nødvendigt at opbevare oplysningerne ud fra det formål, som oplysningerne oprindeligt blev indsamlet til. Det bemærkes, at oplysningen om, at en pensionskunde har modtaget diskvalificerende udbetalinger, vil være nødvendig både for Skatteforvaltningen, pensionsinstituttet og pensionskunden, indtil det 20. år efter kundens pensionsudbetalingsalder, hvor adgangen til at foretage indskud til aldersopsparing ophører, jf. pensionsbeskatningslovens § 10 A, stk. 4, og § 12 A, stk. 3.

Målgruppen for databehandlingen er i forslaget til § 25 B, stk. 1, afgrænset i overensstemmelse med princippet om formålsbegrænsning i forordningen. Det er således et kriterium, at kunden har eller vil kunne få en aldersopsparing.

Efter forslaget til § 25 B, stk. 3, vil Skatteforvaltningen efter identifikationen, jf. forslaget til § 25 B, stk. 2, videregive oplysning til det enkelte pensionsinstitut om de relevante kunder, således at pensionsinstituttet kan rådgive kunden i overensstemmelse med formålet med bestemmelsen. Oplysningerne til pensionsinstituttet fra Skatteforvaltningen vil blive videregivet på et aggregeret niveau, idet de videregivne data fra Skatteforvaltningen ikke må indeholde oplysninger om, hvor meget den pågældende kunde har fået udbetalt, eller hvilken type pension, herunder ratepension, livrente og tjenestemandspension, der har været tale om. Pensionsinstitutterne vil udelukkende modtage et be- eller afkræftende svar på, om en person, der er kunde i det pågældende pensionsinstitut, har modtaget en diskvalificerende pensionsudbetaling, og i bekræftende fald med angivelse af tidspunktet for diskvalifikationen. Er der sket flere indberetninger af diskvalificerende pensionsudbetalinger, f.eks. fordi den pågældende har modtaget diskvalificerende pensionsudbetalinger fra flere pensionsinstitutter, oplyses alene tidspunktet for den første diskvalifikation. Den videre dialog og rådgivning om aldersopsparing foretages af det enkelte pensionsinstitut.

Skatteforvaltningen og pensionsinstitutterne vil alene udveksle ikke-følsomme personoplysninger.

Med henblik på beskyttelse af de personoplysninger, der lægges op til at behandle i den foreslåede ordning, foreslås det, at det specifikt fremgår af lovteksten, jf. forslaget til § 25 B, stk. 4, at pensionsinstitutterne ikke må anvende oplysningerne til andet end rådgivning i det enkelte pensionsinstitut om den skattemæssige konsekvens af indbetaling til en aldersforsikring, aldersopsparing eller supplerende engangssum.

Derudover vurderes det, at dataudvekslingen vil ske på en sikker måde, idet udvekslingen af data sker mellem parter, der i forvejen er vant til at databehandle personoplysninger. Både Skatteforvaltningen og pensionsinstitutterne er i kraft af deres andre opgaver således vant til at håndtere store datamængder, herunder både almindelige og følsomme personoplysninger.

Det fremgår af § 117, stk. 1, i lov om finansiell virksomhed, at ansatte, bestyrelsesmedlemmer og en række andre personer, der er tilknyttet en finansiell virksomhed, herunder pensionsinstitutter, ikke uberettiget må videregive eller udnytte fortrolige oplysninger, som de under udøvelsen af deres hvern bliver bekendt med. Bestemmelsen supplerer de generelle regler i databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven.

Lov om finansiell virksomhed § 43, stk. 1, bestemmer, at finansielle virksomheder skal drives i overensstemmelse med redelig forretningsskik og god praksis inden for virksomhedsområdet. Bestemmelsen er udmøntet i bekendtgørelse nr. 330 af 7. april 2016 om god skik for finansielle virksomheder, herunder § 3, stk. 1, og i bekendtgørelse nr. 455 af 30. april 2018 om god skik for forsikringsdistributører, herunder i § 4, stk. 1, som begge tilsiger, at pensionsudbydere skal handle redeligt og loyalt over for deres kunder.

Såfremt finansielle virksomheder overtræder anden særlovgivning, vil det også være en overtrædelse af reglerne om god skik. Det betyder bl.a., at såfremt et pensionsinstitut overtræder den foreslåede § 25 B, vil det ligeledes være en overtrædelse af reglerne om god skik.

Finanstilsynet fører tilsyn med de finansielle virksomheders overholdelse af videregivelsesreglen i § 117, stk. 1, i lov om finansiell virksomhed, og reglerne om god skik i § 43, stk. 1, i lov om finansiell virksomhed. Finanstilsynet har mulighed for at påtale eller udstede påbud om, at virksomhederne skal undlade eller udføre en bestemt adfærd, såfremt virksomhederne overtræder reglerne, jf. § 344, stk. 1, i lov om finansiell virksomhed, § 29 i bekendtgørelsen om god skik for finansielle virksomheder og § 40 i bekendtgørelsen om god skik for forsikringsdistributører. I tilfælde af, at en pensionsudbyder undlader at efterkomme et påbud udstedt i medfør af § 29 i bekendtgørelsen om god skik for finansielle virksomheder, eller et påbud udstedt i medfør af § 40 i bekendtgørelsen om god skik for forsikringsdistributører, kan pensionsudbyderen straffes med bøde, jf. § 30 i bekendtgørelsen om god skik for finansielle virksomheder og § 41 i bekendtgørelsen om god skik for forsikringsdistributører. Overtrædelse af § 117 kan endvidere straffes med bøde, jf. § 373, stk. 1, i lov om finansiell virksomhed. Finanstilsynet tager dog i forbindelse med sin tilsynsvirksomhed ikke stilling til individuelle tvister mellem kunder og en finansiell virksomhed. Finanstilsynet har primært fokus på sager af mere generel karakter inden for videregivelsesområdet og god skik området. Dette hænger også sammen med, at det som udgangspunkt alene er den finansielle virksomhed, der er part i Finanstilsynets afgørelser, jf. § 355 i lov om finansiell virksomhed.

Derudover vil Datatilsynet – som en del af sit generelle tilsyn med myndigheder og virksomheder – føre tilsyn med, om pensionsinstitutterne og Skatteforvaltningen overholder de databeskyttelsesretlige regler, herunder at dataudvekslingen sker inden for rammerne af den foreslåede bestemmelse. Der etableres ikke et særligt tilsyn.

Pensionsinstitutterne vil efter forordningens artikel 14 skulle give oplysning til kunderne, når der sker videregivelse af deres cpr-numre til Skatteforvaltningen med henblik på Skatteforvaltningens identifikation af kunder, som har behov for rådgivning i det enkelte pensionsinstitut om den skattemæssige konsekvens af indbetaling til en aldersopsparing.

Skatteforvaltningen vil ikke umiddelbart være forpligtet til at give oplysning til kunderne, når Skatteforvaltningen udleverer oplysninger til pensionsinstitutterne i medfør af den foreslåede § 25 B i pensionsbeskatningsloven, jf. forordningens artikel 14, stk. 5, idet videregivelsen af oplysningerne er foreslået udtrykkeligt fastsat i den foreslåede § 25 B, der i øvrigt fastsætter passende foranstaltninger til beskyttelse af den enkelte pensionskundes legitime interesser. Det bemærkes dog, at det er planen, at oplysning om

udveksling af den enkelte pensionskundes data vil blive udstillet direkte for pensionskunden som en notifikation i pensionskundens Skattemappe.

Det er Skatteministeriets samlede vurdering, at behandlingen af oplysningerne kan finde sted inden for rammerne af forordningen og databeskyttelsesloven. Det er ministeriets vurdering, at den påtænkte behandling er nødvendig for, at pensionsinstitutterne på en effektiv og forholdsvist simpel måde sammen med kunden – eller i øvrigt på kundens vegne med afsæt i aftalegrundlaget for pensionsordningen – kan allokere kundens pensionsindbetalinger på de forskellige pensionstyper. Behandlingen understøtter opfyldelsen af pensionsaftalen med kunden, ligesom behandlingen beskytter den registreredes vitale interesser. Behandlingen er endvidere nødvendig for at varetage en opgave af væsentlig samfundsmæssig interesse, idet pensionsinstitutterne med dataudvekslingsmuligheden kan bidrage til at sikre befolkningens incitament til hensigtsmæssig pensionsopsparing, herunder i form af aldersopsparing.

Det vurderes således, at databehandlingen, der vil finde sted efter den foreslåede bestemmelse, sker til et legitimt formål, og at kravet om lovlighed, rimelighed og gennemsigtighed efter forordningen anses for at være opfyldt.

Det vurderes videre, at behandlingen af personoplysningerne er tilstrækkelige, relevante og begrænset til, hvad der er nødvendigt i forhold til de formål, hvortil de behandles.

Og endeligt foreslås det med forslaget, at anvendelse af oplysningerne ikke kan ske til andre formål end det, der fremgår af den foreslåede bestemmelse, således at oplysningerne ikke senere kan viderebehandles til hverken forenelige eller uforenelige formål.

Pensionsinstitutterne og Skatteforvaltningen vil have selvstændigt dataansvar for hver deres del af behandlingen. Det vil sige, at pensionsinstitutterne er dataansvarlige for videregivelsen af cpr-numrene og håndteringen af de modtagne data fra Skatteforvaltningen, og at Skatteforvaltningen er dataansvarlig for de oplysninger om diskvalificerende pensionsudbetalinger, som den er forpligtet til at videregive til pensionsinstitutterne.

4. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Lovforslagets del om smidiggørelse af reglerne for flytning af årets indbetalinger mellem livrente, ratepension og aldersopsparing indfører en generel afgiftsfri flytteret af årets pensionsindbetalinger mellem livrente, ratepension og aldersopsparing internt i det enkelte pensionsinstitut. Ved gældende regler kræver afgiftsfri flytning mellem private ordninger og mellem arbejdsgiveradministrerede ratepensioner og livrenter en godkendelse fra Skatteforvaltningen. Indførelse af en generel flytteret skønnes ikke i nævneværdigt omfang at påvirke omfanget af flytninger og skønnes derfor heller ikke at have provenumæssige konsekvenser.

Lovforslagets del om fradrag for overførsel af pensionskassens tidligere beskattede egenkapital (fradragmodellen) og omdannelse af egenkapital til ufordelte midler i forbindelse med fusion (primoreguleringsmodellen) håndterer de uhensigtsmæssigheder, som i dag kan opstå ved fusioner mellem en pensionskasse m.v. og et livsforsikringsselskab med sidstnævnte som det fortsættende selskab, fordi pensionsafkastbeskatning af pensionskassens tidligere beskattede egenkapital, som overdrages til livsforsikringsselskabet, vil kunne undgås. Skatteministeriet er ikke bekendt med forestående fusioner, som vil kunne blive berørt af forslaget. Forslaget skønnes derfor ikke at have provenumæssige konsekvenser i de kommende år. I det omfang fremtidige fusioner også ville være gennemført under gældende regler, vil forslaget principielt kunne medføre et mindre provenu, hvis størrelse der dog ikke er holdepunkter for at skønne over.

Lovforslagets del om ændringer af regler om udbetaling af uudnyttet negativ skat, hvor det foreslås at forhøje procentsatsen i relation til loftberegningen ved udbetaling af negativ skat fra 15 pct. til den gældende pensionsafkastskattesats på 15,3 pct. skal ses i sammenhæng med, at procentsatsen i relation til loftberegningen ikke tilsvarende blev korrigeret, da pensionsafkastskattesatsen blev forhøjet fra 15 pct. til

15,3 pct. i 2012. Forhøjelsen har derfor karakter af en konsekvensrettelse, som ikke blev foretaget ved tidligere lovændringer, og som vil forhindre et utilsigtet merprovenu.

De øvrige dele af lovforslaget skønnes ikke at have provenumæssige konsekvenser.

Lovforslaget vurderes samlet set at medføre administrative omkostninger for Skatteforvaltningen på ca. 0,5 mio. kr. i 2020 som følge af mindre systemtilretninger.

Lovforslaget er i overensstemmelse med retningslinjerne for udarbejdelse af digitaliseringsklar lovgivning, idet muligheden for dataudveksling vedrørende diskvalificerende pensionsudbetalinger understøtter, at Skatteforvaltningens databehandling vil ske digitalt og under hensyntagen til de databaseskyttelsesretlige regler.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Forslaget om udvidelse af retten til flytning af årets indbetalinger mellem livrente, ratepension og aldersopsparring betyder, at pensionsinstitutterne i mindre omfang end hidtil skal bede Skatteforvaltningen om godkendelse af flytning af årets indbetalinger.

Det vurderes, at de foreslåede ændringer i pensionsafkastbeskatningsloven og selskabsskatteloven vil forbedre samspillet mellem regelsættene, idet de gældende regler i visse tilfælde kan indebære uhensigtsmæssige konsekvenser ved en omdannelse af en pensionskasse til et livsforsikringsselskab. Derudover vil denne del af lovforslaget øge pensionsinstitutternes muligheder for fleksibilitet i forbindelse med omstruktureringer.

Skatteministeriet vurderer, at lovforslaget lever op til principperne for agil erhvervsrettet regulering, idet ministeriet har anlagt en helhedstænkende tilgang og efterlevet princippet om at sikre en brugervenlig digitalisering. Principperne for agil erhvervsrettet regulering vurderes derudover ikke at være relevante for lovforslaget.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

Det skønnes, at dataudvekslingen vedrørende diskvalificerende pensionsudbetalinger vil gøre det lettere at undgå, at der foretages indbetalinger til den enkelte kundes aldersopsparring, hvis kunden tidligere har modtaget diskvalificerende pensionsudbetalinger, og at undgå, at der ikke indbetales på aldersopsparring – men i stedet på ratepension eller livrente – selv om der ikke er sket en diskvalificerende pensionsudbetaling.

Lovforslagets øvrige dele vurderes ikke at have administrative konsekvenser for borgerne.

7. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ikke miljømæssige konsekvenser.

8. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter.

9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 9. juli 2019 til den 22. august 2019 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

Advokatsamfundet, Akademikerne, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, ATP, borger- og retssikkerhedschefen i Skattestyrelsen, CEPOS, Cevea, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Erhverv, Danske Advokater, Danske Regioner, Datatilsynet, DI, Digitaliseringsstyrelsen, Erhvervsstyrelsen – Team Effektiv Regulering, FH – Fagbevægelsens Hovedorganisation, Finans Danmark, Foreningen Danske Revisorer, Forsikring & Pension, FSR – danske revisorer, Justitia, KL, Kraka, Landsskatteretten, Ledernes Hovedor-

ganisation, Moderniseringsstyrelsen, Retssikkerhedssekretariatet, SEGES, Skatteankestyrelsen, SRF Skattefaglig Forening og Ældresagen.

10. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Lovforslaget vurderes samlet set at medføre administrative omkostninger for Skatteforvaltningen på ca. 0,5 mio. kr. i 2020 som følge af mindre systemtilretninger.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Pensionsinstitutternes muligheder for fleksibilitet i forbindelse med omstruktureringer forbedres og samtidig fjernes uhenigtsmæssigheder, der kan afholde pensionsinstitutter fra omstruktureringer.	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Pensionsinstitutterne skal i mindre omfang end hidtil bede Skatteforvaltningen om godkendelse af flytning af årets indbetalinger.	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Dataudvekslingen vedr. diskvalificerende pensionsudbetalinger vil gøre det lettere at undgå, at der foretages indbetalinger til den enkelte kundes aldersopsparing, hvis kunden tidligere har modtaget diskvalificerende pensionsudbetalinger, og at undgå, at der ikke indbetales på aldersopsparing – men i stedet på ratepension eller livrente – selv om der ikke er sket en diskvalificerende pensionsudbetaling.	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter	
Er i strid med de fem principper	JA	NEJ

for implementering af erhvervsrettet EU-regulering /Går videre end minimumskrav i EU-regulering (sæt X)	X
---	---

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Som betingelse for, at en pensionsordning med løbende udbetalinger er omfattet af pensionsbeskatningslovens regler om fradragsret m.v., skal pensionsordningen gå ud på at sikre pension i form af løbende ydelser, der bortfalder ved den pensionsberettigedes død, jf. pensionsbeskatningslovens § 2, stk. 1.

En pensionsordning med løbende udbetalinger, som udbetales af en pensionskasse eller et forsikrings-selskab, kan ud over alderspension til pensionsopsparerens selv (livrente) bestå af invalidepension, ægtefælle- og samleverpension og børnepension, jf. pensionsbeskatningslovens § 2, stk. 1, nr. 4.

For så vidt angår børnepension er det efter pensionsbeskatningslovens § 2, stk. 1, nr. 4, litra f, en betingelse, at udbetalingerne kun kan tilfalde afdødes efterlevende børn eller stedbørn m.v., og kun i det omfang, at udbetalingerne ikke kan løbe længere end barnets 24. år.

I praksis anses børnepension, der kommer til udbetaling i forbindelse med pensionsopsparerens – dvs. forælderens – invaliditet eller alderspensionering dog også som en pensionsordning med løbende udbetalinger, som er omfattet af pensionsbeskatningslovens fradrags- og beskatningsregler.

Det foreslås at præcisere pensionsbeskatningslovens § 2, stk. 1, nr. 4, litra f, således at det tydeligt fremgår, at børnepension, der efter en kollektiv aftale kan komme til udbetaling i forbindelse med pensionsopsparerens, dvs. forælderens invaliditet eller alderspensionering, er omfattet af pensionsbeskatningslovens fradrags- og beskatningsregler.

Den foreslåede præcisering gælder ikke privatoprettede pensionsordninger, men alene kollektive aftaler, herunder dog også pensionsordninger med en sådan børnepension, der oprindeligt er oprettet som led i en kollektiv aftale, men som den forsikrede person har videreført med private indbetalinger efter, at personen er fratrådt den ansættelse, som den kollektive aftale omfattede.

Det bemærkes, at det vil bero på den kollektive aftale i den enkelte pensionskasse eller det enkelte forsikringsselskab, om sådan børnepension udbydes til pensionskassens medlemmer henholdsvis forsikringsselskabets kunder. Præciseringen af pensionsbeskatningslovens § 2, stk. 1, nr. 4, litra f, medfører således ikke, at den enkelte pensionskundes børn får ret til udbetaling af børnepension ved forælderens invaliditet eller alderspensionering.

Til nr. 2

En pensionsordning med løbende udbetalinger skal efter pensionsbeskatningslovens § 2, stk. 1, gå ud på at sikre pension i form af lige store løbende ydelser.

Kravet om lige store løbende ydelser er opfyldt, hvis pensionsinstituttets beregningsgrundlag på det tidspunkt, hvor udbetalingen starter, forventes at medføre lige store ydelser over hele ordningens udbetalingsperiode, jf. pensionsbeskatningslovens § 2, stk. 2, 1. pkt.

Ved beregningen af ydelserne kan pensionsinstituttet benytte en rente, der maksimalt må svare til det langsigtede afkast af obligationer og pantebreve, som fremgår af de seneste samfundsforudsætninger

for pensionsfremskrivninger, som pensionsbranchen har meddelt til Finanstilsynet, med tillæg af 1,5 procentpoint, beregnet efter skat med pensionsafkastskattesatsen efter pensionsafkastbeskatningslovens § 2. Det følger af pensionsbeskatningslovens § 2, stk. 2, 2. pkt.

Det forventede langsigtede afkast af obligationer og pantebreve, som fremgår af de seneste samfundsforudsætninger for pensionsfremskrivninger, som pensionsbranchen har meddelt til Finanstilsynet, anvendes desuden som grundlag for fastsættelsen af den maksimale såkaldte amortisationsrente.

Efter pensionsbeskatningslovens § 11 A, stk. 2, nr. 2, kan en kontohaver, før udbetalingen af en rateopsparing indledes, således vælge et udbetalingsforløb med en årlig rateudbetaling, der udgør et beløb, som ved uændret rente i hele udbetalingsperioden vil resultere i lige store årlige rater (annuitetsprincippet). Efter pensionsbeskatningslovens § 11 A, stk. 3, opgøres årsraten i § 11 A, stk. 2, nr. 2, ved hvert kalenderårs begyndelse. Den beregnes som en annuitet på grundlag af ordningens værdi på dette tidspunkt og en nærmere fastsat maksimal amortisationsrente. Den maksimale amortisationsrente beregnes på samme måde som den maksimale beregningsrente for pensionsordninger med løbende udbetalinger, jf. pensionsbeskatningslovens § 11 A, stk. 3, 2. pkt.

Fra og med samfundsforudsætningerne for 2019 har den langsigtede obligationsklasse, hvis forventede afkast anvendes som grundlag for maksimal afkastforudsætning og amortisationsrente i pensionsbeskatningsloven, fået et lidt andet indhold end den hidtidige langsigtede obligationsklasse »obligationer og pantebreve«. Den hidtidige obligationsklasse »obligationer og pantebreve« har været en bred obligationsklasse indeholdende både stats- og realkreditobligationer i udviklede lande (developed markets) og mere risikofyldte obligationer som high-yield obligationer og emerging markets-statsobligationer. I samfundsforudsætningerne for 2019 er den langsigtede obligationsklasse defineret mere snævert som stats- og realkreditobligationer i udviklede lande (developed markets).

Det foreslås at ændre pensionsbeskatningslovens § 2, stk. 2, 2. pkt., således at der ved fastsættelsen af ydelserne i en pensionsordning med løbende udbetalinger tages udgangspunkt i den nye langsigtede obligationsklasse i samfundsforudsætningerne for pensionsfremskrivninger. Det foreslås således, at der tages udgangspunkt i renten svarende til det forventede langsigtede afkast af obligationer, der fremgår af de til Finanstilsynet senest meddelte samfundsforudsætninger fastsat af det sagkyndige råd. Det bemærkes, at denne rente i de seneste samfundsforudsætninger er fastsat til 3,5 procent.

Det foreslås endvidere at forhøje det faste procenttillæg i pensionsbeskatningslovens § 2, stk. 2, 2. pkt., fra 1,5 procentpoint til 2 procentpoint, idet der derved tages højde for, at det hidtidige langsigtede afkast af obligationer og pantebreve har udgjort 4 procent. Det skal ses i lyset af, at den gamle langsigtede obligationsklasse som nævnt var en bredere og lidt mere risikofyldt obligationsklasse end den nye langsigtede obligationsklasse. Med forhøjelsen af det faste procenttillæg i beregningsreglen i pensionsbeskatningsloven fra 1,5 procentpoint til 2 procentpoint sker der ingen ændringer i den aktuelle maksimale afkastforudsætning, som pt. udgør 4,6585 pct.

Det foreslås tilsvarende at ændre pensionsbeskatningslovens § 11 A, stk. 3, 2. pkt., således at den maksimale amortisationsrente, der kan anvendes ved beregningen af rater i en rateopsparing i pengeinstitutter, beregnes med udgangspunkt i renten svarende til det langsigtede afkast af obligationer, der fremgår af de til Finanstilsynet senest meddelte samfundsforudsætninger fastsat af det sagkyndige råd, og at procenttillægget forhøjes fra 1,5 procentpoint til 2 procentpoint. Der anvendes dermed samme grundlag for beregning af amortisationsrenten som for beregningen af den maksimale afkastforudsætning for pensionsordninger med løbende udbetalinger.

Det bemærkes, at pengeinstitutterne kan vælge at anvende en lavere amortisationsrente end den maksimale amortisationsrente, jf. pensionsbeskatningslovens § 11 A, stk. 3.

Til nr. 3

Personer, der har mere end 5 år til folkepensionsalderen, kan indbetale 5.300 kr. på aldersopsparing

(2020-niveau). Fra og med det femte indkomstår før det indkomstår, hvor pensionsopspareren når folkepensionsalderen, kan der indbetales op til 50.200 kr. (2020-niveau). Det følger af pensionsbeskatningslovens § 16, stk. 1.

Indbetalingsgrænserne gælder den enkelte pensionsopsparers samlede årlige indbetalinger til privat aldersopsparring og arbejdsgiveradministreret aldersopsparring. Det beløb, der årligt samlet kan indbetales på privat og arbejdsgiveradministreret aldersopsparring, kan således ikke overstige de nævnte beløbsgrænser. Ved opgørelsen af, om beløbsgrænserne er overholdt, går indbetalinger til arbejdsgiveradministrerede aldersopsparinger forud for indbetalinger til private aldersopsparinger. Det følger af pensionsbeskatningslovens § 16, stk. 1, 6. pkt., men prioriteringsreglen hviler i øvrigt på et almindeligt princip, der tidligere også gjaldt loftet for indbetalinger til kapitalpension, og som også gælder loftet for indbetaling til ratepension, jf. pensionsbeskatningslovens § 18, stk. 2.

I forbindelse med indførelsen af en aldersbetinget, forhøjet indbetalingsgrænse for indbetaling til aldersopsparring, jf. lov nr. 1682 af 26. december 2017, blev pensionsbeskatningslovens § 16, stk. 1, 6. pkt., imidlertid ikke konsekvensændret, således at den i sin nuværende formulering umiddelbart alene opstiller en prioriteringsregel knyttet til indbetalinger omfattet af loftet på 5.300 kr. (2020-niveau).

Det foreslås at præcisere pensionsbeskatningslovens § 16, stk. 1, 6. pkt., således at det fremgår, at prioriteringsreglen både gælder indbetalinger omfattet af loftet på 5.300 kr. (2020-niveau) og indbetalinger omfattet af det aldersbetingede, forhøjede loft på 50.200 kr. (2020-niveau).

Til nr. 4

Beløb, der i løbet af kalenderåret er indbetalt til en arbejdsgiveradministreret aldersforsikring, aldersopsparring eller supplerende engangssum – i det følgende benævnt aldersopsparring – kan overføres helt eller delvist til en arbejdsgiveradministreret pensionsordning med løbende udbetalinger, rateforsikring eller rateopsparring, uden at overførslen betragtes som en afgiftspligtig udbetaling. Det følger af pensionsbeskatningslovens § 22 D, stk. 1, 1. pkt.

Omvendt kan beløb, der i løbet af kalenderåret er indbetalt til en arbejdsgiveradministreret pensionsordning med løbende udbetalinger, rateforsikring eller rateopsparring helt eller delvist overføres til en arbejdsgiveradministreret aldersopsparring, ligeledes uden at overførslen betragtes som en afgiftspligtig udbetaling. Det følger af pensionsbeskatningslovens § 22 D, stk. 2, 1. pkt.

Det er for begge overførselssituationer en betingelse, at beløbet er overført inden den 20. januar i det efterfølgende kalenderår. Det er desuden en betingelse, at den pensionsordning beløbet overføres til, er oprettet hos den samme pensionsudbyder, som har oprettet den pensionsordning, hvor beløbet overføres fra. Indbetalingerne kan altså ikke overføres til en pensionsordning, som pensionsopspareren allerede har oprettet, eller får oprettet, hos en anden pensionsudbyder.

Når betingelserne for overførsel er opfyldt, anses det overførte beløb som nævnt ikke for en afgiftspligtig udbetaling fra pensionsordningen, som beløbet overføres fra. Der skal således ikke betales afgift af det overførte beløb efter reglerne i pensionsbeskatningslovens §§ 28 og 29. Efter pensionsbeskatningslovens § 28, stk. 2, betales der en afgift på 20 pct. af udbetalinger fra aldersopsparring, når der sker udbetaling før pensionsudbetalingsalderen. Efter pensionsbeskatningslovens § 29, stk. 1, betales der en afgift på 60 pct. af udbetalinger fra ratepension og pensionsordninger med løbende udbetalinger, både når der sker udbetaling før pensionsudbetalingsalderen, og når udbetalingen sker som en engangsudbetaling.

Ved overførslen bliver det overførte beløb anset for en indbetaling på den pensionsordning, beløbet er overført til. Indbetalingen på denne pensionsordning anses for at være sket på det tidspunkt, hvor beløbet blev indbetalt på den oprindelige pensionsordning. Det følger af pensionsbeskatningslovens § 22 D, stk. 1, 2. pkt., henholdsvis stk. 2, 2. pkt.

Indbetalinger, der er overført fra en aldersopsparring til en pensionsordning med løbende udbetalinger el-

ler en ratepension, bliver derved omfattet af bortseelsesret efter pensionsbeskatningslovens § 19. Det betyder, at indbetalingen ikke medregnes ved opgørelsen af pensionsopsparerens skattepligtige indkomst. I det omfang overførslen sker til en ratepension, vil det overførte beløb indgå i opgørelsen af, om loftet for indbetaling til ratepension på 57.200 kr. (2020-niveau) er overskredet.

Omvendt er indbetalinger, der er overført fra en pensionsordning med løbende ydelser eller en ratepension til en aldersopsparing, ikke længere omfattet af bortseelsesretten i pensionsbeskatningslovens § 19. Det overførte beløb skal derfor medregnes ved opgørelsen af pensionsopsparerens skattepligtige indkomst for det indkomstår, hvor indbetalingen oprindeligt fandt sted, og det overførte beløb vil indgå i opgørelsen af, om det aldersbetingede loft for indbetaling til aldersopsparing på 50.200 kr. (2020-niveau) og det almindelige loft på 5.300 kr. (2020-niveau) er overskredet.

Det fremgår ikke klart af pensionsbeskatningslovens § 22 D eller af forarbejderne hertil, jf. betænkning over forslag nr. L 87 til lov om ændring af lov om Udbetaling Danmark (jf. Folketingstidende 2018/2019, 1. samling, tillæg B), om det er det indbetalte beløb med eller uden afkast og påløbne omkostninger m.v. fra perioden fra indbetalingen til overførslen, der kan overføres efter § 22 D. På den ene side anføres i betænkningen, at pensionskunden skattemæssigt stilles, som om pensionsindbetalingen var foretaget direkte til den pensionsordning, som der efter § 22 D sker overførsel til, hvilket kan tolkes sådan, at også afkast m.v. skal overføres. På den anden side anføres i betænkningen, at i det omfang, der sker overførsel fra en aldersopsparing til en ratepension, vil det overførte beløb indgå i opgørelsen af, om loftet for indbetaling til ratepension på 57.200 kr. (2020-niveau) er overskredet, hvilket – hvis overførsel skal ske inkl. afkast m.v. – netop vil betyde, at pensionskunden ikke skattemæssigt bliver stillet, som om pensionsindbetalingen var foretaget direkte til ratepensionen. Har der eksempelvis været et positivt afkast af indbetalingen til aldersopsparing, vil der således ikke kunne indbetales så meget på ratepension i indkomståret, som hvis indbetalingen fra begyndelsen var sket til ratepension.

Det fremgår således ikke klart, om overførsel efter pensionsbeskatningslovens § 22 D kan eller skal ske inklusive afkast m.v. i perioden fra indbetaling til overførsel. I praksis er reglen i § 22 D dog blevet praktiseret sådan, at afkastet m.v. kan, men ikke skal, overføres. I en situation, hvor der er sket indbetaling til en nyoprettet aldersopsparing vil det typisk være mest hensigtsmæssigt, hvis der sker overførsel inkl. afkast m.v., idet aldersopsparingen dermed kan lukkes. Er der derimod sket indbetaling til en bestående aldersopsparing, vil det typisk være mest hensigtsmæssigt at foretage overførsel uden afkastet m.v., idet overførsel inkl. afkast m.v. vil betyde, at pensionsinstituttet skal lave en forholdsmæssig fordeling af afkastet m.v. mellem på den ene side afkastet m.v. af indkomstårets indbetaling(er) og afkastet m.v. af værdien af aldersopsparingen før indkomstårets indbetaling(er).

Andre typer af overførsler end overførsler fra arbejdsgiveradministreret aldersopsparing til arbejdsgiveradministreret ratepension/pensionsordning med løbende udbetalinger og omvendt er ikke omfattet af muligheden for afgiftsfri flytning efter pensionsbeskatningslovens § 22 D.

Flytning af årets indbetalinger mellem livrente, ratepension og aldersopsparing uden afgiftsmæssige konsekvenser kræver efter gældende ret således godkendelse fra Skatteforvaltningen, når der er tale om flytninger mellem arbejdsgiveradministrerede ratepensioner og pensionsordninger med løbende udbetalinger, og generelt når der er tale om flytninger mellem private pensionsordninger.

Kravet om godkendelse fra Skatteforvaltningen dels af årets indbetalinger mellem arbejdsgiveradministrerede pensionsordninger med løbende udbetalinger ratepensioner, dels generelt, når der er tale om flytninger mellem private pensionsordninger, giver anledning til unødigt ressourceanvendelse både i pensionsinstitutterne og i Skatteforvaltningen.

Det foreslås derfor at nyaffatte pensionsbeskatningslovens § 22 D således, at reglen kommer til at hjemle en generel flytteret for pensionsindbetalinger internt i det enkelte pensionsinstitut. Udvidelsen vil betyde, at der ud over muligheden for flytning mellem arbejdsgiveradministreret aldersopsparing og arbejdsgiveradministreret ratepension/pensionsordning med løbende udbetalinger også bliver mulighed for

at foretage afgiftsfri overførsler mellem arbejdsgiveradministrerede ratepensioner og pensionsordninger med løbende udbetalinger og generelt mellem private pensionsordninger.

I § 22 D, stk. 1, foreslås en regel for overførsel mellem arbejdsgiveradministrerede pensionsordninger.

Det foreslås således i § 22 D, stk. 1, 1. pkt., at beløb, der i løbet af kalenderåret er indbetalt til en arbejdsgiveradministreret pensionsordning med løbende ydelser, ratepension, aldersopsparing, aldersforsikring eller supplerende engangssum, senest den 19. januar i det følgende kalenderår kan overføres helt eller delvist til en anden arbejdsgiveradministreret pensionsordning med løbende udbetalinger, ratepension, aldersopsparing, aldersforsikring eller supplerende engangssum for samme person hos samme pensionsudbyder, uden at dette betragtes som en afgiftspligtig udbetaling. Der skal således ikke betales afgift af det overførte beløb efter reglerne i pensionsbeskatningslovens §§ 28-29. Det bemærkes, at den 19. januar er dagen før pensionsinstitutternes indberetningsfrist den 20. januar for pensionsindbetalinger, der er sket i det forgangne kalenderår.

Det foreslås i forlængelse heraf i § 22 D, stk. 1, 2. pkt., at den indbetaling på den modtagende pensionsordning, der sker som led i overførslen, anses for sket på tidspunktet for indbetalingen til den afgivende pensionsordning og med det beløb eller den del af beløbet, som blev indbetalt på den afgivende pensionsordning, opgjort uden eventuelt overført afkast m.v.

Det betyder for det første, at en indbetaling til aldersopsparing, som flyttes til en ratepension eller livrente m.v., er bortseelsesberettiget efter pensionsbeskatningslovens § 19 på tidspunktet for indbetalingen til aldersopsparingen, og uanset at flytning først sker i perioden fra og med den 1. januar til og med den 19. januar i det følgende kalenderår.

For det andet betyder det, at bortseelsesretten for en indbetaling til ratepension eller livrente m.v., som flyttes til en aldersopsparing, bortfalder, idet indbetalingen i stedet medregnes ved opgørelsen af pensionsopsparens skattepligtige indkomst på tidspunktet for indbetalingen til ratepensionen eller livrenten m.v., og uanset at flytning først sker i perioden fra og med den 1. januar til og med den 19. januar i det følgende kalenderår.

For det tredje betyder det, at i det omfang, at der sker overførsel fra en livrente m.v. eller aldersopsparing til en ratepension, vil det beløb, der er indbetalt på livrenten m.v. eller aldersopsparingen, indgå ved opgørelsen af, om loftet for indbetaling til ratepension på 57.200 kr. (2020-niveau) er overskredet. Sker der overførsel fra en ratepension eller livrente m.v. til en aldersopsparing, vil det beløb, der er indbetalt på ratepensionen eller livrenten m.v., indgå ved opgørelsen af, om lofterne for indbetaling til aldersopsparing på 5.300 kr. og 50.200 kr. (2020-niveau) er overskredet.

For det fjerde betyder det, at uanset om pensionsinstituttet overfører beløbet med eller uden det afkast m.v. af indbetalingen, der er påløbet fra indbetalings- til overførselstidspunktet, jf. den foreslåede § 22 D, stk. 3, jf. nedenfor, er det det oprindelige indbetalte beløb, der vil skulle anvendes ved opgørelsen af, om de forskellige indbetalingslofter er overskredet.

Det er fortsat en betingelse, at den pensionsordning beløbet overføres til, er oprettet hos den samme pensionsudbyder, som har oprettet den pensionsordning, hvor beløbet overføres fra.

I § 22 D, stk. 2, foreslås en regel for overførsel mellem private pensionsordninger.

Det foreslås således i § 22 D, stk. 2, 1. pkt., at beløb, der i løbet af kalenderåret er indbetalt til en privat pensionsordning med løbende udbetalinger, ratepension, aldersopsparing, aldersforsikring eller supplerende engangssum, til og med den 19. januar i det følgende kalenderår kan overføres helt eller delvist til en anden privat pensionsordning med løbende ydelser, ratepension, aldersopsparing, aldersforsikring eller supplerende engangssum for samme person hos samme pensionsudbyder, uden at dette betragtes som en afgiftspligtig udbetaling. Der skal således ikke betales afgift af det overførte beløb efter reglerne i pensionsbeskatningslovens §§ 28 og 29. Det bemærkes, at den 19. januar er dagen før pensionsinstitutternes indberetningsfrist den 20. januar for pensionsindbetalinger, der er sket i det forgangne kalenderår.

Det foreslås i forlængelse heraf i § 22 D, stk. 2, 2. pkt., at den indbetaling på den modtagende pensionsordning, der sker som led i overførslen, anses for sket på tidspunktet for indbetalingen til den afgivende pensionsordning og med det beløb eller den del af beløbet, som blev indbetalt på den afgivende pensionsordning, opgjort uden eventuelt overført afkast m.v.

Det betyder for det første, at en indbetaling til aldersopsparing, som flyttes til en ratepension eller livrente m.v., er fradragsberettiget efter pensionsbeskatningslovens § 18 på tidspunktet for indbetalingen til aldersopsparingen, uanset at flytning først sker i perioden fra og med den 1. januar til og med den 19. januar i det følgende kalenderår.

For det andet betyder det, at fradragsretten for en indbetaling til ratepension eller livrente m.v., som flyttes til en aldersopsparing, bortfalder, idet indbetalingen i stedet medregnes til pensionsopsparerens skattepligtige indkomst på tidspunktet for indbetalingen til ratepensionen eller livrenten m.v., og uanset at flytning først sker i perioden fra og med den 1. januar til og med den 19. januar i det følgende kalenderår.

For det tredje betyder det, at i det omfang, der sker overførsel fra en livrente eller aldersopsparing til en ratepension, vil det beløb, der er indbetalt på livrenten eller aldersopsparingen, indgå ved opgørelsen af, om loftet for indbetaling til ratepension på 57.200 kr. (2020-niveau) er overskredet. Sker der overførsel fra en ratepension eller livrente m.v. til en aldersopsparing, vil det beløb, der er indbetalt på ratepensionen eller livrenten m.v., indgå ved opgørelsen af, om lofterne for indbetaling til aldersopsparing på 5.300 kr. og 50.200 kr. (2020-niveau) er overskredet. Sker der overførsel fra en ratepension eller aldersopsparing til en livrente m.v., vil det beløb, der er indbetalt på ratepensionen eller aldersopsparing, være omfattet af fradragsfordelingsreglerne i pensionsbeskatningslovens § 18, stk. 3 og 5.

For det fjerde betyder det, at uanset om pensionsinstituttet overfører beløbet med eller uden det afkast m.v. af indbetalingen, der er påløbet fra indbetalings- til overførselstidspunktet, jf. den foreslåede § 22 D, stk. 3, jf. nedenfor, er det det oprindelig indbetalte beløb, der vil skulle anvendes ved opgørelsen af, om de forskellige indbetalingslofter er overskredet.

For overførsel mellem private pensionsordninger foreslås det – som tilfældet er for overførsel mellem arbejdsgiveradministrerede pensionsordninger efter den gældende § 22 D – at det er en betingelse, at den pensionsordning, beløbet overføres til, er oprettet hos den samme pensionsudbyder, som har oprettet den pensionsordning, hvor beløbet overføres fra.

Ved siden af den gældende mulighed for afgiftsfrit at flytte indbetalinger til arbejdsgiveradministrerede aldersopsparinger til arbejdsgiveradministrerede pensionsordninger med løbende udbetalinger eller ratepensioner, og omvendt, vil det med nyaffattelsen af § 22 D således blive muligt afgiftsfrit uden krav om godkendelse at overføre kalenderårets indbetalinger

- fra en arbejdsgiveradministreret ratepension til en arbejdsgiveradministreret pensionsordning med løbende udbetalinger,
- fra en arbejdsgiveradministreret pensionsordning med løbende udbetalinger til en arbejdsgiveradministreret ratepension,
- fra en privattegnet ratepension til en privattegnet aldersopsparing eller pensionsordning med løbende udbetalinger,
- fra en privattegnet aldersopsparing til en privattegnet ratepension eller pensionsordning med løbende udbetalinger,
- fra en privattegnet pensionsordning med løbende udbetalinger til en privattegnet aldersopsparing eller ratepension.

Med den foreslåede regel foreslås det derimod ikke at give mulighed for afgiftsfri overførsel fra en arbejdsgiveradministreret pensionsordning til en privat pensionsordning eller omvendt.

Det bemærkes, at pensionsudbyderen efter gældende ret, jf. pensionsbeskatningslovens § 16, vil skulle påse, at der i det pågældende pensionsinstitut ikke bliver indbetalt større beløb på aldersopsparing end

grundbeløbene på 50.200 kr., henholdsvis 5.300 kr. (2020-niveau). Efter pensionsbeskatningslovens § 57 straffes pensionsinstituttet med bøde, hvis det undlader dette. Har pensionsinstituttet taget mod en indbetaling, der overstiger de respektive beløbsgrænser, vil bødestraf ikke kunne undgås ved efterfølgende at overføre det indbetalte beløb til en ratepension eller en pensionsordning med løbende udbetalinger efter pensionsbeskatningslovens § 22 D.

Endelig foreslås det ved § 22 D, stk. 3, at præcisere, at det enkelte pensionsinstitut kan vælge at overføre beløbet som nævnt i § 22 D, stk. 1, og stk. 2, med eller uden afkast og omkostninger m.v. af beløbet fra indbetalingstidspunktet til overførselstidspunktet.

Dermed vil det være op til det enkelte pensionsinstitut, om det beløb, der overføres efter pensionsbeskatningslovens § 22 D, foretages med eller uden afkast og omkostninger m.v. fra indbetalingstidspunktet til tidspunktet for overførsel. Overførsel inkl. afkast m.v. vil forudsætte, at pensionsinstituttet laver en forholdsmæssig fordeling af afkastet m.v. mellem på den ene side afkastet m.v. af indkomstårets indbetaling(er) og på den anden side afkastet m.v. af værdien af aldersopsparingen før indkomstårets indbetaling(er).

Det bemærkes, at pensionsinstituttet, uanset om det foretager overførsel med eller uden afkast m.v., når det foretager indberetning til Skatteforvaltningen af pensionsindbetalinger i det forgangne år, altid skal indberette det beløb, som blev indbetalt på den afgivende pensionsordning, jf. den foreslåede § 22 D, stk. 1, 2. pkt., og § 22 D, stk. 2, 2. pkt., hvorefter det foreslås, at den indbetaling på den modtagende pensionsordning, der sker som led i overførslen, anses for sket med det beløb, som blev indbetalt på den afgivende pensionsordning.

At den indbetaling på den modtagende pensionsordning, der sker som led i overførslen, efter forslaget anses for sket med det beløb, som blev indbetalt på den afgivende pensionsordning, vil desuden betyde, at også selv om der sker overførsel inkl. afkast fra en aldersopsparing til en ratepension, vil det ikke være det overførte beløb, der indgår i opgørelsen af, om loftet for indbetaling til ratepension på 57.200 kr. (2020-niveau) er overskredet, men alene det beløb, der oprindeligt er indbetalt til aldersopsparingen.

I den forbindelse bemærkes, at hvis der alene foretages en deloverførsel, vil effekten af den foreslåede overførselsadgang være, at den indbetaling på den modtagende pensionsordning, der sker som led i deloverførslen, anses for sket med delbeløbet uden afkast, uanset om deloverførslen sker med eller uden afkast.

Endelig bemærkes, at hvis der sker overførsel inkl. afkast, vil der skulle beregnes pensionsafkastskat på den modtagende ordning af det afkast, der følger med overførslen.

Til nr. 5

Hvis en person påbegynder udbetalinger fra ratepensioner, pensionsordninger med løbende udbetalinger eller indeksordninger – såkaldt diskvalificerende pensionsudbetalinger – betales der af indbetalinger til aldersopsparing omfattet af det aldersbetingede, forhøjede loft på 50.200 kr. (2020-niveau), som sker i efterfølgende indkomstår, en afgift på 40 pct. af den del af det indbetalte beløb, der overstiger den lave indbetalingsgrænse på 5.300 kr. (2020-niveau). Det er alene pensionsudbetalinger m.v., der sker fra og med det tiende indkomstår før det indkomstår, hvor pensionsopsparereren når folkepensionsalderen, der fører til, at efterfølgende indbetalinger til aldersopsparing pålægges afgift på 40 pct. Det følger af pensionsbeskatningslovens § 25 A, stk. 6.

Pensionsbeskatningslovens § 25 A, stk. 7, angiver dog en række undtagelser hertil. Forskellige typer af pensionsudbetalinger anses således ikke som diskvalificerende pensionsudbetalinger, selv om de sker fra og med det tiende indkomstår før det indkomstår, hvor pensionsopsparereren når folkepensionsalderen. Det gælder bl.a. udbetaling af invalidepension m.v., udbetaling af ægtefælle- eller samleverpension, udbetaling, der sker til efterladte, udbetalinger af tjenestemandspension i en række tilfælde og automatiske udbetalinger af små hvilende pensionsordninger (klatpensioner).

I kollektive arbejdsmarkedspensioner forekommer det, at børnepension kan komme til udbetaling i forbindelse med pensionsopsparerens – dvs. forælderens m.v. – invaliditet eller alderspensionering.

Det foreslås for det første at indsætte et *nr. 14* i pensionsbeskatningslovens § 25 A, stk. 7, hvorefter udbetaling af børnepension generelt ikke anses som en diskvalificerende pensionsudbetaling, uanset om udbetalingen sker i forbindelse med forælderens død eller ej.

Det betyder, at en pensionsopsparer, hvis barn modtager børnepension som følge af pensionsopsparerens invaliditet – uanset udbetalingen af børnepension – fortsat vil kunne foretage indbetalinger til aldersopsparing omfattet af det aldersbetingede, forhøjede loft på 50.200 kr. (2020-niveau), uden at der skal betales en afgift på 40 pct. af det indbetalte beløb. Det bemærkes, at udbetaling af pension til pensionsopsparer selv som følge af invaliditet m.v. ikke anses som en diskvalificerende pensionsudbetaling, jf. pensionsbeskatningslovens § 25 A, stk. 7, nr. 1-3.

Undtagelsen vil derimod som hovedregel ikke være relevant for pensionsopsparer i det tilfælde, hvor børnepensionen påbegyndes udbetalt i forbindelse med pensionsopsparerens alderspensionering, idet udbetalingen af pensionsydelse til pensionsopsparer selv, jf. alderspensioneringen, vil blive anset som diskvalificerende pensionsudbetalinger. Undtagelsen vil dog være relevant for en pensionsopsparer, som modtager pensionsudbetalinger fra en pensionsordning, hvor en lavere aldersgrænse for udbetaling end pensionsudbetalingsalderen er godkendt af Skatterådet, idet sådanne udbetalinger ikke anses som diskvalificerende pensionsudbetalinger, jf. pensionsbeskatningslovens § 25 A, stk. 7, nr. 12.

Undtagelsen er heller ikke relevant for en modtager af børnepension, dvs. barnet, idet børnepension ikke kan udbetales længere end til barnets 24. år, og da det alene er pensionsudbetalinger m.v., der sker fra og med det tiende indkomstår før det indkomstår, hvor barnet når folkepensionsalderen, der anses som diskvalificerende pensionsudbetalinger.

Det foreslås for det andet at indsætte et *nr. 15* i pensionsbeskatningslovens § 25 A, stk. 7, hvorefter udbetaling af en supplerende engangsydelse eller en supplerende engangssum ikke anses for en diskvalificerende pensionsudbetaling. Det betyder, at en pensionsopsparer, der får udbetalt en supplerende engangsydelse eller en supplerende engangssum fortsat vil kunne foretage indbetalinger til aldersopsparing omfattet af det aldersbetingede, forhøjede loft på 50.200 kr. (2020-niveau), uden at der skal betales en afgift på 40 pct. af det indbetalte beløb.

Det foreslås for det tredje at indsætte et *nr. 16* i pensionsbeskatningslovens § 25 A, stk. 7, hvorefter en engangsudbetaling af eller disposition over en hel pensionsordning på mindre end 1.000 kr., ikke vil blive anset som en diskvalificerende pensionsudbetaling, selv om den er frivillig og derfor ikke vil være omfattet af den gældende undtagelse for automatiske udbetalinger af små hvilende pensionsordninger (klatpensioner), som det enkelte pensionsinstitut vil kunne foretage uden kundens samtykke, i det omfang det fremgår af aftalegrundlaget for pensionsordningen, jf. pensionsbeskatningslovens § 25 A, stk. 7, nr. 10. Ved en hel pensionsordning forstås i denne situation en hel pensionskonto med tilhørende depot i et pengeinstitut eller en hel police i et forsikringsselskab.

Det foreslås for det fjerde at indsætte et *nr. 17* i pensionsbeskatningslovens § 25 A, stk. 7, hvorefter ratevise eller løbende udbetalinger, der ikke overstiger 500 kr. årligt, af en hel pensionsordning, ikke vil blive anset som en diskvalificerende pensionsudbetaling. Om udbetalingerne overstiger 500 kr. årligt, opgøres på det tidspunkt, hvor udbetalingerne påbegyndes. Det foreslås at gøre det til en betingelse for undtagelsen, at den anvendte afkastforudsætning, som ligger til grund for beregningen af den løbende udbetaling, jf. § 2, stk. 2, henholdsvis den anvendte amortisationsrente, jf. § 11 A, stk. 3, som ligger til grund for beregningen af den årlige rate, når der er valgt udbetaling efter annuitetsprincippet, jf. pensionsbeskatningslovens § 11 A, stk. 2, nr. 2, ikke kan være mindre end 0 pct. Var der mulighed for at anvende en negativ afkastforudsætning eller amortisationsrente, ville udbetalingen kunne gøres kunstigt lav det første år af udbetalingsforløbet, i princippet således at selv meget store ratepensioner og livrenter m.v. ville kunne blive omfattet af den foreslåede undtagelse.

Til nr. 6

Der er ikke i dag fastsat regler om, at et pensionsinstitut kan videregive cpr-numre på kunder til Skatteforvaltningen med henblik på, at Skatteforvaltningen identificerer kunder, som har behov for rådgivning i det enkelte pensionsinstitut om den skattemæssige konsekvens af indbetaling til en aldersforsikring, aldersopsparring eller supplerende engangssum.

Med lov nr. 1682 af 26. december 2017 om ændring af pensionsbeskatningsloven og forskellige andre love, blev der indført en række ændringer af aldersopsparringen, så den målrettes den pensionsopsparring, der foretages sidst i arbejdslivet.

Pensionsinstitutterne ønsker at medvirke til at udbrede ordningen, og ønsker i forlængelse af dette adgang til information om udbetalinger fra ratepension og livrente m.v. til deres kunder.

Hvis en person påbegynder udbetalinger fra ratepensioner, pensionsordninger med løbende udbetalinger eller indeksordninger – såkaldt diskvalificerende pensionsudbetalinger – betales der af indbetalinger til aldersopsparring omfattet af det aldersbetingede, forhøjede loft på 50.200 kr. (2020-niveau), som sker i efterfølgende indkomstår, en afgift på 40 pct. af den del af det indbetalte beløb, der overstiger den lave indbetalingsgrænse på 5.300 kr. (2020-niveau). Det er alene pensionsudbetalinger m.v., der sker fra og med det tiende indkomstår før det indkomstår, hvor pensionsopsparerens når folkepensionsalderen, der fører til, at efterfølgende indbetalinger til aldersopsparring pålægges afgift på 40 pct.

Sådanne udbetalinger spiller således en væsentlig rolle for muligheden for indbetalinger til aldersopsparring omfattet af det aldersbetingede, forhøjede loft på 50.200 kr. (2020-niveau). Med adgang til information om udbetalingerne vil pensionsudbyderne kunne yde en fyldestgørende rådgivning af kunder, som påtænker at indbetale til aldersopsparring sidst i arbejdslivet. Dermed kan det undgås, at der på uoplyst grundlag indbetales på aldersopsparring med afgift på 40 pct. til følge.

Der foreslås etableret en sådan informationsudvekslingsordning. Der foreslås således etableret en it-løsning, der vil gøre det muligt at identificere personer, der har modtaget diskvalificerende pensionsudbetalinger, dvs. skatte- eller afgiftspligtige pensionsudbetalinger, der er sket fra og med det tiende indkomstår før det indkomstår, hvor pensionsopsparerens når folkepensionsalderen.

Med den foreslåede § 25 B i pensionsbeskatningsloven foreslås det at give mulighed for, at Skatteforvaltningen og pensionsinstitutterne via en it-løsning kan udveksle oplysninger om diskvalificerende pensionsudbetalinger.

Det foreslås i § 25 B, stk. 1, at det enkelte pensionsinstitut fra og med den 1. juli i året før det indkomstår, hvor instituttets kunder vil kunne foretage indbetalinger omfattet af det aldersbetingede, forhøjede loft for indbetaling til aldersopsparring på 50.200 kr. (2020-niveau), vil kunne videregive cpr-numre på de pågældende kunder til Skatteforvaltningen med henblik på, at Skatteforvaltningen identificerer de kunder, som har modtaget udbetaling af eller foretaget afgiftspligtige dispositioner over en rateforsikring, rateopsparring, pensionsordning med løbende udbetalinger eller indeksordning omfattet af § 25 A, stk. 6, 1. pkt.

Muligheden for at foretage indbetaling på op til 50.200 kr. (2020-niveau) gælder fra og med det femte indkomstår før det indkomstår, hvor den enkelte pensionskunde når folkepensionsalderen, jf. § 1 a i lov om social pension. Den enkelte pensionsinstitut vil dermed som hovedregel ikke kunne videregive cpr-numre til Skatteforvaltningen for yngre kunder, dvs. kunder der endnu ikke har opnået ret til indbetaling på op til 50.200 kr. (2020-niveau). Oplysninger vil dog kunne udsøges fra og med den 1. juli i året før det indkomstår, hvor den pågældende kunde vil kunne foretage indbetalinger op til 50.200 kr. (2020-niveau). Dermed sættes pensionsinstituttet i stand til at yde den bedst mulige rådgivning til de pågældende kunders fordel.

Det bemærkes, at muligheden for at videregive cpr-numre på kunder, der har mulighed for at foretage indbetalinger til aldersopsparring omfattet af det forhøjede, aldersbetingede loft på 50.200 kr. (2020-ni-

veau), også gælder udenlandske pensionsinstitutter, som efter pensionsbeskatningslovens § 15 C er godkendt af Skatteforvaltningen til at udbyde aldersopsparinger. Er der derimod tale om et udenlandsk pensionsinstitut, der ikke har en sådan godkendelse, vil instituttet ikke have kunder, der har mulighed for at foretage indbetalinger til aldersopsparing i det pågældende institut, og vil dermed ikke modtage oplysninger fra Skatteforvaltningen om, hvilke kunder i pensionsinstituttet der har modtaget diskvalificerende pensionsudbetalinger, jf. den foreslåede § 25 B, stk. 3, jf. nærmere nedenfor.

Pensionsinstitutterne vil efter databeskyttelsesforordningens artikel 14 skulle give oplysning til kunderne, når der sker videregivelse af deres cpr-numre til Skatteforvaltningen med henblik på Skatteforvaltningens identifikation af kunder, som har modtaget udbetaling af eller foretaget afgiftspligtige dispositioner over en rateforsikring, rateopsparing, pensionsordning med løbende udbetalinger eller indeksordning.

Det foreslås i § 25 B, stk. 2, at Skatteforvaltningen ud fra de indsendte cpr-numre identificerer de kunder, som fra og med det tiende indkomstår før det indkomstår, hvor kunden når folkepensionsalderen, har modtaget udbetaling af eller foretaget afgiftspligtige dispositioner over en rateforsikring, rateopsparing, pensionsordning med løbende udbetalinger eller indeksordning. De pågældende kunder vil kunne identificeres i skatteforvaltningens Centrale Pensionssystem (CPS).

Det foreslås i § 25 B, stk. 3, 1. pkt., at Skatteforvaltningen videregiver oplysninger til det enkelte pensionsinstitut om, hvilke kunder i pensionsinstituttet, der er identificeret, jf. stk. 2. Efter bestemmelsen er det kun det institut, der har fremsendt cpr-numrene til brug for identifikationen, der vil få en tilbagemelding om identifikationen på de konkrete kunder i pensionsinstituttet. Oplysningerne må således ikke videregives til andre pensionsinstitutter.

Det foreslås i § 25 B, stk. 3, 2. pkt., at Skatteforvaltningen ikke kan videregive oplysninger til det enkelte pensionsinstitut om, hvilke diskvalificerende udbetalinger eller dispositioner der er tale om. Pensionsinstituttet vil således ikke få oplysning om, hvor meget den pågældende kunde har fået udbetalt, eller hvilken type pension, herunder ratepension, livrente og tjenestemandspension, der har været tale om. Pensionsinstitutterne vil udelukkende modtage et be- eller afkræftende svar på, om en person, der er kunde i det pågældende pensionsinstitut, har modtaget en diskvalificerende pensionsudbetaling, og i bekræftende fald med angivelse af tidspunktet for diskvalifikationen. Er der sket flere indberetninger af diskvalificerende pensionsudbetalinger, f.eks. fordi den pågældende har modtaget diskvalificerende pensionsudbetalinger fra flere pensionsinstitutter, oplyses alene tidspunktet for den første diskvalifikation.

Diskvalifikationstidspunktet er relevant, fordi det først er i de indkomstår, der følger efter det år, hvor diskvalifikationen er sket, at der skal betales afgift på 40 pct. af den del af det indbetalte beløb, der overstiger den lave indbetalingsgrænse for aldersopsparing på 5.300 kr. (2020-niveau).

Det foreslås i § 25 B, stk. 4, pensionsinstitutterne ikke må anvende oplysninger fra udsøgningen til andre formål end rådgivning i det enkelte pensionsinstitut om den skattemæssige konsekvens af indbetaling til en aldersforsikring, aldersopsparing eller supplerende engangssum.

På baggrund af oplysningerne vil pensionsinstituttet enten med kunden konkret kunne aftale, om der skal indbetales på aldersopsparing eller en fradragsberettiget pension (ratepension eller pensionsordning med løbende udbetalinger), eller med udgangspunkt i det bestående pensionsaftalegrundlag kunne fordele pensionsindbetalingen mellem ratepension, livrente og aldersopsparing. Rådgivning skal forstås i bred forstand, idet pensionsinstitutterne som led i en passende rådgivning desuden vil kunne flytte eksempelvis indbetalinger på aldersopsparing til ratepension eller pensionsordning med løbende udbetalinger, herunder livrente, såfremt det fremgår af aftalegrundlaget for kundens engagement med pensionsinstituttet.

Med pensionsinstituttets adgang til oplysningerne om diskvalificerende pensionsudbetalinger sættes instituttet på en effektiv og forholdsvist simpel måde i stand til sammen med kunden – eller i øvrigt på kundens vegne med afsæt i aftalegrundlaget for pensionsordningen – at allokere kundens pensionsindbetalinger på de forskellige pensionstyper, dvs. aldersopsparing og ratepension/livrente.

Det fremgår af § 4 i bekendtgørelse nr. 330 af 7. april 2016 om god skik for finansielle virksomheder, at en finansiell virksomhed i sin handelspraksis over for forbrugeren skal udvise god erhvervsskik. Tilsvarende fremgår det af § 5 i bekendtgørelse nr. 455 af 30. april 2018 om god skik for forsikringsdistributører, at en forsikringsdistributør, herunder et pensionsinstitut, i sin handelspraksis over for forbrugeren skal udvise god erhvervsskik. Disse generalklausuler medfører blandt andet, at pensionsudbyderne er forpligtede til at rådgive deres kunder. En ordentlig rådgivning af kunder forudsætter, at rådgivningen baseres på et helhedskundesyn.

De oplysninger, som pensionsinstituttet efterfølgende modtager, f.eks. i den videre dialog med kunden, som måtte ske på baggrund af den målrettede rådgivning, er ikke omfattet af stk. 4. Disse oplysninger, som efterfølgende afgives af kunden selv, kan pensionsinstituttet således anvende til at rådgive kunden om de produkter, som pensionsinstituttet i øvrigt udbyder.

Udvekslingen af oplysninger efter § 25 B, stk. 1-4, skal efter forslaget kunne ske uden samtykke fra kunden med henblik på at kunne gennemføre udsøgningen.

Efter forslaget til § 25 B, stk. 5, skal det enkelte pensionsinstitut selv kunne bestemme, hvorvidt det ønsker at være tilmeldt udsøgningsadgangen, jf. stk. 1-4. Det er således frivilligt for det enkelte pensionsinstitut, om det ønsker at gøre brug af adgangen.

Såfremt nogle pensionsinstitutter ikke benytter sig af muligheden for at videregive cpr-numre, skal disse institutter på anden måde sikre, at de i overensstemmelse med god skik yder en ordentlig rådgivning til deres kunder.

Til nr. 7

Overførsel af en hel eller en del af en pensionsordning til en anden pensionsordning anses skattemæssigt ikke som udbetaling fra eller indbetaling til en pensionsordning, når overførslen sker til enten en anden bestående eller nyoprettet ordning for samme person. Det samme gælder, hvis der er sket udlodning af pensionsordningen til en ægtefælle i forbindelse med skilsmisse m.v., i hvilken forbindelse ægtefællen i større eller mindre udstrækning vil kunne disponere over den udloddede del af pensionsordningen, herunder foretage flytninger til andre pensionsordninger. Det følger af pensionsbeskatningslovens § 41.

Muligheden for flytning efter pensionsbeskatningslovens § 41 gælder imidlertid ikke efterladte, som modtager pensionsudbetalinger som begunstigede. Denne personkreds omfatter ægtefæller, fraskilte ægtefæller, livsarvinger, stedbørn, stedbørns livsarvinger samt en navngiven person, der har fælles bopæl med pensionsopsparereren ved indsættelsen, eller dennes livsarvinger.

Retten til at modtage pensionsudbetalinger som begunstiget er alene en betinget ret, nemlig retten til at modtage udbetalinger fra pensionsordningen, når ejeren af ordningen er afgået ved døden. Den efterlevende bliver ved ejerens dødsfald ikke ejer af pensionsordningen og er derfor ikke omfattet af den personkreds, der uden skattemæssige konsekvenser kan flytte en pensionsordning, hverken til et andet pensionsinstitut eller internt i pensionsinstituttet, fra eksempelvis en ratepension til en livrente.

I situationer, hvor den efterladte ikke er tilfreds med det pensionsinstitut, i hvilket ordningen er oprettet, kan skattereglerne – hvorefter flytning ikke er mulig uden skattemæssige konsekvenser – i princippet medvirke til at fastholde den pågældende i dette pensionsinstitut.

Det foreslås på den baggrund at indsætte to særlige flytteregler for ratepensioner, henholdsvis pensionsordninger med løbende udbetalinger i pensionsbeskatningslovens § 41, således at også efterladte vil kunne foretage overførsel af en pensionsordning, som de har opnået ret til at modtage udbetalinger fra som følge af ejerens død, uden at det skattemæssigt anses som en udbetaling fra eller indbetaling til en pensionsordning. Det bemærkes, at det vil være en forudsætning for en sådan flytning, at den er funderet i pensionsaftalen med det pensionsinstitut, hvorfra der sker overførsel, eller at overførslen konkret aftales

med dette pensionsinstitut. Muligheden for flytning uden skattemæssige konsekvenser giver således ikke den efterlevende ret til at flytte pensionsordning.

Det foreslås som pensionsbeskatningslovens § 41, stk. 11, 1. pkt., at en ratepension, som en efterlevende har opnået ret til udbetaling fra, i sin helhed kan overføres til en nyoprettet ratepension i et andet pensionsinstitut, uden at det skattemæssigt anses som en udbetaling fra eller indbetaling til en pensionsordning. Det vil betyde, at det overførte beløb ikke anses som en afgiftspligtig udbetaling af den ratepension, der overføres, og at der ikke er fradragsret for den indbetaling, der sker som led i overførslen til den nyoprettede ratepension. Flyttemuligheden vil kunne udnyttes både før den første udbetaling til den efterladte er sket i det afgivende pensionsinstitut, og undervejs i udbetalingsforløbet. Dækker en pensionsordning flere rateydelser, skal alle rateydelserne flyttes.

Flytning kan ske både af en rateforsikring i pensionsøjemed, dvs. en ratepension oprettet i et forsikringsselskab eller i en pensionskasse, og af en rateopsparing i pensionsøjemed, dvs. en ratepension oprettet i et pengeinstitut, ligesom der kan flyttes både til en rateforsikring og en rateopsparing.

Det foreslås som pensionsbeskatningslovens § 41, stk. 11, 2. pkt., at det gøres til en betingelse for flytningen, at sidste udbetaling fra den nyoprettede ordning aftales tidligst at skulle ske i det kalenderår, hvor sidste udbetaling fra den overførte ordning måtte være aftalt at ville være sket. En allerede aftalt udbetalingsperiode for den overførte ratepension, kan således ikke forkortes ved at foretage flytning til et andet pensionsinstitut. Det svarer til gældende ret for flytning af ratepensioner under udbetaling, når flytningen foretages i levende live af ejeren af ratepensionen, jf. pensionsbeskatningslovens § 41, stk. 10.

Det foreslås som pensionsbeskatningslovens § 41, stk. 11, 3. pkt., at såfremt der er aftalt terminer for og størrelse på rateudbetalinger i den ratepension, der flyttes fra, fastholdes disse i den modtagende, nyoprettede ratepension frem til førstkommande kalenderårs begyndelse. Dermed skal det modtagende pensionsinstitut ikke beregne nye rater umiddelbart efter flytningen (men først fra og med det førstkommande kalenderår, jf. nedenfor). Det betyder samtidig, at en igangværende udbetaling af ratepensionen ikke kan sættes i bero eller udskydes ved at foretage flytning til et andet pensionsinstitut. Også dette svarer til gældende ret for flytning af ratepensioner under udbetaling, når flytningen foretages i levende live af ejeren af ratepensionen, jf. pensionsbeskatningslovens § 41, stk. 10.

Er der ikke aftalt terminer for og størrelse på rateudbetalinger i den ratepension, der flyttes fra, vil den efterladte – ligesom den pågældende kunne have gjort med det afgivende pensionsinstitut – frit kunne aftale disse med det modtagende pensionsinstitut. Det bemærkes, at flytningen ikke betyder, at den efterlevende kan opsætte igangsættelsen af udbetalingen af ratepension, hvilket den pågældende heller ikke ville kunne i det afgivende pensionsinstitut, eftersom pensionsbegivenheden, nemlig ejerens dødsfald, er indtrådt.

Det foreslås som pensionsbeskatningslovens § 41, stk. 11, 4. pkt., at der – når de oprindelig aftalte rater er fastholdt, jf. den foreslåede § 41, stk. 11, 3. pkt., beregnes nye rater på den nyoprettede ratepension med virkning fra begyndelsen af det førstkommande kalenderår efter flytningen. Dette svarer til gældende ret for flytning af ratepensioner under udbetaling, når flytningen foretages i levende live af ejeren af ratepensionen, jf. pensionsbeskatningslovens § 41, stk. 10.

Det foreslås som pensionsbeskatningslovens § 41, stk. 11, 5. pkt., at de terminer for de enkelte rater, der oprindelig måtte være valgt i den overførte ordning, i den nyoprettede ordning alene kan ændres til månedlige eller kvartalsvise terminer. Dette svarer til gældende ret for flytning af ratepensioner under udbetaling, når flytningen foretages i levende live af ejeren af ratepensionen, jf. pensionsbeskatningslovens § 41, stk. 10.

Endelig foreslås som pensionsbeskatningslovens § 41, stk. 11, 6. pkt., at ved overførsel til en rateopsparing i pensionsøjemed, dvs. ved overførsel til en ratepension i et pengeinstitut, finder pensionsbeskatningslovens § 11 A, stk. 2, tilsvarende anvendelse. Efter pensionsbeskatningslovens § 11 A, stk. 2, skal

pensionskunden før udbetaling af rateopsparing påbegyndes, vælge mellem to måder, hvorpå raterne beregnes. Enten beregnes et udbetalingsforløb med en årlig rateudbetaling, der udgør et beløb svarende til ordningens værdi ved kalenderårets begyndelse delt med det antal år, hvori der endnu ikke er foretaget udbetaling, eller et udbetalingsforløb med en årlig rateudbetaling, der udgør et beløb, som ved uændret rente i hele udbetalingsperioden vil give lige store årlige rater.

Med den foreslåede henvisning til pensionsbeskatningslovens § 11 A, stk. 2, foreslås det, at når en efterlevende foretager overførsel til en rateopsparing, skal den pågældende, når der beregnes nye rater på den nyoprettede ratepension med virkning fra begyndelsen af det førstkommende kalenderår efter flytningen, vælge mellem disse to beregningsmetoder. Det bemærkes, at valget sker under forudsætning af, at pengeinstituttet stiller denne valgmulighed til rådighed. Den foreslåede regel om valg af udbetalingsmetode svarer til gældende ret for flytning af ratepensioner under udbetaling, når flytningen foretages i levende live af ejeren af ratepensionen, jf. pensionsbeskatningslovens § 41, stk. 10.

Det foreslås som pensionsbeskatningslovens § 41, stk. 12, 1. pkt., at har en efterlevende opnået ret til udbetaling af en pensionsordning med løbende udbetalinger, kan denne i sin helhed overføres til en pensionsordning med løbende udbetalinger, uden at det skattemæssigt anses som en udbetaling fra eller indbetaling til en pensionsordning. Det vil betyde, at det overførte beløb ikke anses som en afgiftspligtig udbetaling af den pensionsordning, der overføres, og at der ikke er fradragsret for den indbetaling, der sker som led i overførslen til den nyoprettede, modtagende pensionsordning. Dækker en pensionsordning flere ydelser med løbende udbetalinger, skal den enkelte berettigede efterlevende flytte hele den del af ordningen, som den pågældende er berettiget til udbetalinger fra. Men er der både en enkepension og en børnepension under udbetaling til en efterlevende, er det ikke en betingelse, at begge pensioner overflyttes.

Det foreslås, at overførslen alene kan ske til en pensionsordning af samme type som den pensionsordning, der overføres. Det vil eksempelvis sige, at en livsvarig enkepension alene kan overføres til en nyoprettet livsvarig enkepension i et andet pensionsinstitut, at en ophørende enkepension alene kan overføres til en nyoprettet ophørende enkepension i et andet pensionsinstitut, ligesom en børnepension alene kan overføres til en nyoprettet børnepension med samme udbetalingsforløb i et andet pensionsinstitut.

Det bemærkes, at flytningen ikke betyder, at den efterlevende kan opsætte igangsættelsen af udbetalingen af pensionsordningen, hvilket den pågældende heller ikke ville kunne i det afgivende pensionsinstitut, eftersom pensionsbegivenheden, nemlig ejerens dødsfald, er indtrådt.

Som betingelse for overførsel foreslås det som pensionsbeskatningslovens § 41, stk. 12, 1. pkt., at de hidtidige udbetalingers terminer umiddelbart fortsættes og fastholdes i den nyoprettede pensionsordning, såfremt sådanne er aftalt i den overførte ordning. Den igangværende udbetaling af en pensionsordning til en efterlevende, kan således ikke sættes i bero eller udskydes, blot ved at foretage flytning til et andet pensionsinstitut. Det bemærkes, at den efterlevende efter pensionsbeskatningslovens § 30, stk. 1, 10. pkt., med virkning fra førstkommende kalenderårs begyndelse vil kunne ændre terminerne for de enkelte udbetalinger af pensionsordningen med løbende udbetalinger.

Ved beregningen af de skattepligtige løbende udbetalinger i den nyoprettede pensionsordning vil det nye pensionsinstitut kunne beregne og fastsætte udbetalingerne med udgangspunkt i pensionsinstituttets egne levetids- og afkastforudsætninger. Der er således ikke krav om, at instituttet skal anvende det afgivende pensionsinstituts forudsætninger.

Til nr. 8

Overførsel af en hel eller en del af en aldersopsparing til en anden aldersopsparing anses skattemæssigt ikke som udbetaling fra eller indbetaling til en aldersopsparing, når overførslen sker til en anden bestående eller nyoprettet aldersopsparing for samme person. Det samme gælder, hvis der er sket udlodning af aldersopsparingen til en ægtefælle i forbindelse med skilsmisse m.v., i hvilken forbindelse ægtefællen

i større eller mindre udstrækning vil kunne disponere over den udloddede del af aldersopsparingen, herunder foretage flytninger til andre aldersopsparinger. Det følger af pensionsbeskatningslovens § 41 A, stk. 1.

Muligheden for flytning efter pensionsbeskatningslovens § 41 A gælder imidlertid ikke efterladte, som modtager pensionsudbetalinger som begunstigede. Denne personkreds omfatter ægtefæller, fraskilte ægtefæller, livsarvinger, stedbørn, stedbørns livsarvinger samt en navngiven person, der har fælles bopæl med pensionsopsparerens ved indsættelsen, eller dennes livsarvinger.

Retten til at modtage pensionsudbetalinger som begunstiget er alene en betinget ret, nemlig retten til at modtage udbetalinger fra aldersopsparingen, når ejeren af ordningen er afgået ved døden. Den efterlevende bliver ved ejerens dødsfald ikke ejer af aldersopsparingen, og er derfor ikke omfattet af den personkreds, der uden skattemæssige konsekvenser kan flytte en aldersopsparing til et andet pensionsinstitut.

I situationer, hvor den efterladte ikke er tilfreds med det pensionsinstitut, i hvilket ordningen er oprettet, kan skattereglerne – hvorefter flytning ikke er mulig uden skattemæssige konsekvenser – i princippet medvirke til at fastholde den pågældende i dette pensionsinstitut.

Det foreslås på den baggrund at indsætte en særlig flytteregel for aldersopsparing i pensionsbeskatningslovens § 41 A, således at også efterladte vil kunne foretage overførsel af en aldersopsparing, som de har opnået ret til at modtage udbetalinger fra som følge af ejerens død, uden at det skattemæssigt anses som en udbetaling fra eller indbetaling til en aldersopsparing. Det bemærkes, at det vil være en forudsætning for en sådan flytning, at den er funderet i pensionsaftalen med det pensionsinstitut, hvorfra der sker overførsel, eller at overførslen konkret aftales med dette pensionsinstitut. Muligheden for flytning uden skattemæssige konsekvenser giver således ikke den efterlevende ret til overfor pensionsinstituttet at kræve, at pensionsordningen flyttes til et andet pensionsinstitut.

Efter flytningen vil den efterladte have samme muligheder for at aftale ændringer med det modtagende institut, som den pågældende havde med det afgivende institut.

Til § 2

Til nr. 1

Efter pensionsafkastbeskatningslovens § 8 er forsikringsselskaber med lukkede bestande af livsforsikringer fra et likvideret livsforsikringsselskab, jf. pensionsafkastbeskatningslovens § 1, stk. 2, nr. 11, og administrationsboer, der administrerer en lukket bestand af livsforsikringer fra et likvideret livsforsikringsselskab, jf. pensionsafkastbeskatningslovens § 1, stk. 2, nr. 12, skattepligtige efter samme regler som livsforsikringsselskaber, dvs. typisk af indkomstårets ændring i de ufordelte midler.

Hvis beskatningsgrundlaget bliver negativt, kan de nævnte forsikringsselskaber m.v. også, ligesom livsforsikringsselskaber, beregne en negativ skat, der kan fremføres til modregning i positiv pensionsafkastskat for efterfølgende år, jf. pensionsafkastbeskatningslovens § 17, stk. 1.

Efter pensionsafkastbeskatningslovens § 17, stk. 2, er det imidlertid kun pensionsinstitutter, der er skattepligtige efter § 1, stk. 2, nr. 1, 2, 7, 8 og 10, der kan få udbetalt uudnyttet negativ skat, der ikke er fradraget i de førstkomende fem indkomstår efter indkomståret, hvor den negative skat er beregnet. Efter gældende regler omfatter udbetalingsreglen således kun pensionskasser, pensionsfonde, der er selskabsskattefritaget efter selskabsskatteovens § 3, stk. 1, nr. 9, arbejdsmarkedsrelaterede livsforsikringsaktieselskaber, administrationsboer, der administrerer en lukket bestand af pensionstilsagn fra en likvideret pensionskasse eller en lukket bestand af livsforsikringer fra et likvideret arbejdsmarkedsrelateret livsforsikringsaktieselskab, og livsforsikringsselskaber.

Det foreslås, at forsikringsselskaber med lukkede bestande af livsforsikringer fra et likvideret livsforsikringsselskab, jf. pensionsafkastbeskatningslovens § 1, stk. 2, nr. 11, og administrationsboer, der

administrerer en lukket bestand af livsforsikringer fra et likvideret livsforsikringsselskab, jf. pensionsafkastbeskatningslovens § 1, stk. 2, nr. 12, indsættes i pensionsafkastbeskatningslovens § 17, stk. 2, 1. pkt. Dette indebærer, at disse forsikringsselskaber m.v. også vil kunne få udbetalt negativ skat beregnet efter stk. 1, hvis det ikke har været muligt at fradrage den negative skat i de førstkomende fem indkomstår efter indkomståret, hvor den negative skat er beregnet.

Som en konsekvens heraf foreslås det samtidig, at de nævnte forsikringsselskaber m.v. også indsættes i reglen i § 17, stk. 6, 1. pkt., hvorefter negativ skat kan opdeles i to konti for negativ skat – en almindelig konto for negativ skat og en særlig konto for negativ skat. På den særlige konto for negativ skat føres den del af den uudnyttede negative skat, der kan henføres til udlodning af omtegningsbonus som følge af omtegnning af en gennemsnitsrenteordning til en ordning uden garanti, en ordning med 0 pct. garanti eller en ordning med en betinget garanti uden en tilknyttet ubetinget garanti over 0 pct. Den særlige konto for negativ skat forrentes årligt ved indkomstårets udgang. Den resterende del af den negative skat føres på den almindelige konto for negativ skat, der ikke forrentes.

Formålet med den foreslåede udvidelse af pensionsafkastbeskatningslovens § 17, stk. 2, 1. pkt., og stk. 6, 1. pkt., er at ligestille forsikringsselskaber og administrationsboer, der enten har overtaget eller administrerer en lukket bestand af livsforsikringer fra et likvideret livsforsikringsselskab, med livsforsikringsselskaber for så vidt angår udbetaling af uudnyttet negativ skat og forrentning af uudnyttet negativ skat, der kan henføres til omtegningsbonus.

Til nr. 2

Efter pensionsafkastbeskatningslovens § 17, stk. 1, beregnes en negativ skat med den sats, der er angivet i § 2, hvis pensionsinstituttets skattepligtige del af beskatningsgrundlaget bliver negativ. Efter gældende regler kan pensionsinstitutter, der er skattepligtige efter § 1, stk. 2, nr. 1, 2, 7, 8 og 10, få udbetalt negativ skat efter stk. 1, der ikke er fradraget i de førstkomende fem indkomstår efter indkomståret, hvor den negative skat er beregnet, jf. pensionsafkastbeskatningslovens § 17, stk. 2.

Efter pensionsafkastbeskatningslovens § 17, stk. 3 og 4, begrænses den uudnyttede negative skat, som pensionsinstitutter omfattet af pensionsafkastbeskatningslovens § 1, stk. 2, nr. 1, 2, 7, 8 og 10, kan få udbetalt. Reglen omfatter bl.a. pensionskasser, pensionsfonde, der er selskabsskattefritaget efter selskabsskattelovens § 3, stk. 1, nr. 9, arbejdsmarkedsrelaterede livsforsikringsaktieselskaber, visse administrationsboer og livsforsikringsselskaber. For pensionskasser m.v. beregnes grænsen som summen af skatten betalt efter pensionsafkastbeskatningsloven fra og med indkomståret 2010 og 15 pct. af en evt. nedgang i den del af egenkapitalen og de ufordelte midler, der består af overskud på renteelementerne den 31. december 2009. For livsforsikringsselskaber beregnes grænsen på samme måde, idet en evt. nedgang i egenkapitalen dog ikke indgår i beregningen, da egenkapitalen ikke indgår i opgørelsen af beskatningsgrundlaget efter pensionsafkastbeskatningsloven for livsforsikringsselskaber. De 15 pct. svarer til den tidligere gældende skattesats for pensionsafkast.

Ved lov nr. 1378 af 28. december 2011 blev procentsatsen i pensionsafkastbeskatningslovens § 2 forhøjet fra 15 pct. til 15,3 pct. med virkning fra og med indkomståret 2012. Ændringen indebar en indirekte beskatning af en standardiseret sats for formueforvaltningsomkostninger udmøntet ved en forhøjelse af skattesatsen for pensionsafkast på 0,3 procentpoint af pensionsafkastskattegrundlaget. I samme forbindelse blev procentsatsen ikke tilsvarende korigeret i relation til loftberegningen efter § 17, stk. 3, nr. 2, og stk. 4, nr. 2.

Det foreslås i lovforslagets § 2, nr. 2, at procentsatsen i pensionsafkastbeskatningslovens § 17, stk. 3, nr. 2, og stk. 4, nr. 2, henviser til den gældende sats i pensionsafkastbeskatningslovens § 2. Dette indebærer, at grænsen for udbetaling af beregnet negativ skat beregnes med den til enhver tid gældende procentsats i § 2 i det pågældende indkomstår, hvor loftet beregnes med henblik på udbetaling.

Til nr. 3

Det foreslås, at pensionsafkastbeskatningslovens § 17, stk. 4, der fastsætter en grænse for udbetaling af uudnyttet negativ skat for livsforsikringsselskaber, udvides med forsikringsselskaber med lukkede bestande af livsforsikringer fra et likvideret livsforsikringsselskab, jf. pensionsafkastbeskatningslovens § 1, stk. 2, nr. 11, og administrationsboer, der administrerer en lukket bestand af livsforsikringer fra et likvideret livsforsikringsselskab, jf. pensionsafkastbeskatningslovens § 1, stk. 2, nr. 12.

Der er tale om en konsekvensændring som følge af lovforslagets § 2, nr. 1, hvor det foreslås at udvide reglen om udbetaling af uudnyttet negativ skat med de nævnte forsikringsselskaber m.v. Det sikres herved, at reglerne for udbetaling af uudnyttet negativ skat er de samme for de nævnte forsikringsselskaber m.v. som for livsforsikringsselskaber.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 2, nr. 1.

Til nr. 4

Som udgangspunkt skal aktiver og passiver, der overdrages fra en ophørende pensionskasse m.v. til et livsforsikringsselskab, anses for afstået til handelsværdien i den overdragende pensionskasse ved opgørelsen af beskatningsgrundlaget efter pensionsafkastbeskatningsloven i det sidste indkomstår, hvor pensionskassen m.v. er en selvstændig skattepligtig institution. Efter pensionsafkastbeskatningslovens § 18 kan livsforsikringsselskabet dog efter nærmere regler succedere i den overdragende institutions skattemæssige stilling for så vidt angår de værdier, der indgår i opgørelsen af beskatningsgrundlaget for den fortsættende institution. Succession indebærer, at det overdragende pensionsinstitut ikke pensionsafkastbeskattes ved afståelsen af de overdragede aktiver og passiver.

Ifølge pensionsafkastbeskatningslovens § 18, stk. 1, gælder reglerne for skattefri omstrukturering (succession) bl.a. ved sammensmeltning af to eller flere pensionsafkastskattepligtige institutioner til en ny pensionsafkastskattepligtig institution (fusion).

Efter pensionsafkastbeskatningslovens § 18, stk. 2, indtræder (succederer) den modtagende institution i den overdragende institutions skattemæssige stilling, hvis den endelige skatteopgørelse for det første indkomstår, der påvirkes af successionen, er udformet under denne forudsætning. Bestemmelsen indebærer, at der gælder et krav om universalsuccession, hvorved forstås, at alle rettigheder og forpligtelser skal overgå uændret fra det ophørende pensionsinstitut til det fortsættende pensionsinstitut, hvis dette fortsættende pensionsinstitut skal succedere i det ophørende instituts skattemæssige stilling. Efter bestemmelsen skal åbningsbalancen for det fortsættende institut således svare til en sammenlægning af ultimobalancerne for de to fusionerede institutter i det forudgående år.

Bestemmelsen medfører, at en pensionskasse og et livsforsikringsselskab, der planlægger at fusionere med livsforsikringsselskabet som det fortsættende selskab, ikke uden skattemæssige konsekvenser kan overføre pensionskassens egenkapital til de ufordelte midler i forbindelse med fusionen. Det skyldes, at selv om fusionsparterne træffer beslutning om omdannelse til ufordelte midler i indkomståret før fusionen, er beslutningen betinget af, at fusionen godkendes på generalforsamlingen i fusionsåret. Omdannelsen vil dermed først kunne tillægges skattemæssig virkning fra fusionsåret, hvilket i et livsforsikringsselskab indebærer pensionsafkastbeskatning. En tilsvarende omdannelse af egenkapital til ufordelte midler i en pensionskasse pensionsafkastbeskattes ikke. En sådan ubetinget beslutning kan dog være uhensigtsmæssig at træffe i indkomståret forud for fusionsåret, hvor der endnu ikke er sikkerhed om fusionens gennemførelse, idet pensionskassen da vil stå med lav eller helt uden egenkapital, i tilfælde af at fusionen ikke gennemføres.

Det foreslås i pensionsafkastbeskatningslovens § 18, stk. 2, som 2. pkt., at hvis det i fusionsdokumenter er aftalt mellem en overdragende institution, der er skattepligtig efter § 7, og en modtagende institution, der er skattepligtig efter § 8, at der i fusionsåret helt eller delvist overføres egenkapital fra den overdra-

gende institution til de ufordelte midler, kan der foretages en tilsvarende regulering af den overførte egenkapital og de ufordelte midler i åbningsbalancen for den modtagende institution.

Det foreslås, at bestemmelsen finder tilsvarende anvendelse, hvor den overdragende institution er en pensionskasse omfattet af § 1, stk. 2, nr. 9. Pensionskasser omfattet af § 1, stk. 2, nr. 9, er pensionskasser, der er etableret før den 28. november 2007, hvor det fremgår af vedtægterne, at der ikke kan optages nye medlemmer, og hvor de aftalte indskud ikke forhøjes efter den 28. november 2007, og som i forbindelse med omlægningen af pensionsafkastbeskatningsloven i 2010 har valgt beskatning som ophørspensionskasse, dvs. beskatning på institutniveau efter pensionsafkastbeskatningslovens § 6.

Forslaget vil indebære, at der i forbindelse med en fusion af en pensionskasse m.v. og et livsforsikrings-selskab med sidstnævnte som det fortsættende selskab uden skattemæssige konsekvenser helt eller delvist kan overføres egenkapital fra pensionskassen m.v. til de ufordelte midler, f.eks. særlige bonushensættelser. Det er en forudsætning, at det i fusionsdokumenterne – som ligger til grund for vedtagelsen af fusionen på generalforsamlingen og Finanstilsynets godkendelse af fusionen, og som skal indsendes til Skatteforvaltningen – fremgår hvor stor en andel af egenkapitalen, der overføres til de ufordelte midler i forbindelse med fusionen. I givet fald kan der foretages en tilsvarende regulering af den overførte egenkapital og de ufordelte midler i åbningsbalancen for det fortsættende selskab.

Betingelsen skal ses i lyset af, at en adgang til regulering af åbningsbalancen vil udgøre en fravigelse af det hidtidige, ubetingede krav om, at åbningsbalancen i det fortsættende institut skal svare til en sammenlægning af ultimobalancerne for de to fusionerende institutter i det forudgående indkomstår.

Formålet med forslaget er således at øge pensionsinstitutternes muligheder for fleksibilitet i forbindelse med fusioner – ikke at give det fortsættende livsforsikringsselskab mulighed for uden skattemæssige konsekvenser helt ind til den 31. maj i indkomståret efter fusionsåret at overføre en større eller mindre del af den ophørte pensionskasses egenkapital til de ufordelte midler, alt efter hvad der måtte være mest økonomisk hensigtsmæssigt for livsforsikringsselskabet på det pågældende tidspunkt.

Den foreslåede primoreguleringsmodel skal ses som et alternativ eller supplement til den foreslåede fradragsmodel i lovforslagets § 2, nr. 7. Sammen understøtter de, at pensionsinstitutterne i forbindelse med fusioner friere kan disponere over egenkapitalen i den ophørende pensionskasse m.v.

Bestemmelsen kan illustreres med følgende forenklede eksempel:

Eksempel

Den 1. januar 2020 fusionerer en pensionskasse (A) og et livsforsikringsselskab (B) med B som det fortsættende selskab. Den 31. december 2019 har A en egenkapital på 1.000 og ufordelte midler på 10.000. B har den 31. december 2019 en egenkapital på 8.000 og ufordelte midler på 20.000. Af fusionsaftalen fremgår det, at A overfører egenkapitalen på 1.000 til de kollektive ufordelte særlige bonushensættelser, hvis fusionen gennemføres, dvs. vedtages på generalforsamlingen og godkendes af Finanstilsynet. Finanstilsynet godkender fusionen mellem A og B den 1. juni 2020. Den 31. december 2020 har de ufordelte midler i B en markedsværdi på 40.000.

Overførslen af egenkapitalen fra A til de ufordelte midler opfylder betingelserne i primoreguleringsmodellen for at kunne foretage en korresponderende regulering af egenkapitalen og de ufordelte midler i åbningsbalancen for det fortsættende pensionsinstitut. Åbningsbalancen for B kan herved afvige fra kravet om, at den skal svare til en sammenlægning af ultimobalancerne for de fusionerende pensionsinstitutter i det forudgående indkomstår. Egenkapitalen i åbningsbalancen for B er derfor 8.000 og de ufordelte midler er 31.000. Beskatningsgrundlaget for B efter pensionsafkastbeskatningsloven for indkomståret 2020 kan på baggrund heraf opgøres til 9.000, beregnet som forskellen mellem 40.000 og 31.000.

Det bemærkes, at primoreguleringsmodellen dels består af nærværende bestemmelse, dels bestemmelsen i lovforslagets § 4, nr. 3, hvoraf det fremgår, at B ved opgørelsen af den selskabsskattepligtige

indkomst ikke skal medregne egenkapitalen fra A, der overføres til de ufordelte midler den 1. juni 2020, og ikke har fradrag efter selskabsskattelovens § 13, stk. 3, for overførslen.

Det bemærkes herudover, at hvis fusionsparterne i stedet for at anvende primoreguleringsmodellen vælger fradragsmodellen i lovforslagets § 2, nr. 7, og § 4, nr. 3, dvs. vælger at overføre 1.000 fra egenkapitalen til de ufordelte midler den 1. juni 2020 uden at foretage en primoregulering af åbningsbalancen, vil resultatet som udgangspunkt blive det samme som ovenfor beskrevet både for så vidt angår opgørelsen af beskatningsgrundlaget efter pensionsafkastbeskatningsloven og efter selskabsskatteloven.

Efter fradragsmodellen ville B's selskabsskattepligtige indkomst for 2020 således blive forhøjet med 1.000, men ville samtidig blive nedsat med 1.000 ved overførslen til de ufordelte midler efter selskabsskattelovens § 13, stk. 3. Samtidig ville beskatningsgrundlaget efter pensionsafkastbeskatningsloven ligesom i primoreguleringsmodellen blive 9.000, hvor de 9.000 opgøres som forskellen mellem 40.000 og 30.000 nedsat med fradraget i beskatningsgrundlaget på 1.000 for den overførte egenkapital fra A til B i forbindelse med fusionen.

Den foreslåede primoreguleringsmodel skal således ses som et alternativ til den foreslåede fradragsmodel i lovforslagets § 2, nr. 7, og § 4, nr. 3, og giver pensionsinstitutterne en større fleksibilitet i planlægningen af den skattefri fusion. Fusionsparter, der lægger vægt på, at det fortsættende livsforsikringsselskab fortsat har fuld råderet over egenkapitalen uden, at egenkapitalmidlerne er øremærket til de ufordelte midler/kunderne, vil således kunne vælge fradragsmodellen, hvorimod fusionsparter, der eksempelvis alligevel planlægger at overføre pensionskassens egenkapital til de ufordelte midler/kunderne i løbet af nogle år afhængigt af situationen kan foretrække at undgå selskabsbeskatning af den overførte egenkapital og i stedet anvende primoreguleringsmodellen. Tilsvarende overvejelser kan afhængigt af situationen være relevante, hvis pensionskasser f.eks. har overskud på risiko- og omkostningsresultaterne, som efter fradragsmodellen nedbringer fradraget i beskatningsgrundlaget efter pensionsafkastbeskatningsloven.

Til nr. 5

Efter pensionsafkastbeskatningslovens § 18, stk. 3, 2. pkt., er det en betingelse for at anvende reglerne om skattefri omstrukturering, at overdragelsesdatoen er sammenfaldende med skæringsdatoen for den modtagende institutions regnskabsår. Regnskabsåret for pensionskasser m.v. og livsforsikringsselskaber er kalenderåret. Skattefri omstruktureringer efter pensionsafkastbeskatningsloven skal derfor ske den 1. januar.

Det foreslås, at der i pensionsafkastbeskatningslovens § 18, stk. 3, 2. pkt., indsættes en henvisning til den foreslåede § 18 a i forslaget § 2, nr. 8, der indeholder tre undtagelser til hovedreglen om, at overdragelsesdatoen skal være sammenfaldende med skæringsdatoen for den modtagende institutions regnskabsår.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 2, nr. 8.

Til nr. 6

Efter pensionsafkastbeskatningslovens § 18, stk. 5, kan der kun ske skattefri omstrukturering efter pensionsafkastbeskatningsloven, hvis der samtidig sker skattefri omstrukturering efter fusionsskatteloven. En sådan omstrukturering medfører, at et livsforsikringsselskab ikke længere har ret til at fremføre selskabsskattemæssigt underskud, men derimod kan succedere i uudnyttet negativ skat efter pensionsafkastbeskatningsloven.

Det foreslås i lovforslagets § 2, nr. 6, at ophæve pensionsafkastbeskatningslovens § 18, stk. 5, som indebærer, at der samtidig med skattefri omstrukturering efter pensionsafkastbeskatningsloven skal ske skattefri omstrukturering efter fusionsskatteloven.

Inden omlægningen af pensionsafkastbeskatningen i 2010, var der efter dagældende regler fradrag for den selskabsskattepligtige indkomst ved opgørelsen af pensionsafkastbeskatningsgrundlaget. Kombineret

med den dagældende realisationssaldo på obligationsgevinster både i selskabsskatteloven og i pensionsafkastbeskatningsloven, som skulle straksbeskattes ved ophørsbeskatning, var der behov for at forhindre, at der kunne spekuleres i at vælge skattepligtig fusion i selskabsskatteloven og skattefri fusion i pensionsafkastbeskatningsloven.

Efter omlægningen af pensionsafkastbeskatningen i 2010 opgøres beskatningsgrundlaget efter pensionsafkastbeskatningsloven for et livsforsikringsselskab uafhængigt af den skattepligtige indkomst efter selskabsskatteloven. Der er derfor ikke samme værnsbehov, når beskatningsgrundlaget efter pensionsafkastbeskatningsloven og den selskabsskattepligtige indkomst ikke længere er gensidigt forbundne.

Med forslaget skal pensionsinstitutter mere fleksibelt kunne tilpasse omstruktureringens gennemførelse til de omstrukturerende institutters situation.

Til nr. 7

Efter pensionsafkastbeskatningslovens § 18 kan en pensionskasse m.v., der er skattepligtig efter pensionsafkastbeskatningslovens § 7, fusionere skattefrit med et livsforsikringsselskab, der er skattepligtig efter pensionsafkastbeskatningslovens § 8, med livsforsikringsselskabet som det fortsættende institut. Pensionskasser m.v. og livsforsikringsselskaber beskattes grundlæggende forskelligt.

Efter pensionsafkastbeskatningslovens § 7 beskattes pensionskasser m.v. af indkomstårets formueafkast med fradrag for hensættelser til de forsikrede m.v. Forenklet beskrevet betaler pensionskasser m.v. skat af den del af formueafkastet, der ikke tilskrives pensionsopsparerne, mens pensionsopsparerne betaler skat af den del af indkomstårets formueafkast, der tilskrives deres depoter, jf. pensionsafkastbeskatningslovens §§ 4 eller 4 a.

Efter pensionsafkastbeskatningslovens § 8 beskattes livsforsikringsselskaber som udgangspunkt af forskellen mellem de ufordelte midler ved indkomstårets udgang og de ufordelte midler ved indkomstårets begyndelse. Beskatningsgrundlaget for livsforsikringsselskaberne opgøres således ikke som for pensionskasserne m.v. direkte på baggrund af indkomstårets formueafkast, men derimod som udgangspunkt på baggrund af indkomstårets ændring i visse regnskabsmæssige passivposter. Livsforsikringsselskaberne har ligesom pensionskasserne m.v. fradrag for de beløb, der tilskrives pensionsopsparernes depoter, og som beskattes hos pensionsopsparerne, når beløbene overføres fra de ufordelte midler til pensionsopsparernes depoter.

I modsætning til pensionskasser m.v. beskattes livsforsikringsselskaber også efter selskabsskatteloven. Efter selskabsskattelovens § 13, stk. 3, har livsforsikringsselskaber fradrag for den betalte pensionsafkastskat og for forsikringsmæssige hensættelser og særlige bonus-hensættelser. Forenklet beskrevet betaler livsforsikringsselskaber herved kun selskabsskat af den del af indkomstårets formueafkast, der kan henføres til egenkapitalen.

Hvis to livsforsikringsselskaber eller to pensionskasser m.v. foretager en skattefri fusion efter pensionsafkastbeskatningslovens § 18, ændres der ikke på, hvad der indgår i beskatningsgrundlaget, da begge institutter har samme beskatningsform før og efter fusionen.

Det er derimod ikke tilfældet ved en skattefri fusion mellem en pensionskasse m.v. og et livsforsikringsselskab med livsforsikringsselskabet som det fortsættende selskab. I denne situation medfører de gældende regler, at pensionskassens overførte egenkapital, der allerede er blevet pensionsafkastbeskattet i pensionskassen, pensionsafkastbeskattes igen i de tilfælde, hvor den overførte egenkapital overføres til de ufordelte midler eller til pensionsopsparerne.

Derfor foreslås det som pensionsafkastbeskatningslovens § 18, stk. 6, 1. pkt., at et livsforsikringsselskab, der er skattepligtig efter § 8, som i forbindelse med en fusion, som nævnt i § 18, stk. 1, nr. 2, får overført egenkapital fra et pensionsinstitut, der er skattepligtig efter § 7, i beskatningsgrundlaget kan fradrage den andel af den overførte egenkapital, som af instituttet medregnes i indkomstopgørelsen

efter skattelovgivningens almindelige regler, reduceret med del, der hidrører fra opsparet overskud på omkostnings- og risikoelementerne (fradragsmodellen).

Fradragnet i beskatningsgrundlaget efter pensionsafkastbeskatningsloven foreslås ikke nedsat med den del af renteoverskuddet, der stammer fra aktiver, som var skattefritaget efter den daværende pensionsafkastbeskatningslov eller realrenteafgiftsloven, idet formueafkast fra aktiver, som ved anskaffelsen positivt var skattefritaget, i så fald ville blive gjort skattepligtigt.

Baggrunden for begrænsningen af fradragnet for overført egenkapital med den del, der hidrører fra omkostnings- og risikooverskud, er, at den del af den overførte egenkapital, der er opbygget af overskud på omkostnings- og risikoresultatet, ikke er blevet pensionsafkastbeskattet i pensionskassen og derfor ikke risikerer dobbeltbeskatning. Formålet med begrænsningen af fradragnet er således at sikre, at det samlede fradrag svarer til den del af pensionskassens egenkapital, der tidligere enten er blevet pensionsafkastbeskattet eller positivt har været fritaget for pensionsafkastbeskatning.

Henvisningen i det foreslåede § 18, stk. 6, 1. pkt., til, at det fortsættende livsforsikringsselskab kan fradrage den andel af den overførte egenkapital, som instituttet medregner i indkomstopgørelsen efter skattelovgivningens almindelige regler, indebærer bl.a., at fradragnet i tilfælde af samtidig anvendelse af primoreguleringsmodellen, jf. lovforslagets § 2, nr. 4, reduceres, så der ikke opnås fradrag for den del, som efter lovforslagets § 4, nr. 3, ikke skal indgå i opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Fradragnet reduceres således, i det omfang den overførte egenkapital omdannes til ufordelte midler i forbindelse med fusionen.

Det foreslås, at de pensionsinstitutter, som ikke kan redegøre for, hvor stor en del af den overførte egenkapital i åbningsbalancen, der hidrører fra opsparet overskud på risiko- og omkostningselementerne, kan fordele midlerne efter en skematisk model, jf. det foreslåede 2. pkt. i pensionsafkastbeskatningslovens § 18, stk. 6.

Det foreslås, at opsparet omkostningsoverskud kan opgøres som den overførte indkomstbeskattede egenkapital, dvs. efter en eventuel regulering af åbningsbalancen efter § 18, stk. 2, 2. pkt., ganget med forholdet mellem på den ene side det positive, gennemsnitlige årlige omkostningsresultat for de tre indkomstår umiddelbart forud for fusionsåret og på den anden side summen af de positive, gennemsnitlige årlige omkostnings-, risiko- og renteresultater for de tre indkomstår umiddelbart forud for fusionsåret. Omkostningsresultatet er forskellen mellem årets faktiske omkostningsniveau og det, som er forudsat i det tekniske grundlag.

Herudover foreslås det, at opsparet risikooverskud kan beregnes efter samme skematiske model, blot hvor risikoresultatet og omkostningsresultatet bytter plads i beregningen. Risikoresultatet er forskellen mellem den dødelighed og den invaliditet, der er forudsat i det tekniske grundlag, og de faktiske forhold.

Det foreslås efter den skematiske model, at det alene er de positive, gennemsnitlige resultater, der skal indgå i den skematiske opgørelse af fordelingen af de opsparede overskud på omkostnings-, risiko- og renteelementerne. Eventuelle negative elementer foreslås ikke at skulle indgå i beregningen. Hvis et (eller to) af de gennemsnitlige omkostnings-, risiko- og renteelementer i den skematiske regel er negativ(e), bevirker det derved, at den eller de af de resterende positive elementer efter beregningen tilsammen vil overstige størrelsen af den overførte indkomstbeskattede egenkapital. I så fald ville det medføre, at fradragnet skulle reduceres med en større andel end den overførte indkomstbeskattede egenkapital i sig selv udgør. Det ville dermed medføre, at den del af fradragsbeløbet, der overstiger størrelsen af den indkomstbeskattede egenkapital, ville blive indkomstbeskattet uden tilsvarende fradrag i pensionsafkastbeskatningsgrundlaget, hvilket ikke er hensigten.

Bestemmelsen kan illustreres med følgende forenklede eksempler:

Eksempel 1

Den 1. januar 2020 fusionerer en pensionskasse (A) og et livsforsikringsselskab (B) med B som det fortsættende selskab. A overfører i forbindelse med fusionen en egenkapital på 1.000 til B, hvor 50 kan henføres til omkostningsoverskud og 50 kan henføres til risikooverskud.

Efter bestemmelsen har B fradrag for 900 i beskatningsgrundlaget for indkomståret 2020. Det bemærkes, at B efter bestemmelsen i lovforslagets § 4, nr. 3, skal medregne den overførte egenkapital på 1.000 til den selskabsskattepligtige indkomst. Til gengæld skal B ikke, som efter gældende regler, selskabsbeskattes i takt med, at egenkapitalen nedbringes i forhold til egenkapitalen i åbningsbalancen.

Der henvises i øvrigt til eksemplet i de specielle bemærkninger til lovforslagets § 2, nr. 4, og § 4, nr. 3 (primoreguleringsmodellen), hvorefter fusionsparterne som alternativ eller supplement til fradragsmodellen i nærværende bestemmelse under visse betingelser kan vælge i stedet at overføre A's egenkapital til de ufordelte midler uden beskatning.

Eksempel 2

Den 1. januar 2020 fusionerer en pensionskasse (A) og et livsforsikringsselskab (B) med B som det fortsættende selskab. A overfører i forbindelse med fusionen en egenkapital på 1.000 til B. A kan ikke redegøre for, hvor stor en del af den overførte egenkapital, der stammer fra omkostnings- og risikooverskud, og opgør derfor omkostnings- og risikooverskud efter den skematiske model.

Omkostningsresultatet hvert af årene har været henholdsvis 2017 = 50; 2018 = 25; 2019 = 75. Det positive, gennemsnitlige årlige omkostningsresultat for 2017-2019 er derfor 50 (beregnet som $50+25+75$ divideret med 3).

Summen af de positive, gennemsnitlige årlige omkostnings-, risiko- og renteresultater for 2017-2019 er 500 (fordelt på følgende måde: Omkostningsresultat = 50; Risikoresultat = 0; Renteresultat = 450). Den del af egenkapitalen, der består af omkostningsoverskud beregnes derfor til 100 (beregnet som 1.000 gange 50 divideret med 500).

Det positive, gennemsnitlige årlige risikoresultat for 2017-2019 er 0, da risikoresultatet hvert af årene 2017-2019 har været -15. Summen af de positive, gennemsnitlige årlige omkostnings-, risiko- og renteresultater for 2017-2019 er 500, jf. ovenfor. Den del af egenkapitalen, der består af risikooverskud beregnes derfor til 0 (beregnet som 1.000 gange 0 divideret med 500).

Efter bestemmelsen har B derfor fradrag for 900 i beskatningsgrundlaget for indkomståret 2020.

Eksempel 3

Den 1. januar 2020 fusionerer en pensionskasse (A) og et livsforsikringsselskab (B) med B som det fortsættende selskab. A overfører i forbindelse med fusionen en egenkapital på 1000 til B. A kan ikke redegøre for, hvor stor en del af den overførte egenkapital, der stammer fra omkostnings- og risikooverskud, og opgør derfor omkostnings- og risikooverskud efter den skematiske model.

Omkostningsresultatet hvert af årene har været henholdsvis 2017 = -20; 2018 = 10; 2019 = 20. Det positive, gennemsnitlige årlige omkostningsresultat for 2017-2019 er derfor 15 (beregnet som $10+20$ divideret med 2).

Summen af de positive, gennemsnitlige årlige omkostnings-, risiko- og renteresultater for 2017-2019 er 500 (fordelt på følgende måde: Omkostningsresultat = 15; Risikoresultat = 35; Renteresultat = 450). Den del af egenkapitalen, der består af omkostningsoverskud beregnes derfor til 30 (beregnet som 1.000 gange 15 divideret med 500).

Risikoresultatet hvert af årene har været henholdsvis 2017 = -15; 2018 = 20; 2019 = 50. Det positive, gennemsnitlige årlige risikoresultat for 2017-2019 er derfor 35 (beregnet som $20+50$ divideret med 2). Summen af de positive, gennemsnitlige årlige omkostnings-, risiko- og renteresultater for 2017-2019

er 500, jf. ovenfor. Den del af egenkapitalen, der består af risikooverskud beregnes derfor til 70 (beregnet som 1.000 gange 35 divideret med 500).

Efter bestemmelsen har B derfor fradrag for 900 i beskatningsgrundlaget for indkomståret 2020.

Til nr. 8

Efter gældende regler har pensionsinstitutter under visse betingelser bl.a. mulighed for skattefrit at omdanne sig til en anden skattepligtig institution, jf. pensionsafkastbeskatningslovens § 18, stk. 1, nr. 1, eller adgang til skattefrit at fusionere, jf. pensionsafkastbeskatningslovens § 18, stk. 1, nr. 2, dvs. at der ikke sker ophørsbeskatning af det overdragende pensionsinstitut eller beskatning af det modtagende pensionsinstitut, og at eventuel uudnyttet negativ skat kan overføres og anvendes i det modtagende pensionsinstitut.

Efter pensionsafkastbeskatningslovens § 18, stk. 1, nr. 4, er det også muligt for en skattepligtig institution at foretage en pensionsafkastskattefri overdragelse af en livsforsikringsbestand til en anden skattepligtig institution.

Efter pensionsafkastbeskatningslovens § 18, stk. 3, er det en betingelse for at anvende reglerne om skattefri omstrukturering, at overdragelsesdatoen er sammenfaldende med skæringsdatoen for den modtagende institutions regnskabsår. Regnskabsåret for pensionskasser m.v. og livsforsikringsselskaber er kalenderåret. Skattefri omstruktureringer efter pensionsafkastbeskatningsloven skal derfor ske den 1. januar.

I de fleste omstruktureringssituationer mellem pensionsinstitutter giver dette krav ikke anledning til problemer, enten fordi der er tale om omstrukturering mellem pensionskasser m.v., der udelukkende er skattepligtige efter pensionsafkastbeskatningsloven, eller fordi overdragelsen også kan ske med skattemæssig virkning den 1. januar efter selskabsskattelovens regler.

I to situationer kan der imidlertid kun vanskeligt efter selskabsskattelovens regler laves en omstrukturering med selskabsskattemæssig virkning den 1. januar. Det drejer sig dels om omdannelse af et pensionsinstitut, der er skattepligtig efter pensionsafkastbeskatningslovens § 7 – f.eks. et arbejdsmarkedsrelateret livsforsikringsaktieselskab – til et livsforsikringsselskab, jf. pensionsafkastbeskatningslovens § 18, stk. 1, nr. 1, idet selskabet inden omdannelsen er selskabsskattefrit, dels om fusion mellem livsforsikringsselskaber, jf. pensionsafkastbeskatningslovens § 18, stk. 1, nr. 2, når der sker ophør eller etablering af en koncernforbindelse i forbindelse med fusionen, jf. selskabsskattelovens § 31 C, og der derfor efter selskabsskattelovens § 31, stk. 5, skal laves delårsopgørelse for et selskab, som deltager i fusionen.

Det foreslås som pensionsafkastbeskatningslovens § 18 a, stk. 1, nr. 1, at det skal være muligt at anvende reglerne om skattefri omstrukturering i pensionsafkastbeskatningslovens § 18 ved omdannelse af et pensionsinstitut, der er skattepligtig efter pensionsafkastbeskatningslovens § 7, til et livsforsikringsselskab, selv om overdragelsesdatoen ikke er sammenfaldende med skæringsdatoen for den modtagende institutions regnskabsår, dvs. den 1. januar. Det er efter forslaget en betingelse for at fravige hovedreglen om, at overdragelsesdatoen efter pensionsafkastbeskatningsloven er den 1. januar, at overdragelsesdatoen følger tidspunktet for indtræden af selskabsskattepligt for den modtagende institution, jf. selskabsskattelovens § 5 D, stk. 1.

Reglerne om skattefri omstrukturering efter pensionsafkastbeskatningslovens § 18, stk. 1, nr. 1, finder anvendelse, når en pensionsafkastskattepligtig institution overdrager sine aktiver og passiver som helhed til en anden skattepligtig institution. Bestemmelsen omfatter også den situation, hvor en pensionsafkastskattepligtig institution omdanner sig selv til en anden type skattepligtig institution.

Selskabsskattelovens § 5 D, stk. 1, finder anvendelse på et selskab eller en forening m.v., der overgår fra at være undtaget fra skattepligt efter selskabsskattelovens § 3, stk. 1, nr. 1-18 og 21, til at blive selskabsskattepligtig. I disse tilfælde følger det af bestemmelsen, at skattepligten indtræder på tidspunktet for

påbegyndelsen af den virksomhed, der begrunder skattepligten, eller på det tidspunkt, hvor virksomheden anses for skattepligtig.

Selskabsskattelovens § 5 D, stk. 1, finder f.eks. anvendelse på en omdannelse af et arbejdsmarkedsrelateret livsforsikringsaktieselskab til et livsforsikringsselskab, hvilket kan ske ved, at generalforsamlingen vedtager de fornødne vedtægtsændringer forudsat, at Finanstilsynet efterfølgende godkender omdannelsen.

Et livsforsikringsselskab er skattepligtig efter pensionsafkastbeskatningslovens § 8, når det er skattepligtig efter selskabsskatteloven. I den pågældende situation får overgangen fra selskabsskattefrihed til selskabsskattepligtig virkning på tidspunktet for godkendelsen af de vedtægtsændringer, der indebærer, at selskabet overgår fra selskabsskattefrihed til selskabsskattepligt, dvs. på generalforsamlingstidspunktet, jf. selskabsskattelovens § 5 D.

Adgang i pensionsafkastbeskatningslovens § 18, stk. 1, nr. 1, til pensionsafkastskattefri omdannelse kræver derfor efter gældende regler indirekte også, at livsforsikringsselskabet bliver selskabsskattepligtig på skæringsdatoen for den modtagende institutions regnskabsår, dvs. den 1. januar. Dette forudsætter, at vedtægterne ændres på en generalforsamling, der er nødt til at blive afholdt den 31. december, hvis omdannelsen skal ske efter pensionsafkastbeskatningslovens regler for skattefri omstrukturering.

Formålet med det foreslåede § 18 a, stk. 1, nr. 1, er at undgå, at det i sådanne situationer er nødvendigt at holde generalforsamling den 31. december for at kunne anvende pensionsafkastbeskatningslovens regler om skattefri omdannelse.

Den anden situation, hvor der kun vanskeligt kan foretages en omstrukturering med selskabsskattemæssig virkning den 1. januar er, når der ved fusion sker ophør eller etablering af en koncernforbindelse, jf. selskabsskattelovens § 31 C, og der for et af de omfattede selskaber skal laves delårsopgørelse efter selskabsskattelovens § 31, stk. 5. Kravet om delårsopgørelse sikrer imod, at der flyttes indkomst, der vedrører perioden forud for koncernforbindelsens etablering, ind i koncernen, og at der flyttes indkomst vedrørende en periode, hvor der er koncernforbindelse, ud af koncernen.

I disse tilfælde følger det af fusionsskattelovens § 5, stk. 3, ved skattefri fusion og selskabsskattelovens § 8 A, stk. 2, 3. pkt., ved skattepligtig fusion, at det eller de selskaber, hvor det er tilfældet, skal anvende tidspunktet for ophøret henholdsvis etableringen af koncernforbindelsen som skattemæssig fusionsdato, dvs. generalforsamlingsdatoen.

Det foreslås i § 18 a, stk. 1, nr. 2, at det også bliver muligt at anvende reglerne om skattefri omstrukturering i pensionsafkastbeskatningslovens § 18, selv om overdragelsesdatoen ikke er sammenfaldende med skæringsdatoen for den modtagende institutions regnskabsår, dvs. den 1. januar, ved fusion mellem livsforsikringsselskaber, når der for det modtagende selskab sker ophør eller etablering af koncernforbindelse, jf. selskabsskattelovens § 31 C, og der for det modtagende selskab skal laves delårsopgørelse, jf. selskabsskattelovens § 31, stk. 5. Det er en betingelse for at fravige hovedreglen om, at overdragelsesdatoen efter pensionsafkastbeskatningsloven er den 1. januar, at overdragelsesdatoen for den modtagende institution svarer til fusionsdatoen efter fusionsskattelovens § 5, stk. 3, for skattefri fusion eller selskabsskattelovens 8 A, stk. 2, 3. pkt., for skattepligtig fusion.

Formålet med det foreslåede stk. 1, nr. 2, er at undgå, at det i disse situationer er nødvendigt at holde generalforsamling den 31. december for at kunne anvende pensionsafkastbeskatningslovens regler om skattefri fusion.

Herudover foreslås det i § 18 a, stk. 1, nr. 3, at det også bliver muligt at anvende reglerne om skattefri overdragelse i pensionsafkastbeskatningslovens § 18, stk. 1, nr. 4, selv om overdragelsesdatoen ikke er sammenfaldende med skæringsdatoen for den modtagende institutions regnskabsår, dvs. den 1. januar. Det er en betingelse for at fravige hovedreglen om, at overdragelsesdatoen efter pensionsafkastbeskatningsloven er den 1. januar, at overdragelsesdatoen svarer til overdragelsesdatoen ved opgørelsen

af den selskabsskattepligtige indkomst for det overdragende og modtagende livsforsikringsselskab efter skattelovgivningens almindelige regler.

Ved en porteføljeoverdragelse omfattet af § 18, stk. 1, nr. 4, forstås overdragelse af en livsforsikringsbestand med tilhørende aktiver til et modtagende pensionsinstitut, der som betaling overtager de forsikringsmæssige forpligtelser i forhold til de forsikrede i livsforsikringsbestanden. Bestemmelsen omfatter porteføljeoverdragelser, hvor der foruden en overførsel af kundernes depoter også sker overførsel af en andel af de ufordelte midler. Porteføljeoverdragelser uden tilknyttede ufordelte midler er omfattet af pensionsbeskatningslovens § 41 og foretages efter pensionsafkastbeskatningslovens § 23, stk. 4.

Formålet med det foreslåede stk. 1, nr. 3, er at imødekomme et ønske fra branchen om større fleksibilitet til at foretage skattefri overdragelse af livsforsikringsbestande i løbet af indkomståret. I modsætning til f.eks. fusioner, der sædvanligvis planlægges over længere tid, og hvor der ofte er adgang til at gennemføre fusionen med tilbagevirkende kraft, er planlægnings- og beslutningsprocessen for en porteføljeoverdragelse ofte hurtigere, og livsforsikringsselskaberne vil ofte have et ønske om at overføre forsikringsporteføljen i løbet af indkomståret i stedet for at vente til skæringsdatoen for det modtagende livsforsikringsselskabs regnskabsår, dvs. den 1. januar.

Forslaget skal ses i forlængelse af lovforslagets § 2, nr. 6, hvor det foreslås at ophæve kravet om, at der kun kan ske pensionsafkastskattefri omstrukturering efter pensionsafkastbeskatningslovens § 18, hvis der samtidig sker skattefri omstrukturering efter fusionsskatteoven. Med ophævelsen af dette krav åbnes der således op for, at livsforsikringsselskaber vil kunne anvende pensionsafkastbeskatningslovens § 18, stk. 1, nr. 4, om skattefri porteføljeoverdragelse, selv om fusionsskatteovens regler om bl.a. vederlag i aktier og skæringsdato den 1. januar ikke kan anvendes og porteføljeoverdragelsen ved opgørelsen af den selskabsskattepligtige indkomst derfor i stedet opgøres efter skattelovgivningens almindelige regler, dvs. behandles som et køb og salg af livsforsikringsbestanden på overdragelsestidspunktet. Den dato for overdragelsen, der lægges til grund selskabsskattemæssigt, er som udgangspunkt den dag, hvor der er indgået en endelig og bindende aftale mellem parterne om overdragelsen af forsikringsbestanden.

I § 18 a, stk. 2 foreslås det, at det skal være en betingelse for fravigelsen af hovedreglen om, at overdragelsesdatoen efter pensionsafkastbeskatningsloven er den 1. januar for omstruktureringer omfattet af det foreslåede stk. 1, nr. 1 eller 2, at det modtagende livsforsikringsselskab indgiver en opgørelse af beskatningsgrundlaget og den skattepligtige del heraf for perioden fra og med den 1. januar i overdragelsesåret til og med den 31. december i overdragelsesåret. Baggrunden for bestemmelsen er, at det pensionsinstitut, der omdannes efter stk. 1, nr. 1, og det indskydende selskab, der fusionerer efter stk. 1, nr. 2, er ophørt på tidspunktet for indgivelse af opgørelsen af beskatningsgrundlaget for omdannelsesåret, der efter pensionsafkastbeskatningslovens § 21 skal indgives senest den 31. maj året efter indkomståret.

I § 18 a, stk. 3 foreslås det, at der ved omdannelse af et pensionsinstitut, der er skattepligtig efter pensionsafkastbeskatningslovens § 7, til et livsforsikringsselskab, der er skattepligtig efter pensionsafkastbeskatningslovens § 8, skal laves en endelig opgørelse af beskatningsgrundlaget på overdragelsesdatoen, jf. pensionsafkastbeskatningslovens § 24. Opgørelsen af beskatningsgrundlaget efter pensionsafkastbeskatningslovens §§ 7 og 8 er grundlæggende forskellig, og det er derfor nødvendigt, at der laves en endelig opgørelse over beskatningsgrundlaget efter pensionsafkastbeskatningslovens § 7 på omdannelsesdatoen for, at omdannelsen kan omfattes af bestemmelsen om, at den kan ske skattefrit, dvs. med succession efter reglerne i pensionsafkastbeskatningslovens § 18, selv om den foretages på andre tidspunkter end den 1. januar.

Herudover følger det af det foreslåede stk. 3, at beskatningsgrundlaget efter § 8 i denne situation for livsforsikringsselskabet skal opgøres fra overdragelsesdatoen til den 31. december i overdragelsesåret. Det betyder bl.a., at værdien af de ufordelte midler på overdragelsesdatoen for den overdragende institution anses for at være værdien af de ufordelte midler ved indkomstårets begyndelse for den modta-

gende institution efter § 8, og at rente og beløb fra egenkapitalen, der tilskrives de tekniske hensættelser, kun medregnes til beskatningsgrundlaget efter § 8 for denne del af indkomståret.

Bestemmelsen kan illustreres med følgende forenklede eksempel:

Eksempel

Et arbejdsmarkedsrelateret livsforsikringsaktieselskab (A) omdanner sig pr. 1. juni 2020 til et livsforsikringsselskab (B). Den 1. juni 2020 opgøres beskatningsgrundlaget for A til 200 efter pensionsafkastbeskatningslovens § 7, og de ufordelte midler i A opgøres til 1.000. A har den 1. juni 2020 en uudnyttet negativ skat på 50, som B succederer i. Den 31. december 2020 er de ufordelte midler i B på 1.500.

Ifølge bestemmelsens stk. 2 er det en betingelse for skattefri omdannelse af et arbejdsmarkedsrelateret livsforsikringsaktieselskab m.v. til et livsforsikringsselskab, hvor overdragelsesdatoen ikke er den 1. januar, at B indgiver en opgørelse af det samlede beskatningsgrundlag for perioden fra og med den 1. januar til og med den 31. december 2020.

Beskatningsgrundlaget for B opgøres til 500 for perioden fra den 1. juni til den 31. december 2020. Det samlede beskatningsgrundlag for indkomståret er derfor 700, hvilket giver en pensionsafkastskat før modregning af uudnyttet negativ skat på 107,1. Den skat B skal beregne og indbetale bliver således 57,1 efter modregning af uudnyttet negativ skat.

Det foreslåede § 18 a, stk. 4 beskriver, hvordan indkomsten efter pensionsafkastbeskatningsloven vil skulle opgøres for det modtagende livsforsikringsselskab ved fusion, hvor der sker ophør eller etablering af en koncernforbindelse, jf. selskabsskattelovens § 31 C, og der for det eller de omfattede selskaber skal laves delårsopgørelse, jf. selskabsskattelovens § 31, stk. 5.

Efter det foreslåede stk. 4 skal det modtagende livsforsikringsselskab ved fusion mellem livsforsikringsselskaber opføre et samlet beskatningsgrundlag efter pensionsafkastbeskatningslovens § 8 for hele kalenderåret, hvor værdien af de ufordelte midler ved indkomstårets begyndelse for den modtagende institution anses som værdien af de ufordelte midler den 1. januar i overdragelsesåret tillagt værdien af de ufordelte midler for den overdragende institution den 1. januar i overdragelsesåret, og hvor bl.a. rente og beløb fra egenkapitalen, der tilskrives de tekniske hensættelser, medregnes til beskatningsgrundlaget efter pensionsafkastbeskatningslovens § 8 for hele kalenderåret.

Bestemmelsen kan illustreres med følgende forenklede eksempel:

Eksempel

Et livsforsikringsaktieselskab (A) fusionerer pr. 1. juni 2020 med et livsforsikringsselskab (B). De ufordelte midler i A er 500 den 1. januar 2020. B's ufordelte midler er 1.000 den 1. januar 2020 og 2.000 den 31. december 2020. A har den 1. juni 2020 en uudnyttet negativ skat på 50, som B succederer i.

Ifølge bestemmelsens stk. 2 er det en betingelse for skattefri fusion, hvor overdragelsesdatoen ikke er sammenfaldende med skæringsdatoen for det modtagende livsforsikringsselskabs regnskabsår, at B indgiver en samlet opgørelse af beskatningsgrundlaget for hele indkomståret 2020.

De ufordelte midler den 1. januar 2020 er 1.500 opgjort som værdien af de ufordelte midler den 1. januar 2020 for A tillagt værdien af de ufordelte midler den 1. januar 2020 for B. Værdien af de ufordelte midler for B den 31. december 2020 er 2.000. Det samlede beskatningsgrundlag kan derfor opgøres til 500, hvilket giver en pensionsafkastskat før modregning af uudnyttet negativ skat på 76,5. Den skat, B skal beregne og indbetale bliver således 26,5 efter modregning af uudnyttet negativ skat.

I § 18 a, stk. 5 foreslås det, at der ved overdragelse af en livsforsikringsbestand efter nr. 3 laves en opgørelse af beskatningsgrundlaget efter § 8 af livsforsikringsbestanden på overdragelsesdatoen, jf. § 24. Skatten beregnes, indeholdes og indbetales som en del af skatten efter § 21 for den overdragende

institution, dvs. senest den 31. maj året efter indkomståret med mulighed for acotobetaling af skatten senest den 19. februar året efter indkomståret.

Ved opgørelsen af beskatningsgrundlaget for det modtagende livsforsikringsselskab opgøres værdien af de ufordelte midler ved indkomstårets begyndelse som værdien af de ufordelte midler ved indkomstårets begyndelse for det modtagende livsforsikringsselskab tillagt værdien af de ufordelte midler for livsforsikringsbestanden på overdragelsesdatoen.

Bestemmelsen kan illustreres med følgende forenklede eksempel:

Eksempel

Et livsforsikringsaktieselskab (A) laver en skattefri porteføljeoverdragelse den 1. juni 2020 til et livsforsikringsselskab (B) svarende til 10 pct. af A's forsikringsportefølje. Den 1. juni 2020 er de ufordelte midler i A 5.000, og A's uudnyttede negative skat er 1.000. A's ufordelte midler den 1. januar 2020 var 4.000.

Ifølge bestemmelsens stk. 5 skal der laves en endelig opgørelse efter pensionsafkastbeskatningslovens § 8 for livsforsikringsbestanden den 1. juni 2020, jf. pensionsafkastbeskatningslovens § 24. Skatten beregnes, indeholdes og indbetales som en del af skatten efter § 21 for den overdragende institution.

A's beskatningsgrundlag for livsforsikringsbestanden den 1. juni 2020 er 100 (beregnet som 500-400), hvilket giver en pensionsafkastskat før modregning af uudnyttet negativ skat på 15,3 og en pensionsafkastskat på 0 efter modregning af uudnyttet negativ skat. Den 1. juni 2020 overfører A derfor, foruden livsforsikringsbestandens depoter, også 500 i ufordelte midler (beregnet som 10 pct. af A's ufordelte midler på 5.000) og 84,7 i uudnyttet negativ skat (beregnet som $(10 \text{ pct. af } 1.000 = 100) - 15,3$) til B.

B's ufordelte midler er 1.000 den 1. januar 2020 og 2.000 den 31. december 2020. Det forudsættes, at B ikke selv har negativ skat.

B's beskatningsgrundlag for 2020 er $2.000 - 1.500 = 500$, hvilket giver en pensionsafkastskat før modregning af uudnyttet negativ skat på 76,5 og en pensionsafkastskat efter modregning af negativ skat på 0 og en uudnyttet negativ skat til fremførsel på 8,2.

Til nr. 9

Efter pensionsafkastbeskatningslovens § 27, stk. 5, 3. pkt., gælder det, at ændres et skattebeløb, der er indbetalt efter pensionsafkastbeskatningslovens §§ 23, 23 a eller 24, forrentes forskelsbeløbet fra de frister for indbetaling af skatten, der er nævnt i pensionsafkastbeskatningslovens § 23, stk. 1, 2. pkt. eller § 23 a, stk. 1, 2. pkt., eller for ændring af skattebeløb for det løbende indkomstår fra sidste rettidige betalingsdag, jf. pensionsafkastbeskatningslovens § 24, stk. 1, 1. og 2. pkt., til betaling sker. Et skattebeløb for et givet indkomstår kan eksempelvis ændres af Skatteforvaltningen eller domstolene.

Det foreslås, at der i pensionsafkastbeskatningslovens § 27, stk. 5, 3. pkt., indsættes en henvisning til § 23, stk. 1, 3. pkt., så det tydeligt fremgår, at ansættelsesændringer af skattebeløb, ved ophævelse af en pensionsordning efter pensionsafkastbeskatningslovens § 23, forrentes fra og med betalingsfristen, dvs. 3 hverdage efter udbetalingen henholdsvis 1 måned efter kendskab til ophævelsen indtil betaling sker. Forslaget er en konsekvensrettelse som følge af lov nr. 1883 af 29. december 2015 (skattemæssig behandling af negative renter, forrentning af pensionsafkastskat og renter vedrørende visse pensionsordninger m.v.), hvor der bl.a. blev foretaget en ændring af tidspunktet for forrentning af ansættelsesændringer af skattebeløb ved ophævelse af pensionsordninger for at sikre, at der ikke var forskel på forrentningstidspunktet, uanset om ændringen blev foretaget før eller efter sidste rettidige betalingsdag.

Til § 3

Med virkning fra og med 2018 er der indført et ekstra pensionsfradrag for indbetalinger til fradragsberettiget pension, jf. lov nr. 724 af 8. juni 2018, jf. ligningslovens § 9 L.

Det ekstra pensionsfradrag beregnes af pensionsopsparerens fradrags- eller bortseelsesberettigede pensionsindbetalinger, jf. ligningslovens § 9 L, stk. 1, men dette beregningsgrundlag reduceres som udgangspunkt med alle indkomstårets indkomstskattepligtige udbetalinger fra ratepensioner og pensionsordninger med løbende udbetalinger m.v., jf. ligningslovens § 9 L, stk. 2.

En række skattepligtige udbetalinger er dog undtaget fra at indgå i reduktionen af det ekstra pensionsfradrag. Det gælder bl.a. børnepension, jf. ligningslovens § 9 L, stk. 2, nr. 5, hvorefter pension til efterladte, herunder efterladte børn, ikke fragår i grundlaget for beregning af det ekstra pensionsfradrag. Som undtagelsen i ligningslovens § 9 L, stk. 2, nr. 5, er formuleret, fremgår det imidlertid ikke tydeligt, om børnepension, der udbetales i andre tilfælde end forælderenes død, også er undtaget fra at fragå i grundlaget for beregning af det ekstra pensionsfradrag for barnets eventuelle pensionsindbetalinger.

Det foreslås at indsætte et nyt nr. 7 i ligningslovens § 9 L, stk. 2, hvorefter udbetaling af børnepension generelt er undtaget fra at fragå i grundlaget for beregning af ekstra pensionsfradrag, uanset om udbetalingen sker i forbindelse med forælderenes død eller ej.

Til § 4

Til nr. 1

Selskabsskattelovens § 5 D har til formål at fastlægge reglerne for indgangsværdier for selskaber og foreninger m.v., der overgår fra selskabsskattefrihed til selskabsbeskatning efter reglerne i selskabsskattelovens § 1. En sådan overgang kan ske som følge af selskabets eller foreningens m.v. egne dispositioner, f.eks. ved påbegyndelse af nye aktiviteter eller som følge af vedtægtsmæssige ændringer, der indebærer, at forudsætningerne for skattefriheden bortfalder.

Ved overgang fra selskabsskattefrihed til selskabsskattepligt er der efter de gældende regler fastsat regler om, hvilke indgangsværdier (anskaffelsessummer) der skal anvendes for de aktiver og passiver, som selskabet eller foreningen m.v. ejer ved overgangen til skattepligt, jf. selskabsskattelovens § 5 D.

Ved opgørelse af fortjeneste og tab på fast ejendom fastsættes indgangsværdien efter de gældende regler i selskabsskattelovens § 5 D til den offentlige ejendomsværdi ved den seneste vurdering forud for det indkomstår, hvor selskabsskattepligten indtræder. Selskabet eller foreningen m.v. kan dog i stedet vælge at lægge den faktiske anskaffelsessum omregnet til kontantværdi til grund.

For de pensionskasser og arbejdsmarkedsrelaterede livsforsikringsaktieselskaber, der er skattepligtige efter pensionsafkastbeskatningsloven, pensionsafkastbeskattes en fast ejendoms værdistigning løbende efter lagerprincippet på grundlag af ejendommens handelsværdi.

Ved en omdannelse af en pensionskasse eller et arbejdsmarkedsrelateret livsforsikringsaktieselskab til et livsforsikringsselskab, skal der således betales pensionsafkastskat op til ejendommens handelsværdi, men ved opgørelsen af den selskabsskattepligtige ejendomsavance anvendes som nævnt den offentlige ejendomsværdi som udgangspunkt som anskaffelsessum.

Det kan ved omdannelse af en pensionskasse eller et arbejdsmarkedsrelateret livsforsikringsaktieselskab til et livsforsikringsselskab medføre dobbeltbeskatning, hvis ejendommens handelsværdi er højere end den offentlige ejendomsværdi eller dobbelt ikke-beskatning, hvis ejendommens handelsværdi er lavere end den offentlige ejendomsværdi.

For at undgå denne mulighed for dobbeltbeskatning eller manglende beskatning foreslås det at indsætte som selskabsskattelovens § 5 D, stk. 9, 3. pkt., at det er handelsværdien, der fremover altid skal anvendes som indgangsværdi for fast ejendom efter selskabsskattelovens § 5 D, stk. 9, ved omdannelse af pensionskasser eller arbejdsmarkedsrelaterede livsforsikringsaktieselskaber til livsforsikringsselskaber. Ændringen foreslås at gælde for omdannelser, der gennemføres med skattemæssig virkning den 1. januar 2020 eller senere.

Ejendommens handelsværdi i relation til opgørelsen af den selskabsskattepligtige fortjeneste skal efter forslaget opgøres på tidspunktet for indtræden af skattepligt efter selskabsskattelovens § 5 D, stk. 1, hvilket er datoen for indtræden af selskabsskattepligt. Indgangsværdien af ejendommen skal således være identisk med den ejendomsværdi, der er lagt til grund ved ophørsbeskatningen efter pensionsafkastbeskatningslovens § 7. Derved sikres det, at det er den samme ejendomsværdi, der lægges til grund for såvel selskabsbeskatning som pensionsafkastbeskatning, og dermed undgås det f.eks., at samme værdistigning beskattes med både pensionsafkastskat og selskabsskat.

Til nr. 2

Selskabsskattelovens § 13 H indebærer, at en pensionskasse m.v. kan fusionere med et livsforsikrings-selskab ved at overdrage sin egenkapital og sine pensionsforpligtelser og aktiver til livsforsikringsselskabet, uden at livsforsikringsselskabet beskattes af den ved fusionen modtagne egenkapital.

Det foreslås at tydeliggøre i selskabsskattelovens § 13 H, stk. 1, 1. pkt., at det foreslåede stk. 4 og 5 vil afskære denne mulighed for skattefrit at overdrage egenkapital i forbindelse med fremtidige fusioner, dvs. fusioner som gennemføres med skattemæssig virkning den 1. januar 2020 eller senere.

For beskrivelse af, hvad der foreslås at gælde for fremtidige fusioner henvises der til bemærkningerne til § 4, nr. 3, umiddelbart nedenfor.

Til nr. 3

Selskabsskattelovens § 13 H indebærer, at en pensionskasse m.v. kan fusionere med et livsforsikrings-selskab ved at overdrage sin egenkapital og sine pensionsforpligtelser og aktiver til livsforsikringsselskabet, uden at livsforsikringsselskabet beskattes af den egenkapital, der modtages ved fusionen.

Selskabsskattelovens § 13 H indeholder som modvægt til skattefritagelsen af den modtagne egenkapital regler, der sikrer, at den overførte egenkapital ikke efterfølgende direkte eller indirekte medvirker til at skabe skattemæssige fradrag. Reglerne medfører f.eks., at der sker beskatning, hvis egenkapitalen efterfølgende udloddes til ejerne. Reglerne indebærer, at efterfølgende nedgang i den overførte egenkapital i det modtagende selskabs åbningsbalance skal medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst i livsforsikringsselskabet. Der sker dog ikke genbeskatning, hvis nedgangen i egenkapitalen beskattes efter selskabsskattelovens § 13 C.

Reglen indebærer genbeskatning af den skattefritagne egenkapital ud fra det synspunkt, at forbrug af egenkapitalen altid anses at stamme fra den overførte egenkapital. Der tages udgangspunkt i det modtagende selskabs egenkapital, som den fremgår af åbningsbalancen for det modtagende selskab ved fusionen. Nedbringes denne egenkapital efterfølgende, skal nedgangen i egenkapitalen i forhold til egenkapitalen i åbningsbalancen medregnes ved opgørelsen af livsforsikringsselskabets skattepligtige indkomst i det indkomstår, hvori egenkapitalen er nedbragt. Genbeskatningen fortsætter i efterfølgende indkomstår, hvis der sker yderligere nedbringelse af egenkapitalen i forhold til den oprindelige åbningsbalance, indtil hele den modtagne egenkapital er genbeskattet. Det vil sige, at den beregningsmæssige åbningsbalance reguleres ned med genbeskattede beløb. Det er kun positive beløb, der medregnes ved opgørelsen af beløb til genbeskatning. Hvis egenkapitalen stiger ved udgangen af et efterfølgende indkomstår, reguleres den beregningsmæssige åbningsbalance op med dette beløb ved beregning af beløb til genbeskatning.

Ophører selskabet med at drive livsforsikringsvirksomhed, skal en resterende saldo medregnes ved indkomstopgørelsen for det pågældende indkomstår. Ophører livsforsikringsselskabet ved en fusion m.v., eller opløses selskabet ved likvidation, sker der således genbeskatning af en resterende saldo. Dog udløser ophør af livsforsikringsvirksomheden ikke genbeskatning, hvis selskabet deltager som indskydende selskab ved en efterfølgende skattefri omstrukturering efter reglerne i fusionsskatteloven.

Deltager selskabet som indskydende selskab i en skattefri fusion, betyder dette, at hele virksomheden

overdrages til det modtagende selskab, som herefter fuldt ud indtræder i den resterende ubeskattede saldo for skattefrit modtaget egenkapital. Hvis der kun er tale om et delvist ophør af livsforsikringsvirksomheden som led i en spaltning uden ophør af det indskydende selskab, overføres ligeledes kun den andel af saldoen til det modtagende selskab, der svarer til den modtagne andel af det indskydende selskabs egenkapital. Denne andel opgøres efter forholdet mellem det indskydende selskabs egenkapital i balancen primo spaltningssåret før spaltningen og det indskydende selskabs egenkapital i åbningsbalancen efter spaltningen. Ved tilførsel af aktiver ses der ved denne opgørelse bort fra værdien af de aktier, der er modtaget som vederlag for tilførslen. En delvis bestandsoverdragelse anses i denne forbindelse ikke som ophør af livsforsikringsvirksomhed, når det ikke sker som led i fusion, spaltning eller tilførsel af aktiver.

Det foreslås at indsætte en ny bestemmelse i selskabsskattelovens § 13 H, stk. 4, der ændrer beskattningen af den egenkapital, som ved en fusion overføres fra en pensionskasse eller et arbejdsmarkedsrelateret livsforsikringsaktieselskab som ophørende selskab til et livsforsikringsselskab som fortsættende selskab. Det foreslås, at det fortsættende livsforsikringsselskab ikke skal beskattes af den del af den modtagne egenkapital, som livsforsikringsselskabet i forbindelse med fusionen overfører til de ufordelte midler efter den foreslåede bestemmelse i pensionsafkastbeskatningslovens § 18, stk. 2, 2. pkt., jf. lovforslagets § 2, nr. 4.

Forslaget indebærer, at kun den overførte vederlagsfri egenkapital – efter at den eventuelt er reguleret i åbningsbalancen, jf. det foreslåede § 18, stk. 2, 2. pkt., i pensionsafkastbeskatningsloven – skal indgå ved opgørelsen af livsforsikringsselskabets skattepligtige indkomst. Dvs. at pensionskassens m.v. egenkapital i forbindelse med fusionen helt eller delvist kan overføres til ufordelte midler, f. eks. særlige bonushensættelser, hvorved selskabsbeskatning af egenkapitalen kan reduceres eller helt undgås. Dermed ligestilles livsforsikringsselskabet i forbindelse med fusion med en pensionskasse m.v., som ikke indgår i en fusion. Pensionskassen m.v. ville kunne overføre egenkapital til f. eks. særlige bonushensættelser uden pensionsafkastbeskatning.

Forslaget indebærer også, at reguleringen af de ufordelte midler i åbningsbalancen, som har reduceret selskabsbeskatningen i forbindelse med fusionen, ikke kan fratrækkes i den selskabsskattepligtige indkomst i fusionsåret efter selskabsskattelovens § 13, stk. 3.

Forslaget vil skabe forbedret symmetri mellem beskatningsgrundlagene på dette punkt, idet en eventuel regulering af åbningsbalancen vil have virkning både i relation til grundlaget for pensionsafkastbeskatningen og for selskabsbeskatningen.

Det foreslås, at den nye bestemmelse i selskabsskattelovens § 13 H, stk. 4, kun skal gælde for fusioner, der gennemføres med skattemæssig virkning den 1. januar 2020 eller senere. I tilknytning hertil foreslås i selskabsskattelovens § 13 H, stk. 5, at den hidtil gældende bestemmelse i selskabsskattelovens § 13 H, stk. 1, fremadrettet kun skal have virkning for fusioner, der er gennemført med skattemæssig virkning til og med den 31. december 2019.

Kun livsforsikringsselskaber, som i forbindelse med en fusion, der er gennemført med skattemæssig virkning til og med den 31. december 2019 har modtaget egenkapital selskabsskattefrit, skal anvende den tilknyttede genbeskatningsregel i selskabsskattelovens § 13 H, stk. 3, som indebærer efterfølgende genbeskatning af den skattefrit tilførte egenkapital i takt med, at egenkapitalen forbruges.

Den foreslåede ophævelse af den generelle adgang til ved en fusion at modtage egenkapital skattefrit indebærer, at overdragelse af egenkapital fra en pensionskasse m.v. til et livsforsikringsselskab, uden at livsforsikringsselskabet yder vederlag herfor, beskattes i livsforsikringsselskabet som et selskabsskattepligtigt tilskud i fusionsåret, idet beskatningsgrundlaget dog foreslås reguleret tilsvarende, hvis åbningsbalancen er reguleret. Selskabsbeskatningen af egenkapitalen foreslås modsvaret af et fradrag i pensionsafkastskatten, jf. lovforslagets § 2, nr. 7.

Forslaget indebærer således, at et livsforsikringsselskab, som fusionerer med en pensionskasse eller et

arbejdsmarkedsrelateret livforsikringsaktieselskab med skattemæssig virkning den 1. januar 2020 eller senere, skal beskattes af den del af den modtagne og vederlagsfrie egenkapital, som ikke i forbindelse med fusionen er overført til de ufordelte midler efter den foreslåede primoreguleringsmodel, jf. lovforslagets § 2, nr. 4.

Til § 5

Til nr. 1

Efter skatteforvaltningslovens § 17, stk. 1, har skattemyndighederne under ansvar efter straffelovens §§ 152, 152 a og 152 c-152 f ubetinget tavshedspligt over for uvedkommende med hensyn til oplysninger om en fysisk eller en juridisk persons økonomiske, erhvervsmæssige eller privatlivet tilhørende forhold, som de under varetagelsen af deres arbejde bliver bekendt med. Tavshedspligten gælder også oplysninger om, hvorvidt en given borger har modtaget diskvalificerende pensionsudbetalinger. Disse oplysninger vil således ikke umiddelbart kunne udleveres til den pågældende borgers pensionsudbyder.

Det foreslås på denne baggrund at indsætte et stk. 5 i skatteforvaltningslovens § 17, hvorefter tavshedspligten ikke gælder oplysninger til et pensionsinstitut om, hvilke kunder i pensionsinstituttet, der er identificeret i henhold til pensionsbeskatningslovens § 25 B, stk. 2, jf. den foreslåede dataudvekslingsordning om pensionskunder, der har modtaget diskvalificerende pensionsudbetalinger, jf. lovforslagets § 1, nr. 6.

Til § 6

Det foreslås i *stk. 1*, at loven træder i kraft den 1. januar 2020.

Det foreslås i *stk. 2*, at udvidelsen af pensionsbeskatningslovens § 22 D, hvorefter det – ud over den gældende mulighed for afgiftsfrit at flytte indbetalinger fra arbejdsgiveradministrerede aldersopsparinger til arbejdsgiveradministrerede pensionsordninger med løbende udbetalinger eller ratepensioner, og omvendt – bliver muligt at foretage afgiftsfri overførsler mellem arbejdsgiveradministrerede ratepensioner og pensionsordninger med løbende udbetalinger og generelt mellem private pensionsordninger, får virkning for overførsler, der sker i kalenderåret 2019 eller senere. Der er tale om en ændring, der alene er begunstigende for borgerne.

Det foreslås i *stk. 3*, at indsættelsen af de nye bagatelgrænser for diskvalificerende pensionsudbetalinger i pensionsbeskatningslovens § 25 A, stk. 7, jf. lovforslagets § 1, nr. 5, får virkning for pensionsudbetalinger og dispositioner, der er sket den 1. april 2018 eller senere. Personer, der er blevet diskvalificeret pga. bagateludbetalinger m.v. omfattet af den foreslåede bagatelgrænse, vil således ikke være diskvalificeret pga. af disse udbetalinger. Der er tale om en virkning tilbage i tid, som udelukkende er til gunst for de pågældende personer. Det bemærkes, at har de pågældende modtaget andre diskvalificerende udbetalinger m.v., vil de fortsat være diskvalificerede pga. disse udbetalinger m.v.

Det foreslås i *stk. 4*, at pensionsbeskatningslovens § 25 A, stk. 6, ikke finder anvendelse for indbetalinger til aldersopsparing, aldersforsikring og supplerende engangssum, der sker i indkomståret 2019. Dermed vil der ikke blive beregnet afgift af indbetalinger til aldersopsparing i 2019 omfattet af det aldersbetingede loft for indbetaling til aldersopsparing, uanset at de pågældende pensionsopsparende har modtaget diskvalificerende pensionsudbetalinger i 2018. Forslaget skal ses i lyset af, at den foreslåede informationsudveksling først sættes i værk i 2020, hvorfor pensionsinstitutterne ikke med virkning for indbetalinger, der sker med virkning for indkomståret 2019, vil kunne foretage en fyldestgørende rådgivning af de pågældende kunder.

Det foreslås i *stk. 5*, at adgangen for efterladte til overførsel af pensionsordninger, som de har opnået ret til at modtage udbetalinger fra som følge af ejerens død, uden at det skattemæssigt anses som en

udbetaling fra eller indbetaling til en pensionsordning, får virkning for overførsler, der sker den 1. januar 2020 eller senere.

Det foreslås i *stk. 6*, at ændringerne af pensionsafkastbeskatningslovens § 17 om udbetaling af uudnyttet negativ skat får virkning fra og med indkomståret 2020.

Det foreslås i *stk. 7*, at ændringerne af reglerne i pensionsafkastbeskatningsloven og selskabsskatteloven om fusioner og omdannelser har virkning for fusioner og omdannelser, der gennemføres med skattemæssig virkning den 1. januar 2020 eller senere. Det omfatter de foreslåede justeringer af reglerne for fusioner af pensionsinstitutter, som indfører selskabsbeskatning af overført egenkapital og tilsvarende fradrag i pensionsafkastskatten hos den modtagende institution og samtidig giver mulighed for regulering af egenkapitalen og de ufordelte midler i åbningsbalancen. Tilsvarende omfatter det den foreslåede regel om, at pensionsinstitutter, som omdannes og dermed går fra skattefrihed til skattepligt, kan fastsætte indgangsværdien af fast ejendom til handelsværdien. Det indebærer samtidig, at omstruktureringer gennemført med skattemæssig virkning til og med den 31. december 2019 skal anvende de nugældende regler – også fremadrettet.

Loven gælder hverken for Færøerne eller Grønland, fordi de love, der foreslås ændret, ikke gælder for Færøerne eller Grønland og ikke indeholder en hjemmel til at sætte lovene i kraft for Færøerne eller Grønland.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I pensionsbeskatningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1088 af 3. september 2015, som ændret bl.a. ved § 4 i lov nr. 1883 af 29. december 2015, § 1 i lov nr. 1682 af 26. december 2017, § 2 i lov nr. 1463 af 11. december 2018, § 125 i lov nr. 1703 af 27. december 2018 og senest ved § 4 i lov nr. 496 af 1. maj 2019, foretages følgende ændringer:

§ 2. En pensionsordning med løbende udbetalinger skal gå ud på at sikre pension i form af lige store løbende ydelser, der bortfalder ved den pensionsberettigedes død, idet kravet om lige store ydelser ikke gælder pensionsordninger omfattet af nr. 1, og som udbetales:

1.-3. - - -

4. fra en pensionskasse, der opfylder betingelserne i § 3, eller i henhold til en forsikring, der opfylder betingelserne i § 4, dog kun hvis ydelserne fra pensionskassen eller forsikringsselskabet har karakter af:

a-e) - - -

f) børnepension, hvis udbetalinger kan tilfalde afdødes efterlevende børn eller stedbørn eller børn af personer, der opfylder litra e, dog længst til de pågældendes fyldte 24. år eller til den følgende policedag (årsdag for policens oprettelse).

Stk. 2. Ved lige store løbende ydelser forstås, at beregningsgrundlaget ved påbegyndelsen af udbetalingen forventes at medføre lige store ydelser over hele ordningens udbetalingsperiode. Ved beregningen af ydelserne kan der dog maksimalt benyttes en rente svarende til det langsigtede afkast af obligationer og pantebreve, der fremgår af de til Finanstilsynet senest meddelte samfundsforudsætninger for pensionsfremskrivninger, plus 1,5 procentpoint og herfra fradraget produktet af det nævnte afkast inklusive procenttillægget og skattesatsen ifølge pensionsafkastbeskatningslovens § 2. Ved genberegning af ydelserne i udbetalingspe-

1. I § 2, *stk. 1, nr. 4, litra f*, indsættes efter »der opfylder litra e,«: »eller hvis udbetalinger efter en kollektiv aftale i øvrigt kan tilfalde den forsikredes børn eller stedbørn eller børn af personer, der opfylder litra e,«.

2. I § 2, *stk. 2, 2. pkt.*, og § 11 A, *stk. 3, 2. pkt.*, udgår »og pantebreve«, og »1,5 procentpoint« ændres til: »2 procentpoint«.

rioden kan der maksimalt benyttes en rente som nævnt i 2. pkt. opgjort på tidspunktet for genberegningen af ydelserne, jf. dog 4. pkt. Sættes udbetalingen af en livsvarig alderspension helt eller delvis i bero, kan der ved genberegning af ydelserne altid benyttes den rente, der er anvendt ved beregningen af ydelserne umiddelbart før berøstillelsen. For ordninger med ret til rentebonus kan grundlagsrenten anvendes i stedet for den maksimale rente som nævnt i 2. pkt., hvis grundlagsrenten overstiger den maksimale rente. For ordninger, der er tilknyttet investeringsfonde, jf. lov om finansiel virksomhed, bilag 8, III, kan ydelserne vælges beregnet efter principperne i § 11 A, stk. 2

§ 11 A. - - -

Stk. 2. - - -

Stk. 3. Det beløb, der er nævnt i stk. 2, nr. 2, opgøres ved hvert kalenderårs begyndelse og beregnes som en annuitet på grundlag af ordningens værdi på dette tidspunkt og en amortisationsrente som nævnt i 2. pkt. Som amortisationsrente anvendes maksimalt en rente svarende til det langsigtede afkast af obligationer og pantebreve, der fremgår af de til Finanstilsynet senest meddelte samfundsforudsætninger for pensionsfremskrivninger, plus 1,5 procentpoint og herfra fradraget produktet af det nævnte afkast inklusive procenttillægget og skattesatsen ifølge pensionsafkastbeskatningslovens § 2.

§ 16. Til opsparing i pensionsøjemed uden fradrag- og bortseelsesret (aldersopsparing), kapitalforsikring i pensionsøjemed uden fradrag- og bortseelsesret (aldersforsikring) og supplerende engangssum kan for et indkomstår i alt anvendes et grundbeløb på højst 4.600 kr. (2010-niveau), jf. dog 2. pkt. Fra og med det femte indkomstår før det indkomstår, hvor pensionsopsparereren når folkepensionsalderen, jf. § 1 a i lov om social pension, kan der anvendes et grundbeløb på 46.700 kr. (2010-niveau), jf. dog stk. 4. Livsforsikringsselskab, pensionskassen eller pengeinstituttet skal påse, at der i det pågældende livsforsikringsselskab m.v. ikke anvendes et større beløb end grundbeløbene i 1. og 2. pkt. Til kapitalforsikring i pensionsøjemed,

3. § 16, stk. 1, 6. pkt., affattes således:

»Er der af en arbejdsgiver m.v. foretaget indbetaling til en ordning som nævnt i 1. eller 2. pkt. for ejeren, nedsættes de årlige grundbeløb i 1. pkt. og 2. pkt. med disse indbetalinger.«

opsparing i pensionsøjemed og til supplerende engangsydelse kan for indkomståret til og med 2012 i alt anvendes et grundbeløb på højst 46.000 kr. (2010-niveau) og for efterfølgende indkomstår på 0 kr. Grundbeløbene reguleres efter personskattelovens § 20. Er der af en arbejdsgiver m.v. foretaget indbetaling til en ordning som nævnt i 1. pkt. for ejeren, nedsættes det årlige grundbeløb i 1. pkt. med disse indbetalinger.

§ 22 D. Beløb, der i løbet af kalenderåret er indbetalt til en arbejdsgiveradministreret aldersopsparing, aldersforsikring eller supplerende engangssum, kan inden den 20. januar i det følgende kalenderår overføres til en arbejdsgiveradministreret ratepension eller pensionsordning med løbende udbetalinger hos samme pensionsudbyder, uden at dette betragtes som en afgiftspligtig udbetaling. Den indbetaling på ratepensionen eller pensionsordningen med løbende ydelser, der sker som led i overførslen, anses for sket på tidspunktet for indbetalingen til aldersopsparingen, aldersforsikringen eller den supplerende engangssum.

Stk. 2. Beløb, der i løbet af kalenderåret er indbetalt til en arbejdsgiveradministreret ratepension eller pensionsordning med løbende udbetalinger, kan inden den 20. januar i det følgende kalenderår overføres til en aldersopsparing, aldersforsikring eller supplerende engangssum hos samme pensionsudbyder, uden at dette betragtes som en afgiftspligtig udbetaling. Den indbetaling på aldersopsparing, aldersforsikring eller supplerende engangssum, der sker som led i overførslen, anses for sket på tidspunktet for indbetalingen til ratepensionen eller pensionsordningen med løbende udbetalinger.«

4. § 22 D affattes således:

»**§ 22 D.** Beløb, der i løbet af kalenderåret er indbetalt til en arbejdsgiveradministreret pensionsordning med løbende udbetalinger, rateforsikring, rateopsparing, aldersforsikring, aldersopsparing eller supplerende engangssum, kan senest den 19. januar i det følgende kalenderår helt eller delvist overføres til en anden arbejdsgiveradministreret pensionsordning med løbende udbetalinger, rateforsikring, rateopsparing, aldersforsikring, aldersopsparing eller supplerende engangssum for samme person hos samme pensionsudbyder, uden at dette betragtes som en afgiftspligtig udbetaling. Den indbetaling på den modtagende pensionsordning, der sker som led i overførslen, anses for sket på tidspunktet for indbetalingen til den afgivende pensionsordning og med det beløb eller den del af beløbet, som blev indbetalt på den afgivende pensionsordning, opgjort uden afkast m.v., jf. stk. 3.

Stk. 2. Beløb, der i løbet af kalenderåret er indbetalt til en privat pensionsordning med løbende udbetalinger, rateforsikring, rateopsparing, aldersforsikring, aldersopsparing eller supplerende engangssum, kan senest den 19. januar i det følgende kalenderår helt eller delvist overføres til en anden privat pensionsordning med løbende udbetalinger, rateforsikring, rateopsparing, aldersforsikring, aldersopsparing eller supplerende engangssum for samme person hos samme pensionsudbyder, uden at dette betragtes som en afgiftspligtig udbetaling. Den indbetaling på den modtagende pensionsordning, der sker som led i overførslen, anses for sket på tidspunktet for indbetalingen til den afgivende pensionsordning og med det beløb eller den del af beløbet, som blev indbetalt på den

afgivende pensionsordning, opgjort uden afkast m.v., jf. stk. 3.

Stk. 3. Det enkelte pensionsinstitut kan vælge at overføre beløbet som nævnt i stk. 1 og 2 med eller uden afkast m.v. af beløbet fra indbetalings-tidspunktet til overførelstidspunktet.«

§ 25 A. - - -

Stk. 2-6. - - -

Stk. 7. Stk. 6 gælder ikke i følgende tilfælde:
1-13) - - -

5. I § 25 A, stk. 7, indsættes som *nr. 14-17*:

»14) Ved udbetaling af børnepension.

15) Ved udbetaling af supplerende engangsydelse og supplerende engangssum.

16) Ved engangsudbetalinger af og dispositioner over en hel pensionsordning, der ikke overstiger 1.000 kr.

17) Ved påbegyndelse af løbende eller ratevise udbetalinger fra en hel pensionsordning, når de årlige udbetalinger ved påbegyndelsen ikke overstiger 500 kr. årligt i det omfang, at den anvendte afkastforudsætning, jf. § 2, stk. 2, eller anvendte amortisationsrente, jf. § 11 A, stk. 3, mindst udgør 0 pct. «

6. Efter § 25 A indsættes:

»§ 25 B. Et pensionsinstitut kan fra og med den 1. juli i året før det indkomstår, hvor instituttets kunder bliver omfattet af § 16, stk. 1, 2. pkt., videregive cpr-numre på de pågældende kunder til told- og skatteforvaltningen med henblik på, at told- og skatteforvaltningen identificerer de kunder, der har modtaget udbetaling af eller foretaget afgiftspligtige dispositioner over en rateforsikring, rateopsparing, pensionsordning med løbende udbetalinger eller indeksordning omfattet af § 25 A, stk. 6, 1. pkt.

Stk. 2. Told- og skatteforvaltningen anvender cpr-numrene til at identificere de kunder, der er nævnt i stk. 1.

Stk. 3. Told- og skatteforvaltningen videregiver ikke-følsomme oplysninger til det enkelte pensionsinstitut om, hvilke kunder i pensionsinstituttet, der er identificeret i henhold til stk. 2. Told- og skatteforvaltningen må ikke videregive oplysninger til det enkelte pensionsinstitut om, hvilke udbe-

talinger eller dispositioner omfattet af § 25 A, stk. 6, 1. pkt., der er sket.

Stk. 4. Pensionsinstitutterne må ikke anvende oplysningerne til andre formål end rådgivning i det enkelte pensionsinstitut om den skattemæssige konsekvens af indbetaling til en aldersforsikring, aldersopsparing eller supplerende engangssum.

Stk. 5. Det enkelte pensionsinstitut bestemmer selv, hvorvidt det ønsker at være tilmeldt udsøgningsordningen efter stk. 1-4.«

§ 41. - - -

Stk. 2-10. - - -

7. I § 41 indsættes som *stk. 11* og *12*:

»*Stk. 11.* Har en efterlevende opnået ret til udbetaling af en rateforsikring i pensionsøjemed eller en rateopsparing i pensionsøjemed, anses en hel overførsel af pensionsordningen til en nyoprettet rateforsikring i pensionsøjemed eller en rateopsparing i pensionsøjemed i et andet pensionsinstitut ikke som ind- og udbetaling. Det er en betingelse, at sidste udbetaling fra den nyoprettede ordning aftales tidligst at skulle ske i det kalenderår, hvor sidste udbetaling fra den overførte ordning ville være sket, hvis dette er aftalt med det afgivende pensionsinstitut. Frem til førstkommande kalenderårs begyndelse fastholdes de hidtidige udbetalingers terminer og størrelse, hvis sådanne er aftalt med det afgivende pensionsinstitut. De nye rater beregnes i givet fald med virkning fra førstkommande kalenderårs begyndelse. De terminer for de enkelte udbetalinger, der oprindeligt er aftalt med det afgivende pensionsinstitut, kan alene ændres til månedlige eller kvartalsvise terminer. Ved overførsel til en rateopsparing i pensionsøjemed finder § 11 A, stk. 2, tilsvarende anvendelse.

Stk. 12. Har en efterlevende opnået ret til udbetaling af en pensionsordning med løbende udbetalinger, anses en hel overførsel af pensionsordningen til en nyoprettet pensionsordning af samme type i et andet pensionsinstitut ikke som ind- og udbetaling. Det er en betingelse, at de hidtidige udbetalingers terminer fastholdes, hvis sådanne er aftalt med det afgivende pensionsinstitut, jf. dog § 30, stk. 1, 10. pkt.«

§ 41 A. - - -

Stk. 2. - - -

Stk. 3. - - -

8. I § 41 A indsættes som *stk. 4*:

»*Stk. 4.* Har en efterlevende opnået ret til udbetaling af en aldersopsparing, aldersforsikring eller supplerende engangssum, anses en hel overførsel af pensionsordningen til en nyoprettet aldersopsparing, aldersforsikring eller supplerende engangssum i et andet pensionsinstitut ikke som ind- og udbetaling.«

§ 2

I pensionsafkastbeskatningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1126 af 10. oktober 2014, som ændret bl.a. ved § 3 i lov nr. 1883 af 29. december 2015 og senest ved § 6 i lov nr. 324 af 30. marts 2019, foretages følgende ændringer:

§ 17. - - -

Stk. 2. For skattepligtige efter § 1, stk. 2, nr. 1, 2, 7, 8 og 10, kan negativ skat og renter efter stk. 1, 2. og 3. pkt., der ikke er fradraget i de førstkomende 5 indkomstår efter indkomståret, hvor den negative skat og renterne er beregnet, udbetales, jf. dog stk. 3 og 4. Ved opgørelsen efter 1. pkt. anses renter, der er tilskrevet den særlige konto for negativ skat, for at være opstået på samme tidspunkt som den negative skat, de er beregnet af.

Stk. 3. For skattepligtige efter § 1, stk. 2, nr. 1, 2, 7 og 8, kan det beløb, der ønskes udbetalt efter stk. 2, sammenlagt med de tidligere udbetalte beløb efter stk. 2 højst udgøre summen af

1) skatten efter denne lovs § 7, der samlet er betalt i de forudgående indkomstår,

2) 15 pct. af en positiv forskel mellem

a) egenkapitalen med tillæg af summen af det samlede kollektive bonuspotentiale, ufordelte kollektive særlige bonushensættelser og akkumuleret værdiregulering opgjort den 31. december 2009, der stammer fra overskud på renteelementerne, nedsat med den andel, der den 31. december 2009 kan henføres til ordninger omfattet af § 15 og § 16 i lov om beskatning af visse pensionskapitaler m.v. (pensionsafkastbeskatningsloven), og nedsat med den andel, der den 31. december 2009 kan henføres til opsparing før 1982, jf. § 7 i lov om

1. I § 17, *stk. 2, 1. pkt.*, og *stk. 6, 1. pkt.*, ændres »og 10« til: »og 10-12«.

2. I § 17, *stk. 3, nr. 2*, og *stk. 4, nr. 2*, ændres »15 pct.« til: »procentdelen, som er angivet i § 2,«.

beskatning af visse pensionskapitaler m.v. (pensionsafkastbeskatningsloven), og

b) egenkapitalen med tillæg af summen af det samlede kollektive bonuspotentiale, ufordelte kollektive særlige bonushensættelser og akkumuleret værdiregulering opgjort ved udgangen af indkomståret, der stammer fra overskud på renteelementerne, nedsat med den andel, der ved udgangen af indkomståret kan henføres til ordninger omfattet af § 15 og § 16 i lov om beskatning af visse pensionskapitaler m.v. (pensionsafkastbeskatningsloven), og nedsat med den andel, der ved udgangen af indkomståret kan henføres til opsparing før 1982, jf. § 7 i lov om beskatning af visse pensionskapitaler m.v. (pensionsafkastbeskatningsloven), og

3) tilskrevne renter på den særlige konto for negativ skat, jf. stk. 6, 1. pkt.

Stk. 4. For skattepligtige efter § 1, stk. 2, nr. 10, kan det beløb, der ønskes udbetalt efter stk. 2, sammenlagt med de tidligere udbetalte beløb efter stk. 2 højst udgøre summen af

1) skatten efter denne lovs § 8, der samlet er betalt i de forudgående indkomstår,

2) 15 pct. af en positiv forskel mellem

a) summen af det samlede kollektive bonuspotentiale, ufordelte kollektive særlige bonushensættelser og akkumuleret værdiregulering opgjort den 31. december 2009, der stammer fra overskud på renteelementerne, nedsat med den andel, der den 31. december 2009 kan henføres til ordninger omfattet af § 15 og § 16 i lov om beskatning af visse pensionskapitaler m.v. (pensionsafkastbeskatningsloven), og nedsat med den andel, der den 31. december 2009 kan henføres til opsparing før 1982, jf. § 7 i lov om beskatning af visse pensionskapitaler m.v. (pensionsafkastbeskatningsloven), og

b) summen af det samlede kollektive bonuspotentiale, ufordelte kollektive særlige bonushensættelser og akkumuleret værdiregulering opgjort ved udgangen af indkomståret, der stammer fra overskud på renteelementerne, nedsat med den andel, der ved udgangen af indkomståret kan henføres til ordninger omfattet af § 15 og § 16 i lov om beskatning af visse pensionskapitaler m.v. (pensions-

3. I § 17, stk. 4, ændres »nr. 10« til: »nr. 10-12«.

afkastbeskatningsloven), og nedsat med den andel, der ved udgangen af indkomståret kan henføres til opsparing før 1982, jf. § 7 i lov om beskatning af visse pensionskapitaler m.v. (pensionsafkastbeskatningsloven), og

3) tilskrevne renter på den særlige konto for negativ skat, jf. stk. 6, 1. pkt.

Stk. 5-6. - - -

§ 18. - - -

Stk. 2. Den modtagende institution indtræder (succederer) i den overdragende institutions skattemæssige stilling, hvis den første endelige skatteopgørelse for det første indkomstår, der påvirkes af successionen, er udformet under denne forudsætning.

Stk. 3. Datoen for den åbningsstatus, der udarbejdes for den modtagende institution i forbindelse med overdragelsen, anses i skattemæssig henseende for overdragelsesdato. Det er en betingelse for anvendelsen af reglerne i stk. 1 og 2, at overdragelsesdatoen er sammenfaldende med skæringsdatoen for den modtagende institutions regnskabsår.

Stk. 4. - - -

Stk. 5. Er den overdragende og den fortsættende institution skattepligtig efter såvel denne lov som selskabsskatteloven, og gennemføres en overdragelse som nævnt i stk. 1, nr. 1-4, efter reglerne i fusionsskatteloven, skal overdragelsen tillige ske efter stk. 2-4. Det er en betingelse for at anvende stk. 2-4 på en overdragelse som nævnt i stk. 1, nr. 1-4, mellem institutioner, der er skattepligtige efter såvel denne lov som selskabsskatteloven, at overdragelsen tillige sker efter fusionsskattelovens regler.

Stk. 6. - - -

4. I § 18, *stk. 2*, indsættes som 2. og 3. *pkt.*:

»Hvis det i forbindelse med en fusion som nævnt i stk. 1, nr. 2, mellem en overdragende institution, der er skattepligtig efter § 7, og en modtagende institution, der er skattepligtig efter § 8, i fusionsdokumenterne er aftalt, at der i fusionsåret helt eller delvist overføres egenkapital fra den overdragende institution til de ufordelte midler, kan der foretages en tilsvarende regulering af egenkapitalen og de ufordelte midler i åbningsbalancen for den modtagende institution. 2. pkt. finder tilsvarende anvendelse, hvor den overdragende institution er en pensionskasse omfattet af § 1, stk. 2, nr. 9.«

5. I § 18, *stk. 3, 2. pkt.*, indsættes efter »regnskabsår«: »jf. dog § 18 a«:

6. § 18, *stk. 5* ophæves.

Stk. 6 bliver herefter stk. 5.

7. I § 18 indsættes som *stk. 6*:

»*Stk. 6.* En institution, der er skattepligtig efter § 8, som i forbindelse med en fusion som nævnt i stk. 1, nr. 2, får overført egenkapital fra en institution, der er skattepligtig efter § 7, kan i beskatningsgrundlaget fradrage den andel af den overførte egenkapital, som institutionen medregner i indkomstopgørelsen efter skattelovgivningens almindelige regler, reduceret med den del, der hidrører fra opsparat overskud på omkostnings- og

risikoelementerne. Pensionsinstitutter, der ikke kan redegøre for, hvor stor en del der hidrører fra omkostnings- og risikooverskud, kan opdele midlerne således:

1) Opsparet omkostningsoverskud beregnes som den overførte indkomstbeskattede egenkapital ganget med forholdet mellem på den ene side det positive, gennemsnitlige årlige omkostningsresultat for de 3 indkomstår umiddelbart forud for fusionsåret og på den anden side summen af de positive, gennemsnitlige årlige omkostnings-, risiko- og renteresultater for de 3 indkomstår umiddelbart forud for fusionsåret.

2) Opsparet risikooverskud beregnes som den overførte indkomstbeskattede egenkapital ganget med forholdet mellem på den ene side det positive, gennemsnitlige årlige risikoresultat for de 3 indkomstår umiddelbart forud for fusionsåret og på den anden side summen af de positive, gennemsnitlige årlige omkostnings-, risiko- og renteresultater for de 3 indkomstår umiddelbart forud for fusionsåret.«

8. Efter § 18 indsættes:

»§ 18 a. Uanset § 18, stk. 3, 2. pkt., finder § 18, stk. 1 og 2, fortsat anvendelse ved:

1) Omdannelse af en skattepligtig institution efter § 7 til en skattepligtig institution efter § 8, jf. § 18, stk. 1, nr. 1, hvis overdragelsesdatoen er sammenfaldende med tidspunktet for indtræden af selskabsskattepligt for den modtagende institution, jf. selskabsskattelovens § 5 D, stk. 1.

2) Fusion, jf. § 18, stk. 1, nr. 2, hvor indkomsten i et selskab, som deltager i fusionen, opgøres efter reglerne i selskabsskattelovens § 31, stk. 5, som følge af, at koncernforbindelsen er ophørt eller etableret inden eller i forbindelse med fusionen, hvis overdragelsesdatoen er sammenfaldende med fusionsdatoen efter fusionsskattelovens § 5, stk. 3, eller selskabsskattelovens § 8 A, stk. 2, 3. pkt., for den modtagende institution.

3) Overdragelse af en livsforsikringsbestand efter § 18, stk. 1, nr. 4, hvis overdragelsesdatoen er sammenfaldende med den overdragelsesdato, der lægges til grund ved opgørelsen af den skatteplig-

tige indkomst for den overdragende og modtagende institution efter skattelovgivningens almindelige regler.

Stk. 2. Det er en betingelse for anvendelsen af stk. 1, nr. 1 og 2, at den modtagende institution indgiver en opgørelse af beskatningsgrundlaget og den skattepligtige del heraf for perioden fra og med den 1. januar i overdragelsesåret til og med den 31. december i overdragelsesåret. Skatten beregnes, indeholdes og indbetales som en del af skatten efter § 21 for den modtagende institution.

Stk. 3. Ved omdannelse efter stk. 1, nr. 1, laves en opgørelse af beskatningsgrundlaget efter § 7 for den overdragende institution på overdragelsesdatoen, jf. § 24. Beskatningsgrundlaget efter § 8 opgøres fra overdragelsesdatoen til udgangen af indkomståret, hvor værdien af de ufordelte midler på overdragelsesdatoen for den overdragende institution anses for at være værdien af de ufordelte midler ved indkomstårets begyndelse for den modtagende institution efter § 8.

Stk. 4. Ved fusion efter stk. 1, nr. 2, opgøres værdien af de ufordelte midler ved indkomstårets begyndelse for den modtagende institution som værdien af de ufordelte midler den 1. januar i overdragelsesåret tillagt værdien af de ufordelte midler for den overdragende institution den 1. januar i overdragelsesåret.

Stk. 5. Ved overdragelse af en livsforsikringsbestand efter stk. 1, nr. 3, laves en opgørelse af beskatningsgrundlaget af livsforsikringsbestanden efter § 8 på overdragelsesdatoen, jf. § 24. Skatten beregnes, indeholdes og indbetales som en del af skatten efter § 21 for den overdragende institution. Ved opgørelsen af beskatningsgrundlaget for den modtagende institution opgøres værdien af de ufordelte midler ved indkomstårets begyndelse som værdien af de ufordelte midler ved indkomstårets begyndelse for den modtagende institution tillagt værdien af de ufordelte midler for livsforsikringsbestanden på overdragelsesdatoen.«

§ 27. - - -

Stk. 2. - - -

Stk. 3. - - -

Stk. 4. - - -

Stk. 5. Ændres et skattebeløb, der er indbetalt efter §§ 21 eller 24 af et pensionsinstitut, forrentes forskelsbeløbet fra den 20. februar i året efter indkomståret, til betaling sker. Ændres et skattebeløb, der er indbetalt efter § 22 af et pengeinstitut, et kreditinstitut eller en kapitalpensionsfond, forrentes forskelsbeløbet fra den 8. januar i året efter indkomståret, til betaling sker. Ændres et skattebeløb, der er indbetalt efter §§ 23, 23 a eller 24, forrentes forskelsbeløbet fra de frister for indbetaling af skatten, der er nævnt i § 23, stk. 1, 2. pkt., eller § 23 a, stk. 1, 2. pkt., eller for ændring af skattebeløb for det løbende indkomstår fra sidste rettidige betalingsdag, jf. § 24, stk. 1, 1. og 2. pkt., til betaling sker. Renten vedrørende overskydende skattebeløb for det indkomstår, som forrentningen vedrører, fastsættes en gang årligt og beregnes som den gennemsnitlige 3-måneders-CITA-renteswappreferencerente for alle bankdage fra og med den 1. september til og med den 30. november, der offentliggøres af NASDAQ OMX, i det foregående kalenderår afrundet til én decimal. Renten efter 4. pkt. kan dog ikke overstige 5 pct. Renten vedrørende skyldige skattebeløb for det indkomstår, som forrentningen vedrører, fastsættes en gang årligt og beregnes som et simpelt gennemsnit af den af Danmarks Nationalbank opgjorte kassekreditrente for ikkefinansielle selskaber i månederne juli, august og september i det foregående kalenderår afrundet til én decimal. Renten efter 6. pkt. kan dog ikke overstige 10 pct. Forskelsbeløb som nævnt i 1.-3. pkt. forrentes med renten for skyldige skattebeløb efter 6. pkt. Betales den yderligere skat efter den frist, der er fastsat i stk. 4, beregnes renten dog kun til sidste rettidige betalingsdag.

Stk. 6. - - -

9. I § 27, *stk. 5, 3. pkt.*, ændres »§ 23, stk. 1, 2. pkt.« til: »§ 23, stk. 1, 2. og 3. pkt.«.

§ 3

I ligningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 806 af 8. august 2019, som ændret ved § 2 i lov nr. 359 af 29. april 2018, § 1 i lov nr. 396 af 2. maj 2018, § 1 i lov nr. 1727 af 27. december 2018, § 6 i lov nr. 1729 af 27. december 2018 og § 6 i lov nr. 84 af 30. januar 2019 foretages følgende ændringer:

§ 9 L. - - -

Stk. 2. Indkomstskattepligtige pensionsudbetalinger omfattet af pensionsbeskatningslovens § 20, stk. 1, nr. 1-4, fragår i den efter stk. 1 beregnede sum af fradragsberettigede pensionsindbetalinger omfattet af pensionsbeskatningslovens § 18 og bortseelsesberettigede pensionsindbetalinger omfattet af pensionsbeskatningslovens § 19, når der i det foregående indkomstår er foretaget sådanne udbetalinger. 1. pkt. gælder dog ikke:

1-6) - - -

Stk. 3. - - -

1. I § 9 L, *stk. 2*, indsættes som *nr. 7*:

»7) Udbetaling af børnepension.«

§ 4

I selskabsskatteloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1164 af 6. september 2016, som ændret bl.a. ved § 16 i lov nr. 688 af 8. juni 2017, § 7 i lov nr. 1729 af 27. december 2018 og senest ved § 7 i lov nr. 324 af 30. marts 2019, foretages følgende ændringer:

§ 5 D. - - -

Stk. 2-8. - - -

Stk. 9. Ved opgørelse af fortjeneste eller tab efter ejendomsavancebeskatningsloven for fast ejendom, der er erhvervet før overgangen til skattepligt, træder ejendomsværdien ved den seneste vurdering forud for det indkomstår, der er grundlaget for den første skatteansættelse, eller i tilfælde, hvor der ikke er ansat en ejendomsværdi, handelsværdien pr. seneste 1. oktober forud for det indkomstår, der er grundlaget for den første skatteansættelse, i stedet for anskaffelsessummen. Selskabet eller foreningen mv. kan dog vælge at lægge anskaffelsessummen omregnet til kontantværdi til grund. Ved opgørelsen af fortjeneste eller tab anvendes ejendommens faktiske anskaffelsestidspunkt, dog således at ved opgørelsen af tillæg efter ejendomsavancebeskatningslovens § 5 anses den pågældende ejendom som erhvervet ved begyndelsen af det indkomstår, der er grundlaget for den første skatteansættelse.

Stk. 10. - - -

1. I § 5 D, *stk. 9*, indsættes efter 2. pkt. som nyt punktum:

»Ved omdannelse af en pensionskasse omfattet af § 3, stk. 1, nr. 9, eller et arbejdsmarkedsrelateret livsforsikringsaktieselskab omfattet af § 3, stk. 1, nr. 18, til et livsforsikringsselskab omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1, anvendes dog i alle tilfælde handelsværdien på tidspunktet for indtræden af skattepligt efter stk. 1.«

§ 13 H. Modtager et livsforsikringsselskab omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1, ved en fusion med

2. I § 13 H, *stk. 1, 1. pkt.*, indsættes efter »skattepligtige indkomst«: », jf. dog stk. 4 og 5«

en pensionskasse omfattet af § 3, stk. 1, nr. 9, eller med et arbejdsmarkedsrelateret livsforsikringsaktieselskab omfattet af § 3, stk. 1, nr. 18, egenkapitalen i pensionskassen eller det arbejdsmarkedsrelaterede livsforsikringsaktieselskab, medregnes egenkapitalen ikke ved opgørelsen af livsforsikringsselskabets skattepligtige indkomst. 1. pkt. finder tilsvarende anvendelse ved fusion med et i udlandet hjemmehørende livsforsikringsselskab, hvis de indskudte aktiver og passiver m.v. knyttes til selskabets faste driftssted eller faste ejendom her i landet.

Stk. 2-3. - - -

3. I § 13 H indsættes som *stk. 4 og 5*:

»*Stk. 4.* Modtager et livsforsikringsselskab omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1, ved en fusion med en pensionskasse omfattet af § 3, stk. 1, nr. 9, eller med et arbejdsmarkedsrelateret livsforsikringsaktieselskab omfattet af § 3, stk. 1, nr. 18, egenkapitalen i pensionskassen eller det arbejdsmarkedsrelaterede livsforsikringsaktieselskab, medregnes den andel af egenkapitalen, som livsforsikringsselskabet i forbindelse med fusionen efter pensionsafkastbeskatningslovens § 18, stk. 2, 2. pkt., har overført til de ufordelte midler, ikke ved opgørelsen af livsforsikringsselskabets skattepligtige indkomst. Uanset § 13, stk. 3, har livsforsikringsselskabet ikke fradrag for beløb, der i forbindelse med fusionen efter pensionsafkastbeskatningslovens § 18, stk. 2, 2. pkt., overføres til de ufordelte midler. 1. og 2. pkt. finder tilsvarende anvendelse ved fusion med et i udlandet hjemmehørende livsforsikringsselskab, hvis de indskudte aktiver og passiver m.v. knyttes til selskabets faste driftssted eller faste ejendom her i landet.

Stk. 5. Stk. 1 og 3 gælder for fusioner, der er gennemført med skattemæssig virkning til og med den 31. december 2019.«

§ 5

I skatteforvaltningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 678 af 31. maj 2018, som ændret ved § 23 i lov nr. 1555 af 19. december 2017, § 7 i lov nr. 278 af 17. april 2018, § 12 i lov nr. 1130 af 11. september 2018 og § 6 lov nr. 1726 af 27. december 2018, foretages følgende ændring:

§ 17. Skattemyndighederne skal under ansvar efter §§ 152, 152 a og 152 c-152 f i straffeloven iagttage ubetinget tavshed over for uvedkommende med hensyn til oplysninger om en fysisk eller en juridisk persons økonomiske, erhvervsmæssige eller privatlivet tilhørende forhold, som de under varetagelsen af deres arbejde bliver bekendt med. Forpligtelsen gælder tillige for sagkyndige medhjælpere samt i øvrigt enhver, der som følge af et i henhold til aftale med det offentlige påtaget arbejde kommer til kundskab om sådanne forhold. Er aftalen indgået med en virksomhed, gælder forpligtelsen alle, der under deres arbejde i virksomheden får kundskab om forhold som de ovennævnte.

Stk. 2-4. - - -

1. I § 17 indsættes som *stk. 5*:

»*Stk. 5.* Uanset bestemmelsen i stk. 1 kan told- og skatteforvaltningen videregive oplysninger til et pensionsinstitut om kunder i pensionsinstituttet, der er identificeret i henhold til pensionsbeskatningslovens § 25 B, stk. 2.«